பொல்லா துடன்றெமர் செய்தா ரவன்கொண்ட
கொல்லேறு போலுங் கதம்;

கெட்டிருங் கூந்தலாய் கண்டை யிஃதோர்சொல்;
கோட்டினத் தாயர் மகனொடியாம் பட்டதற்
கெங்க ணைமரோ பொறுப்பர் பொருதார்
தங்கண் பொடிவ தெவன்;

ஒண்ணுதால், இன்ன வுவகை பிறிதியாதி யாயென்னைக்
கண்ணுடைக் கோல ளலைத்ததற் கென்னை
மலரணி கண்ணிப் பொதுவனோ டெண்ணி
யலர்செய்து விட்டதிவ் வூர்;

ஒன்றிப் புகரினத் தாயமகற் கொள்ளிழா
யின்றெவ னென்னை யெமர்கொடுப்ப தன்றவன்
மிக்குத்தன் மேற்சென்ற செங்காரிக் கோட்டிடைப்
புக்கக்காற் புக்கதென் னெஞ்சு;

என, பாடிமிழ் பரப்பகத் தரவணை யசைஇய
வாடுகொ ணேமியாற் பரவுது நாடுகொண்
டின்னிசை முரசிற் பொருப்பன் மன்னி
யமைவர லருவி யார்க்கு
மிழையத் தும்பரும் விளங்குக வெனவே.

இஃது ஏறுதழுவியவாற்றைத் தோழி தலைவிக்குக் காட்டிக் கூறி, அவள் ஏறுதழுவிய தலைவனை விருப்பொடு நோக்கியவற்றைத் தன்னுள்ளே கூறி, முன்னர்க் களவின்கட் தமர் கோபித்ததனையும் அயலார் பொருதிருந்ததன்மையினையுந் தலைவிக்குக் கூற, அவளும் அவர் அலர்கூறியது நன்றென்று கூறி, இன்றே என் நெஞ்சு கலந்துவிட்டது இனி அவர் கொடுப்பதாகக் கூறிய நாளிற் செய்வதென்னென மகிழ்ந்து கூற, அது கேட்ட தோழி யாம் அங்ஙனங் கூடி இனிதிருக்குமாறு காக்கின்ற பாண்டியனீடுவாழுமாறு தெய்வத்தைப் பரவுகம் வாவெனக் கூறியது.

(இ - ள்.) அரசுபடக் * * * தொழூஉ—எ-து, அரசு களம்படும்படியாக வென்று கொன்று நெறியாலே கொண்டுவந்த தலை

மைமிருகின்ற சிறப்புக்களையுடையோனுடைய பழைதாகிய குடிக்குரித்தென்றுகூறிய, பாண்டிமண்டலம் பயந்த விளைவுகளும் ஒலிக்குங் கடலில் விளைந்த முத்தத்தோடே மற்றும் பயந்த பொருள்களும் மூன்று முரசமுஞ் செழுமும் முதிய குடியிற்பிறந்த மாறுபாடு மிகுகின்ற அச்செல்வனுக்குத் தீதின்றிப் பொலிவனவாகவென்று உட்கொண்டு, தெய்வத்திற்குச் சிறப்புக்களைச் செய்தற்கு அவனுடைய கேடில்லாத குடியின்பின்பு தோன்றிய பெரியகுடியிற் பிறந்த ஆயரும், ஒருங்குநிறைந்த செருக்கினையுடைய உவகையராய்ச் சேரக்கூடி, ஏறுதழுவுங்காற் பிறர்க்குத் துன்பம் நிகழுமென்னும் வருத்தமில்லாத உள்ளத்தோடே நிறைந்து ஏறுகளை ஆராய்ந்து, வள்ளிய உருண்ட நேமிப்படையவன் ஊதிய சங்குபோலத் தெள்ளிதாக விளங்குஞ் சுட்டியையுடைத்தாகிய நெற்றியையுடைய கரிய ஏற்றையும், நம்பிமூத்தபிரானுடைய திருமார்பில் ஒள்ளிய சிவந்த மாலைபோல ஒளிபிறங்கும்படியாக ஒப்பு மிக்கீண்டு பொருந்திய சிவந்த மறுவினையுடைய வெள்ளிய ஏற்றையும், பெரிய பெயரையுடைய கணிச்சிப்படையினையுடையவனுடைய நீலமணிபோலுந் திருமிடற்றில் அழகுபோலக் கரிய சர்ச்சரையையுடைய கழுத்தினையும் ஏந்தின குட்டேற்றினையுமுடைய குரால் நிறத்தினையுடைய ஏற்றையும், வருத்தமுடைய வச்சிரப்படையையுடையோனுடைய ஆயிரங் கண்களையொக்குந் திரட்சிகொண்ட பலவாகிய புள்ளிகளையுங் கடிய சினத்தையுமுடைய புகர்நிறத்தையுடைய ஏற்றையும், முருகனுடைய உடையாய்த் தாழ்ந்த விளங்குகின்ற வெள்ளிய துகிலையொப்ப நன்றாய் உயர்ந்த வெள்ளிய கால்களையுடைய சிவந்த ஏற்றையுங், காலனது வலிபோலும் வலியையுடைய பிற ஏறுகளையுஞ், சால நிறைகின்ற பல்லுயிர்களை உண்ணவேண்டி ஊழித்தீயுங் கணிச்சியுங் காலனுங் கூற்றுவனும் அவ்வுயிர்களை விடாமற்செல்கின்ற ஊழிமுடிவாகிய காலத்தே அவை சேரச் சுழன்று திரியுமாறுபோலச் சுழன்று திரியும்படி தொழுவிடத்தே சேரப் புகுதவிட்டார்; எ - று.

பார்பயந்தன கடல்பயந்தனவென இரண்டிற்கும் பயந்தன என்னுந் தொழிற்பெயரைக் கூட்டுக. இனிப் பார்நிலத்தில் வளர்ந்த முத்தென்றுமாம். உடன்புகுந்தனவென்க. முருகன் தனக்கு உரித்தல்லாத வெண்டுகில் உடுத்தாற்போலக் கால் வெளுத்த எருது. முன் இறைவன் கையதாய் ஊழிமுடிவின்கண் அவன் ஏவலால் உயிர்த்திறமேற் றிரியுங் கணிச்சி. காலன் கூற்றுவனேவலாளன்.

அவ்வழிக் * * * ரகத்து—எ-து, அங்ஙனம் அவர் புகுத விட்ட இடத்துக் கார்காலத்துத் தம்மில் எதிர்ந்த கலிப்பினையுடைய உருமினது கடிய இடியொலிபோல வாச்சியங்கள் ஒலியாநிற்கப் பரந்து உயர்ந்து எழுகின்ற அசைதலையுடைய மேகம்போலத் திசைகளிலே புகைமூச்செழாநிற்கப், புறவிதழ் ஒடிந்த மணத்தையுடைய ஒத்தவிதழாற் கட்டின மாலையையுடைய மகளிர் நிரைநிரையாக அணியாநிற்கக், குற்றத்தைச் செய்த மாறுபாட்டின் மிகுதியாலே தலைமை பொருந்தின சிலைக்கின்ற நிலைமையினையுடைய சினத்தையுடைய பொதுவர் எழுகின்ற நெருங்கின கண்கள் மறைத்தற்குக் காரணமான துகளாலே விசும்பு தூர்ந்துபோம்படி அத்துகள் சென்று சேரும்படியாக ஆர்த்துத் தொழுவினுள்ளே சேரப் பாய்ந்தார்; எ-று.

மருப்பிற் * * * போன்ம்—எ-து, அங்ஙனம் பாய்ந்து கொம்பிடத்தே பிடித்துக்கொண்டும் மார்பிலே உறும்படி தழுவிக் கொண்டுங் கழுத்திடத்திலே அடங்கிக்கிடந்துங் கூட்டேறு முறியும்படி தழுவியுந் தோளுக்குநடுவே கழுத்தைப் புகுதவிட்டுப் பிடித்தும் நெருங்கிக் கொம்புகள் தம்மேலேபடுதலை ஏற்றுக்கொண்டும் நிரைத்துத் தம்மேலே சென்ற ஆயரைப் பின்னர்க் கீழேவீழ்த்து நீண்ட மருப்புத் தைக்கும்படி குத்தி அவர்கள் தழுவுகின்ற கழுத்திடத்தைத் தழுவக்கொடாதே ஏறுகள் அவரை நீக்கி நிறுத்தின; அங்ஙனம் நிறுத்தினபின்புஞ் சென்று தழுவுவாரைத் தழுவுவாரைக் கோட்டிடத்தே சாம்படி குத்திப் பின்பு சென்று தழுவுவாரைப் பெருமல் நின்ற நிறத்தையுடைய சிவந்த ஏறு உயிர்குறைகின்றநாளிடத்தே அவர் பின்னேசென்று குற்றத்தைச்செய்து தகைத்து உயிரையுண்ணுங் கூற்றுவனையும்போலும், இதனைப்பாராயென்றாள்; எ-று.

பாடேற் * * * போன்ம்—எ-து, சிவந்த கரிய ஏற்றினுடைய கொம்புகள் படுதலை மார்பிலே ஏற்றவர்களைக் கொம்புகளாலே படும்படி குத்தி மேனோக்குதலாலே வீழ்ந்த குருதியால் நனைந்து அசையும் பலவாகத் திரண்ட திரட்சியையுடைய சிறியமணிகள் ஒளியமைந்த நறும்பூவினது முகையவிழுஞ் செவ்வியைநோக்கி அதனைச் சூழ்ந்து திரியுந் தும்பியையும்போலும், அதனைப்பாராயென்றாள்; எ-று.

"நறுவிதழ் கண்டன்ன மெல்விரற் கேற்ப" என உவமை கூறலின் நறும்பூவை ஈண்டு மணிக்கு உவமைகூறவே சிறிய மணிகள் கோத்துக்கட்டினமையுங் கோடெழுந்தென்றதனால் அக்கோடு எழுந்தகாலத்து வீழ்ந்த குருதியால் அவை சிவந்தமையும் பெற்றாம்.

இடைப்பாய் * * * போன்ம்—எ-து, நடுவே பாய்ந்தெய்திக் கழுத்திடத்தே தழுவிக்கொண்டு கிடந்தவனோடே பரணின்மேலே தாவிப்பாயும் வெள்ளிய ஏறு பாம்பின்வாயாற் சிறிதிடம் விழுங்கப்பட்ட, பாம்புடனே ஒளியைத்தருகின்ற விசும்பிலே போதலைச்செய்கின்ற, பால்போலும் மதியையும்போலும்; இதனைக்காணென்றாள்; எ-று.

இகா முன்னிலையசை. அது காவெனத் திரிந்தது.

ஆங்க * * * தொழூஉ—எ-து, அங்ஙனே ஏறுகளும் இடையருந் தம்மின் மாறுபடுகையினாலே அத்தொழூ இருவராகிய பெரிய வேந்தர் மாறுபட்டு எதிர்ப்பட்ட போர்மாறாத பொருகளத்தையொக்கும் என்றாள்; எ - று.

இத்துணையுந் தோழி தலைவிக்குக்காட்டிக்கூறியது.

வெல்புக * * * கண்—எ-து, வெல்கின்ற புகழ் உயர்கின்ற நிலைமையையுடைய, பழைதாகியகுலத்தியல்பினையுடைய, நெருங்கின கழுத்தையெல்லாம் மறைத்தலையுடைய அசைகின்ற குட்டேற்றினையுடைய நல்ல ஏற்றைத்தழுவின, பொதுவன்முகத்தை நோக்கி ஆயச்சாதியிற்பிறந்த மகளுடைய கண் இமைத்தலையிலவாயிருந்தன; எ-று.

இது தோழி தன் னெஞ்சோடே அவள் விரும்பக் கூறியது.

நறுநுதா * * * கதம்—எ-து, நறிய நுதலினையுடையாய்! ஐவகைப்பட்ட கூந்தலை ஆற்ற அது வெண்ணெயின் நாற்றம் நீங்கிச் சிறிய முல்லைப்பூவின் நாற்றம் மேவி மிகவுநாறியதற்கு எம்முடைய சுற்றத்தார் பொருந்தாதே அன்னிதாக மனஞ்சுழன்று மாறுபட்டு அவன் தழுவின கொல்லுகின்ற ஏறுபோலுங் கோபத்தினைச்செய்தார், அன்று அவர் இங்ஙனங் கோபித்தது என்னபயனையுடைத்தாயிற்றென்றாள்; எ - று.

இது தலைவியைநோக்கிக் கூறியது.

நெட்டிருங் * * * தெவன்—எ-து, நெடிய கரிய கூந்தலையுடையாய்! இன்னும் யான்கூறுகின்ற ஈதொரு சொல்லையும் நெஞ்சால் ஆராய்ந்துபாராய், கொம்பையுடையவாகிய எருமையினத்தையுடைய ஆயர்மகனோடே யாங்கூடியதற்கு எம்முடைய சுற்றத்தாரோ இன்னும் பொறுப்பர், அதுபொறாத அயலார் தம்முடைய கண்கள் எங்கண்களை நோக்கித் தீய்ந்துபோயது என்னபயனையுடைத்தென்றாள்; எ-று.

ஒண்ணுதால் * * * வூர்—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி ஒள்ளிய நுதலினையுடையாய்! ஆய் தன்கண்களுடையவாகிய கோலையுடையளாய் என்னைவருத்தியதற்கு இவ்வூர் என்னை மலர் அணிந்த கண்ணியையுடைய பொதுவனோடே கூட்டமென்றெண்ணி அலரையுண்டாக்கிவிட்டது, இத்தன்மைத்தாகிய உவகை நமக்கு வேறியாதுதானென மகிழ்ந்துகூறினாள்; எ - று.

அலைக்குங்கோலின் காரியத்தைக் கண்கள் செய்தமைபற்றிக் கண்களுடையவாகிய கோலென்றார்.

ஒன்றிப் * * * னெஞ்சு—எ-து, அங்ஙனங் கூறியபின்னரும் ஒள்ளிய இழையினையுடையாய்! தன்மேல் மிக்குச்சென்ற சிவந்த கரிய ஏற்றினுடைய கோட்டிடையிலே இற்றைநாள் இவன்செல்ல என் நெஞ்சும் உடன்சென்றது; இனி நஞ்சுற்றத்தாரெல்லாரும் பொருந்திப் புகரையுடைய பசுத்திரளையுடைய ஆயச்சாதியிற் பிறந்த மகனுக்கு என்னைக் கொடுப்பதாக அறுதியிட்ட அற்றைநாளிற் றொடக்கின்றது என்னபயனையுடைத்தென்று தலைவி மகிழ்ந்துகூறினாள்; எ - று.

என, பாடிமிழ் * * * வெனவே—எ-து, அதுகேட்ட தோழி யாம் இல்லறம் நிகழ்த்தி இனிதிருக்குமாறு காத்தற்குப் பிறநாடுகளைக்கொண்டு இனிய ஓசையையுடைத்தாகிய முரசினையுடைய பாண்டியன் அமைந்துவருதலையுடைய அருவி ஆரவாரிக்கும் இமயத்திற்கு வடதிசையிலேயும் மன்னி விளங்குகவென்று உட்கொண்டு முறிதலையுடைத்தாய முழங்குகின்ற கடலிடத்துப் பாம்பணையிலே பள்ளிகொண்ட வெற்றிகொண்ட சக்கரத்தினையுடையோனை வாழ்த்துவேமென்றாள்; எ - று.

இதனாற் றலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகைபிறந்தது.

இது தரவுந் தனிச்சொல்லும் ஐஞ்சீரடி பலவும் விராய் முடுகுவண்ணம் அடியிறந்தோடிய கொச்சகவெண்பாவுங் கொச்சகமும் இரண்டு நெடுவெண்பாட்டும் *"வெண்பாட் டீற்றடி முச்சீர்த் தாகும்" என்றதனான் இடையீற்று முச்சீரடிவந்த நெடுவெண்பாட்டும் ஐஞ்சீரடி பெற்ற குறுவெண்பாட்டும் ஐஞ்சீரடி முடுகியலோடு தொடர்ந்த கொச்சகவெண்பாவும் நெடுவெண்பாட்டும் ஓரடியானென்றுங் குறுவெண்பாட்டுந் தனிச்சொல்லும் இரண்டு நெடுவெண்பாட்டுந் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் பெற்று வந்த கொச்சகம். (௫)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௭௨-ம் சூத்.

௧௦௬. கழுவொடு சுடுபடை சுருக்கிய தோற்கண்
ணிமிழிசை மண்டை யுறியொடு தூக்கி
யொழுகிய கொன்றைத் தீங்குழன் முரற்சியர்
வழூஉச்சொற் கோவலர் தத்த மினநிரை
பொழுதொடு தோன்றிய கார்நனை வியன்புலத்தார்;
அவ்வழி, நீறெடுப்பவை நிலஞ்சாடுபவை
மாறேற்றுச் சிலைப்பவை மண்டிப்பாய் பவையாய்த்
துளங்கிமி னல்லேற் றினம்பல களம்புகு
மள்ளர் வனப்பொத் தன;
தாக்குபு தம்முட் பெயர்த்தொற்றி யெவ்வாயும்
வைவாய் மருப்பினான் மாறாது குத்தலின்
மெய்வார் குருதிய வேறெல்லாம் பெய்காலைக்
கொண்ட னிரையொத் தன;
அவ்வேற்றை, பிரிவுகொண் டிடைப்போக்கி யினத்தோ
யிருதிறனா நீக்கும் பொதுவ [டு புனத்தேற்றி
ருருகெழு மாநில மியற்றுவான்
விரிதிரை நீக்குவான் வியன்குறிப் பொத்தனர்;
அவனைக், கழல வுழக்கி யெதிர்சென்று சாடி
யழல்வாய் மருப்பினாற் குத்தி யுழலை
மரத்தைப்போற் றொட்டன வேறு;
தொட்டதம், புண்வார் குருதியாற் கைபிசைந்து மெய்
தங்கார் பொதுவர் கடலுட் பரதவ [திமிரித்
ரம்பியூர்ந் தாங்கூர்ந்தா ரேறு;
ஏறுதங், கோலஞ்செய் மருப்பினாற் றோண்டிய வரிக்கு
ஞாலக்கொண் டெழூஉம் பருந்தின் வாய்வழீஇ [டர்
யாலுங் கடம்பு மணிமார் விலங்கிட்ட
மாலைபோற் றூங்குஞ் சினை;
ஆங்குத், தம்புல வேறு பரத்தர வுய்த்தத
மன்புறு காதலர் கைபிணைந் தாய்ச்சிய
ரின்புற் றயர்வர் தழூஉ;

முயங்கிப் பொதிவே முயங்கிப் பொதிவே
முலைவேதி னெற்றி முயங்கிப் பொதிவேங்
கொலையேறு சாடிய புண்ணையெங் கேளே;

பல்லூழ் தயிர்கடையத் தாஅய புள்ளிமேற்
கொல்லேறு கொண்டான் குருதி மயக்குறப்
புல்லலெங் தோளிற் கணியோவெங் கேளே;

ஆங்கு, போரோற் றருந்தலை யஞ்சலு மாய்ச்சியர்
காரிகைத் தோள்கா முறுதலு மிவ்விரண்டு
மோராங்குச் சேற லிலவோவெங் கேளே;

கொல்லேறு கொண்டா னிவள்கேள்வ னென்றூரார்
சொல்லுஞ்சொற் கேளா வளைமாறி யாம்வருஞ்
செல்வமெங் கேள்வன் றருமோவெங் கேளே;

ஆங்க,

அருந்தலை யேற்றொடு காதலர்ப் பேணிச்
சுரும்பிமிர் கானநாம் பாடினம் பரவுது
மேற்றவர் புலங்கெடத் திறைகொண்டு
மாற்றாரைக் கடக்கவெம் மறங்கெழு கோவே.

இது தத்தம் இனந் தத்தம்புலத்துப் பிரிப்பான்புக்கவர் ஏறு கொண்டவாறுகண்டு ஆய்ச்சியர் தங்காதன் மிகுதியாற் றங்காதலனைக் கைபிணைந்துகுரவையாடித் தென்னன்வாழ்கெனக் கானம்பாடியது.

(இ - ள்.) கழுவொடு * * * வியன்புலத்தர்—எ-து, பால் பற்றச் சிவுதலைச்செய்த கழுவோடே சறணைக்கலங்கள் வைத்த உறியோடே தோற்பையிடத்தே குட்டுச்கோல்களையும் இட்டுச் சுருக்கிய பைகளையுந் தூக்கி நீளவளர்ந்த கொன்றைக்காயைத் திரிந்து சமைத்த இனிய குழலில் உண்டான ஓசையராய் வருவின சொல்லையுடைய கோவலர் தம்முடைய தம்முடைய இனமாகிய பசுக்கள் கார்காலத்தோடே தோன்றின அப்பொழுது வரும் மழையாலே நனைந்த அகற்சியையுடைய நிலத்திடத்தராயினர்; எ - று.

பழிசை பாடமாயின் பழித்தலையுடையதென்க. பழித்தலையுடையது பழிசை. மூரற்சியர் என்னும் எச்சம் உடையவென்னும் வி

னைக்குறிப்போடு முடிந்தது. கழுவாவது கறத்தற்கரிய பசுக்களைக் கறத்தற்கு இரண்டு தலையுஞ் சீவி மாலையாகக்கட்டிக் சழுத்தில் இடுவது.

அவ்வழி * * * தன—எ-து, அவ்விடத்துத் துளங்குகின்ற குட்டேற்றினையுடைய நல்ல ஏற்றினங்கள் பலவும் முன்பு காலாலே வெட்டி நீற்றை எழுப்புமவை இப்பொழுது மழைபெய்தமையிற் கோட்டுமண் கொள்ளுமவை ஒன்றோடொன்று மாறுபடுதலை மேற்கொண்டு முழங்குமவை மிக்குப் பாயுமவையாய்ப் போர்க்களத்தே செல்லும் வீரர் அழகையொத்தன; எ - று.

தாக்குபு * * * தன—எ-து, ஒன்றோடொன்று தாக்கி மீண்டு அடிப்பறித்துச்சேர்ந்து கூரிய இடத்தையுடைய கொம்பாலே மாறாமல் எவ்விடத்துங் குத்துகையினாலே மெய்யினின்றும் வடிகின்ற குருதியையுடைய ஏறெல்லாம் நாட்காலைப் பெய்யும் மேகநிரையையொத்தன; எ - று.

நாட்காலைமேகஞ் சிவந்திருத்தலின் உவமையாயிற்று. பெய்யும் மேகம் அதற்கு அடைகூறிற்று.

அவ்வேற்றை * * * பொத்தனர்—எ-து, அவ்வேறுகள் போர்செய்யாமற் பிரிதலைத் தாம் உட்கொண்டு அவை இரண்டுகூறாக நீங்கும்படி நடுவே சில ஏறுகளைச்செலுத்தி விலக்கிப் பின்னர்ப் பசுத்திரளோடே மேயும் புலத்திலே ஏற்றித் தத்தம் இனங்களைப்பிரிக்கும் இடையர் பழைய வடிவுகளெல்லாங் கெழுமும்படி பெரிய நிலத்தைப் படைத்தற்கு அந்நிலத்தை மறைத்துக்கிடந்த அகற்சியையுடைய கடலைப் போக்குங் கருத்தினையுடைய நான்முகனையொத்தார்; எ-று.

ஏற்றையென்றது ஏற்றிற்கு ஐகாரவீற்றதோர்பெயர், *"ஆற்றலொடு புணர்ந்த வாண்பாற் கெல்லா - மேற்றைக் கிளவி யுரித்தென மொழிப" என்றலின்.

அவனாக் * * * வேறு—எ-து, அங்ஙனம் நீங்குகின்றவர்களை அவ்வேறுகள் ஓடும்படி மிதித்து ஓடாமல் நின்றவர்களை எதிர்சென்று அழலுகின்ற இடத்தையுடைய கொம்பாலே குத்திச் சாடி உழலைகோத்த மரத்தைப்போலத் துளைத்தன; எ - று.

தொட்டதம் * * * றோறு—எ-து, பொதுவர் அங்ஙனந் துளைத்த தம்முடைய புண்களினின்றுஞ் சோருகின்ற குருதி வழுக்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௬௧-ம் சூத்.

குதலாலே மணலை அள்ளிக் கையைப் பிசைந்து உடம்புந் திமிர்ந்து தாழ்க்கநில்லாராய்க் கடலுக்குள்ளேபரதவர் சிறியதெப்பத்தை ஏறினாற்போல ஏற்றைத் தழுவினர்; எ - று.

ஏறுதங் * * * கினை—எ-து, அவ்வேறுகள் தம்முடைய அழகுசெய்கின்ற கொம்பாலே தோண்டிய வரிகளையுடைய குடர்கள் நான்று விழும்படி எடுத்துக்கொண்டு உயர்ந்துபோம் பருந்தின் வாயினின்றுந் தப்பி ஆலமரத்தையுங் கடம்பமரத்தையும் ஆண்டு உறையுந் தெய்வங்கட்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகவேண்டி அணிதலைச்செய்தற்கு விலங்க இட்டுவைத்த மாலைகள்போலே கொம்புகடோறுந் தூங்காநிற்கும்; எ - று.

ஆங்குத் * * * தழூஉ—எ-து, அப்பொழுது ஆய்ச்சியர் தாம் மேயும் புலத்திலே ஏறு பரத்தலைச்செய்யும்படி செலுத்தின தம்முடைய அன்புமிக்க காதலருடைய கையைக் கோத்து இன்பமுற்றுக் குரவையாடுவர்; எ-று.

முயங்கிப் * * * கேளே—எ-து, எம்முடைய தோழீ! கொலைத்தொழிலையுடைய ஏறுகள் சாடின புண்களைத் தழுவிக் கொண்டு பொதிந்துவிடக் கடவேம், எங்ஙனந் தழுவுவதென்று கேட்பராயின் முலையின் வெம்மையாலே ஆறும்படி ஒற்றித் தழுவிக் கொண்டு பொதிந்துவிடக் கடவேம்; எ - று.

பல்லூழ் * * * கேளே—எ-து, எம்முடையதோழீ! பலமுறைமையாகத் தயிரைக் கடைகையினாலே பாய்ந்த புள்ளிகளின்மேலே கொல்லுகின்ற ஏற்றைத் தழுவினவனுடைய குருதி மயக்கமுறும்படி தழுவுதல் எம்முடைய தோளிற்கு அழகுமாத்திரையோ? அதினுஞ்சிறந்ததொன்றன்றோ? எ - று.

ஆங்கு * * * கேளே—எ-து, எம்முடைய தோழீ! ஆயர் பொருகின்ற ஏற்றினது சேருதற்கரிய தலை அஞ்சுதலும் ஆய்ச்சியர் ஏறுதழுவாதவருடைய காரிகைத்தோளை விரும்புதலுமாகிய இவ்விரண்டு நிலையும் இக்குடிப்பிறந்தவர்களுக்கு ஒன்றாகச் செல்லுதல் ஈண்டு இல்லையோ? எ - று.

காரிகைத்தோளென்றது இகழ்ச்சி,வடுப்படாததோளாதலின்.

கொல்லேறு * * * கேளே—எ-து, எம்முடையதோழீ! இவளுடைய கணவன் கொல்லுகின்ற ஏற்றைத் தழுவினனென்று

ளர் புகழ்ந்துசொல்லுகின்ற அச்சொல்லைக் கேட்டு மோனாவிற்று யாம் வருஞ் செல்வத்தை எங்கண்வன் தருமோ? எ - று.

ஓகாரம் தெரிநிலை. என்றது அவன்புறத்துப்போய்ப் புகழ் கேட்க என்னைவிடானென அவன் தன்மேலுள்ள விருப்பங் கூறிற்று. இவை குரவைப்பாட்டு.

ஆங்க * * * சோலை—எ-து, அங்ஙனே பாடாநின்ற ஆய்ச்சியர் அரிய தலைமையையுடைய ஏற்றையும் நங்காதலனையும் பாது காத்துச் சுரும்பினம் ஒலிக்கின்ற கானத்தை நாம் பாடினமாய்த் திருமாலைப் பரவுவேம், அப்பயனாலே எம்முடைய மறம்பொருந்திய பாண்டியன் பகைவர்நிலமென்னும் பெயர்கெட்டுத் தன் நிலமென்னும் பெயர்பெறும்படி அவர் நாட்டைத் திறைகொண்டு பகைவரை வெல்வானாக என்றார்; எ - று.

இந்நிலப்பண்பிருந்தவாறென்று கண்டோர்கூற்றாகக்கொள்க.

இது கண்டார்க்குப் புதுமையாகிய மருட்கை பிறந்தது.

இது முன் ஓர்கொச்சகமுந் தனிச்சொல்லும் முட்டடியின்றிக் குறைவுசீர்த்தாகிய சொற்சீரடிபெற்ற கொச்சகவெண்பாவும் நெடுவெண்பாட்டுந் தனிச்சொல்லுஞ் சொற்சீரடிவந்த கொச்சகமும் ஐஞ்சீரடுக்கிய குறுவெண்பாட்டிரண்டும் ஐஞ்சீரடுக்கிய நெடுவெண்பாட்டுந் தனிச்சொல்லுங் குறுவெண்பாட்டும் நான்கு தாழிசையுந் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் பெற்ற கொச்சகம். (௬)

௧0௭. எல்லா விழுத்தோன்று கூறுங் குறும்பிவர்
புல்லினத் தார்க்குங் குடஞ்சுட் டவர்க்குமெங்
கொல்லேறு கோடல் குறையெனக் கோவினத்தார்
பல்லேறு பெய்தார் தொழூஉ;

தொழுவத்துச்

சில்லைச் செவிமறைக் கொண்டவன் சென்னிக் குவிமுல்லைக்
கோட்டாங்காழ் கோட்டி னெடுத்துக்கொண் டாட்டிய
வேழை யிரும்புகர் பொங்கவப் பூவந்தென்
கூழையுள் வீழ்ந்தன்று மன்;

அதனைக், கெடுத்தது பெற்றார்போற் கொண்டியான் மு
கேட்டன ளென்பவோ யாய் ; [டித்தது

இஃதொன்று கூறு ;

கேட்டா லெவன்செய்ய வேண்டுமோ மற்றிகா
வவன்கண்ணி யன்றோ வது ;

பெய்போ தறியாத்தன் கூழையு ளேதிலான்
கைபுனை கண்ணி முடித்தாளென் றியாய்கேட்பிற்
செய்வதி லாகுமோ மற்று ;

எல்லாத் தவறு மறும் ;

ஓஒ அஃதறு மாறு ;

ஆயர் மகனாயி னாயமக ணீயாயி
னின்வெய்ய னாயி னவன்வெய்யை நீயாயி
னன்னையோ தக்கதோ வில்லைம னின்னெஞ்ச
மென்னைநெஞ் சாகப் பெறின் ;

அன்னையோ,

ஆயர் மகனையுங் காதலை கைம்மிக
ஞாயையு மஞ்சுதி யாயி னரிதரோ
நீயுற்ற நோய்க்கு மருந்து ;

மருந்தின்றி யானுற்ற துயராயி னெல்லா
வருந்துவெ னல்லனோ யான் ;

வருந்தாதி,

மண்ணிமா சற்றநின் கூழையு ளேறவன்
கண்ணிதந் திட்ட தெனக்கேட்டுத் திண்ணிதாத்
தெய்வமால் காட்டிற் றிவட்கென நின்னைப்
பொய்யில் பொதுவற் கொடைசூழ்ந்தார் தந்தையோ
டையன்மா ரெல்லா மொருங்கு.

இது தலைவி தோழிக்கு அறத்தொடுநிற்பத் தமர் வரைவுடன் பட்டமை அவட்கு அவள் சொல்லியது.

(இ - ள்.) எல்லா * * * தொழூஉ—எ-து, ஏடீ! குறும்பிடத்தே பரந்திருக்கின்ற ஆட்டிடையர்க்கும் இப்பசு இன்னதனைக்குடம் பால் போதுமென்று சுட்டுதலையுடைய பசு இடையர்க்குமாகக் கோலினத்தையுடைய நஞ்சுற்றத்தார் எம்முடைய கொல்லுகின்ற ஏற்றைத் தழுவுதலேகாரியமென்று தொழூவிலேஏறுகளைப்புகுதவிட்டார்; எ-று.

தொழுவத்து * * * மன்—எ-து, அத்தொழுவிடத்துச் சிலுவைக் குணத்தையுடைய செவிமறையாயிருக்கின்ற ஏற்றைத் தழுவினவனுடைய சென்னியிற் கிடந்த குவிந்த முல்லைப்பூவாற் கட்டின வளையினையுடைய கண்ணியைக் கொம்பிலே எடுத்துக்கொண்டு அலைத்த ஏழையாய பெரிய புகரேறு துள்ளுகையினால் அப்பூவந்து என்மயிருக்குள்ளே மிகவும் வீழ்ந்தது; எ - று.

ஏழையென்றாள் களவொழுக்கம் வெளிப்படுத்தல் இறவாமற் கோட்டால் அலைத்தமைபற்றி.

அதனைக் * * * கூறு—எ-து, அக்கண்ணியைக் கெடுத்ததொன்று மீண்டுப் பெற்றாளைப்போல எடுத்துக்கொண்டு யான் முடித்ததன்மையை யாய் கேட்டாளென்று சொல்லுவீர்களோ? ஈதொரு வார்த்தையை எனக்கு விளங்கக் கூறுவாயென்றாள்; எ - று.

இஃதொன்று கூறு என்னுஞ்சொல்லை என்பவோ என்பதன் பின்னே கூட்டிப் பொருள்கூறுக.

கேட்டா * * * வது—எ-து, மேற் தோழீ! அக்கண்ணி வணர்ந்துகோடல் தாழாத அவனுடைய கண்ணியன்றோ? அதனாற் பின்னை யாய் கேட்டால் என்ன பரிகாரம் யாஞ் செய்யவேண்டும்? அதற்கு ஒன்று வேண்டாவென்றாள்; எ - று.

ஓ அசை.

பெய்போ * * * மற்று—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி முடிக்கும் பூ இதென்றறியாத தன்மயிரில் ஏதிலான் கையாலேபுனைந்தகண்ணியை முடித்தாளென்று தாய்கேட்கில் அதற்குப் பின்னை அவள் வெகுளாமற்செய்வதொரு பரிகாரமில்லையாயிருக்குமோ என்றாள்; எ-று.

மயிருக்கு மணந்தரும் பூ முடித்தல்வேண்டுமென்றறியாதவள்.

எல்லாத் தவறு மறம்—எ-து, அதுகேட்ட தோழி இனி எல்லாத் தவறுகளும் நீங்குங்காணென்றாள் ; எ - று.

அவன் வரைவுணர்ந்தமையின்.

ஓஒ ! அஃதறு மாறு—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி ஓஒ என வியந்து அத்தவறு அறுமாறென்னையென வினயினாள் ; எ - று.

ஆயர் * * * பெறின்—எ-து, அதுகேட்ட தோழி, அவன் ஆயருடைய மகனாயிருப்பனாயின், நீ ஆயச்சாதியிற் பிறந்த மகளாயிருப்பையாயின், இவன் உன்னை விரும்பியிருப்பனாயின், நீ அவனை விரும்பியிருப்பையாயிற், தாய் மிகவும் நோவத்தக்கதோர் காரியம் இல்லைக்காணென்றாள் ; அதுகேட்ட தலைவி அன்னையுடைய நெஞ்சு நின்னுடைய நெஞ்சாகப் பெறின் அவள் நோவத்தக்கதோ இல்லையென்றாள் ; எ - று.

அன்னையோ—எ-து, அதுகேட்ட தோழி இன்னும் அத்தன்மையையோவென்றாள் ; எ - று.

என்றது யான் இத்துணையெல்லாங் கூறவுங் கொள்ளாத தன்மையையோ என்றவாறு.

ஆயர் * * * மருந்து—எ-து, கைம்மிக ஆயர்மகனையுங் காதலித்தலையுடையையாய்க் கைம்மிக யாயையும் அஞ்சியிராநின்றாயாயின், இனி நீயுற்ற காமநோய்க்கு மருந்து அரிதென்றாள்; எ-று.

அரோ அசை.

மருந்தின்றி * * * யான்—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி ஏடீ ! யானுற்ற வருத்தத்திற்கு மருந்தில்லையாயின் இனி வருந்தியே விடுவேனல்லனோ என்றாள் ; எ - று.

வருந்தாதி * * * மொருங்கு—எ-து, அதுகேட்ட தோழி இனி வருந்தாதேகொள் ; கழுவி அழுக்கற்ற நின்னுடைய மயிரிடத்தே ஏற அவன் கண்ணியைத் தந்ததென்று பிறர் சொல்லக் கேட்டுத், தந்தையோடே தமையன்மாரெல்லாருஞ் சேரக் கூடியிருந்து, தெய்வமாகிய மால் இவளுக்கு இவனைத் திண்ணிதாகக் கொண்டுவந்து காட்டிற்றென மகிழ்ந்து, நின்னை அந்தக் களவொழுக்கத்தைப் பிறர் அறியாமல் ஒழுகவல்ல பொதுவனுக்குக் கொடுத்தலைச்சூழ்ந்தார் காணென்றாள் ; எ - று.

இதனாற் தலைவிக்குப் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இது கொச்சகவெண்பாவுந் தனிச்சொல்லும் ஐஞ்சீரடுக்கிய கொச்சகவெண்பாவும் ஐஞ்சீரடுக்கிய குறுவெண்பாட்டுஞ் சொற்சீரடியும் ஈரடியாறென்றுங் கொச்சகவெண்பாவும் முச்சீரடியாறென்றும் இருசீரடியாறென்றும் நெடுவெண்பாட்டுந் தனிச்சொல்லுங் குறுவெண்பாட்டுங் கொச்சகவெண்பாவுந் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும்பெற்ற கொச்சகக்கலி. (எ)

௧௦௮. இகல்வேந்தன் சேனை யிறுத்தவாய் போல
நகிலந்தோள் கண்ணென மூவழிப் பெருகி
நுதலடி நுசுப்பென மூவழிச் சிறுகிக்
கவலையாற் காமனும் படையிடு வனப்பினோ
டகலாங்க ணளைமாறி யலமந்து பெயருங்கா [ட்ட
ஏகைவல்லேன் யானென்றென் னுயிரோடு படைதொ
விகலாட்டி நின்னை யெவன்பிழைத்தே னெல்லாயான்;

அஃதவல மன்று மன ;

ஆய ரெமரானா லாய்த்தியேம் யாமிகக்
காயாம்பூங் கண்ணிக் கருந்துவ ராடையை
மேயு நிரைமுன்னர்க் கோலூன்றி நின்றாயோ
ராயனை யல்லை பிறவோ வமரருண்
ஞாயிற்றுப் புத்தேண் மகன் ;

அதனான் வாய்வாளேன்

முல்லை முகையு முருந்து நிரைத்தன்ன
பல்லும் பணைத்தோளும் பேரம ருண்கண்ணு
நல்லேன்யா னென்று நலத்தகை நம்பிய
சொல்லாட்டி நின்னொடு சொல்லாற்ற கிற்பார்யார் ;

சொல்லாதி,

நின்னைத் தகைத்தனென்; அல்லல் காண்மன் ;

மண்டாத கூறி மழகுழக் காகின்றேன்
கண்ட பொழுதே கடவளைப் போலநீ

பண்டம் விளைய·படிற்றாற் றொடீஇயாநிற்
கொண்ட தெவனெல்லா யான் ;

கொண்டது,

அளைமாறிப் பெயர்தருவா யறிதியோ வஞ்ஞான்று
தளவமலர் ததைந்ததோர் கானச்சிற் றாற்றய
இளமாங்காய் போழ்ந்தன்ன கண்ணினா லென்னெஞ்சங்
களமாகக் கொண்டாயோர் கள்வியை யல்லையோ;

நின்னெஞ்சங், களமாக்கொண் டியாமாள லெமக்கெவ
னெளிதாகும்;

புனத்துளா னெந்தைக்குப்புகாவுய்த்துக்கொடுப்பதோ
இனத்துளா னென்னைக்குக் கலத்தொடு செல்வதோ
தினைக்கா லுள் யாய்விட்ட கன்றுமேய்க் கிற்பதோ ;

அனைத்தாக,

வெண்ணெய்த்தெழிகேட்கு மண்மையாற் சேய்த்தன்றி
யண்ணணித் தூராயி னன்பகற் போழ்தாயிற்
கண்ணோக் கொழிக்குங் கவின்பெறு பெண்ணீர்மை
மயிலெருத்து வண்ணத்து மாயோய்மற் றின்ன
வெயிலொ டெவன்விரைந்து சேறி யுதுக்காண்
பிடிதுஞ்சு வன்ன வறைமேல நுங்கின்
றடிகண் புரையுங் குறுஞ்சுனை யாடிப்
பனிப்பூந் தளவொடு முல்லை பறித்துத்
தனிக்காயாந் தண்பொழி லெம்மொடு வைகிப்
பனிப்படச் செல்வாய்நும் மூர்க்கு ;

இனிச்செல்வேம்யா

மாமருண் டன்ன மழைக்கட்சிற் றாய்த்தியர்
நீமருட்டுஞ் சொற்கண் மருள்வார்க் குரையவை
யாமுனியா வேறுபோல் வைகற் பதின்மரைக்
காமுற்றுச் செல்வாயோர் கட்குத்திக் கள்வனை
நீயெவன் செய்தி பிறர்க்கு;

யாமெவன் செய்து நினக்கு ;

கொலையுண்கட் கூரெயிற்றுக் கொய்தளிர் மேனி
யினைவனப்பின் மாயோய் நின்னிற் சிறந்தார்
நிலவுலகத் தின்மை தெளிநீ வருதி
மலையொடு மார்பமைந்த செல்வ னடியைத்
தலையினாற் றொட்டுற்றேன் சூள் ;

ஆங்குணர்வார் னோவ வதுபொய்ப்பாய் நீயாயிற்
றேங்கொள் பொருப்பன் சிறுகுடி யெம்மாயர்
வேந்தூட் டரவத்து நின்பெண்டிர் காணாமற்
காஞ்சித்தா தூக்கன்ன தாதெரு மன்றத்துத்
தூங்குங் குரவையு ணின்பெண்டிர் கேளாமை
யாம்பற் குழலாற் பயிரொம் படப்பைக்
காஞ்சிக்கீழ்ச் செய்தேங் குறி.

இஃது * "அடியோர் பாங்கினும் வினைவல பாங்கினுங் - கடிவரை யிலபுறத் தென்மனார் புலவர்" என்பதனாற் பிறர் ஏவிய தொழிலைச்செய்தல் வல்ல அகப்புறத் தலைவனுந் தலைவியும் முன்னொரு காற் கூடிப் பின்னர் அவனெதிர்ப்பட்டுழி அவன்வயிற் பரத்தைமையால் ஊடிக் குறிநேர்ந்தது.

(இ - ள்.) இகல்வேந்தன் * * * யான்—எ-து, முலை தோள் கணை என்று சொன்ன மூன்றிடமும் பெருத்து, நுதல் அடி இடை என்று சொன்ன மூன்றிடமுஞ் சிறுத்துக், காமனும் பிறர்க்கு மனக்கவலை செய்தலோடே தன் அம்பை விடுதற்குக் காரணமான அழகோடே ஊரிடத்தே அலமந்து, மோரை விற்று நீ மீளுங்காலத்தே, யான் நகுதலைவல்லேனென்று நக்குப், பின்னர் இகலிடத்தே சென்றுவிட்ட பாண்டியன்சேனை உயிரோடு போம்படி படை தொடு மாறுபோல என்னுயிரோடு போம்படி படையைத் தொட்ட மாறுபாட்டையுடையவளே! ஏடா! யான் நின்னை எப்படித் தப்பினேன் கூறென்றான்; எ - று.

இகல்வாயிறுத்தவேந்தன்சேனைபோல என மாறுக.

* தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், ௨௪ - ம் சூத்.

அஃதவல மன்று மன—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி அனை மாறித் திரிகின்றது மிகவும் எங்குலத்திற்குத் தீதன்று; எ - று.

ஆய * * * மகன்—எ-து, நஞ்சுற்றத்தார் ஆயரானால், யாங்கள் மிகவும் ஆய்த்தியோம்; அதுகிடக்க, நீதான் காயாம்பூவாற்செய்த கண்ணியையுந் துவளுட்டின கரிய ஆடையையுமுடையையாய், மேய்கின்ற நிரைகளுக்குமுன்னே ஒருகோலை யூன்றி அந்நிரை மேய்த்து நின்ற நீ இடையனுந் தன்மையை உடையையல்லை; வேருசத் தேவர்களுள் ஞாயிருகியதெய்வத்தின் மகனோ? கூறென்ருள்; எ-று.

மகன், கன்னன். இஃது இகழ்ச்சி. ஆய்த்தியேம் யாமாயின் என்றும் பாடம்.

அதனன் * * * யார்—எ-து, அதுகேட்டு அவன் நீ இங்ஙனம் மகிழ்ந்துகூறுதலால் நின்னோடு ஒன்றுங்கூறேன்; முல்லையினது முகையையும் பீலிமுருந்தையும் நிரைத்தாலொத்த பல்லும் பணைபோலுந் தோளும் பெரிய அமர்செய்யும் உண்கண்ணும் யான் நல்லேனென்று நின்னுடைய தகுதியைப் பிறர் நச்சுதலன்றி நீதானே நச்சியிருக்கின்ற சொல்லுமுடையவளே! நின்னோடு மறுமாற்றஞ் சொல்லுதலை யார் நிகழ்த்துவார் என்ருன்; எ - று.

முல்லைமுதலியன சினைவினை முதலொடு முடிந்தது. ஆற்றகிற்பார் வினைத்திரிசொல்.

சொல்லாதி—எ-து, அதுகேட்டு அவள் அங்ஙனமாயின் ஒன்றுஞ் சொல்லாதேகொள் என்ருள்; எ - று.

நின்னைத் தகைத்தனென்—எ-து, அதுகேட்டு அவன் நின்னைப் போகாமல் விலக்கினேனென்ருன்; எ-று.

அல்லல் காண் மன்—எ-து, அதுகேட்டு அவள் இவன் நம்மிடத்து நிகழ்த்துகின்றதோர் வருத்தத்தைப் பாராயென நெஞ்சொடு கூறிருள்; எ - று.

மண்டாத * * * யான்—எ-து, கூறிப் பின்னும் மனமயங்குதலையுடைய குழவிப்பருவத்துக்கு ஆகாநின்றேன், மனம் மிக்கு விரும்பிச்சொல்லாத சொற்களைச் சொல்லி என்னைக் கண்டபொழுதே தனிசு கடவாரிடத்துக் கொடுத்தவர்கள் அவர்களுக்குள்ள பண்டங்களை உசாவுமாறுபோல நீயும் என்னிடத்திலுள்ள பண்டங்களை

இவை யாவை என்று வினவின வஞ்சனையாலே எனது வட்டியைப் பிடித்தற்கு ஏடா! நின்னிடத்து யாம் வாங்கிக்கொண்ட பொருள் எப்பொருள் என்றாள்; எ - று.

குழக்கு தரங்கக்கு வண்ணகக்கு என்றாற்போல் நின்றது.

கொண்டது—எ-து, அதுகேட்டு நீ என்னிடத்து வாங்கிக் கொண்ட பொருள் கூறக்கேள்; எ - று.

அளைமாறிப் * * * கிற்பதோ—எ-து, அந்நாளிலே மோர் விற்று மீள்கின்ற நீ செம்முல்லை நெருங்கினதோர் கானத்திடத்துச் சிற்றாற்றின் அயலிடத்தே இளம்மாவடுவைப் பிளந்தாலொத்த கண்ணாலே எனக்கு உரித்தாகிய என் நெஞ்சை நினக்கு இருப்பிடமாக வாங்கிக்கொண்டு அடிமைத்தொழில்கொண்டாய், ஒரு கள்வியையல்லையோ? அது நீயறியாயோ என்றான்; அது கேட்டு அவள் நின் நெஞ்சை எனக்கு இருப்பிடமாக வாங்கிக்கொண்டு யாம் அடிமைத்தொழில் கொள்ளுதல் எங்ஙனம் எளிதாயிருக்கும்? நின் நெஞ்சு புனத்திடத்தானாகிய என் தமையனுக்கு உணவைக்கொண்டு சென்று கொடுக்குமதொன்றோ? பசுத்திரளிடத்தானாகிய என் தந்தைக்குக் கறவைக்கலங் கொண்டு செல்லுவதொன்றோ? தினை அரிந்த தாளிடத்தே யாய் மேயவிட்ட கன்று மேய்க்குமதொன்றோ? அன்றே! ஆதலால் அரிதேகாண் என்றாள்; எ - று.

அனைத்தாக—எ-து, அதுகேட்டு அவன் இனி நீ ஏவின தொழில்களை என் நெஞ்சு செய்வதொன்றாக என்றான்; எ - று.

வெண்ணெய்த் * * * மூர்க்கு—எ-து, என்று பின்னர்க் கடைந்த மோரைக் கையால் அலைக்கும் ஓசை கேட்கும் அணுமையினாலே தூரம் அன்றாய் ஊர் மிகவும் அணித்தாயிற், பொழுது உச்சியம் பொழுதாயிற், கண் வேறொரு வடிவை நோக்குதலைத் தவிர்க்கும் அழகைப்பெறுகின்ற பெண்டன்மையினையும் மயிலினுடைய கழுத்தினுடைய நிறத்தையுமுடையமாயோளே! இப்படி வெய்தாகிய பொழுதோடே விரைந்து செல்லாநின்றாய், இதனால் மற்றுப் பெறும் பயனென்? காயாம் பூவையுடைய குளிர்ந்த பொழிலை அவ்விடத்தே பாராய், அவ்விடத்திற் பிடி துஞ்சுவனவற்றையொத்த பாறையிடத்து உக்கனவாகிய நுங்கினது வெட்டின கண்ணையொக்கும் நீர்நிறைந்த அண்ணிய சுனைகளிலே ஆடிக் குளிர்ச்சியையுடைத்தாகிய பூக்களையு

டைய செம்முல்லைமலரோடே முல்லைமலரையும் பறித்துத் தனியே அப்பொழிலிடத்தே எம்முடனே தங்கிப் பொழுது குளிர்ச்சியுண்டாக நும் ஊர்க்குச் செல்வாயென்றான் ; எ - று.

இனிச்செல்வேம்யாம்—எ-து, அதுகேட்டு அவள் நீ போக வேண்டா என்கின்றாயாதலின் யாம் போவேமென ஊடல்தோன்றக் கூறினாள் ; எ - று.

மாமருண் * * * நினக்கு—எ-து, கூறிப், பின்னும் மான் மருண்டு நோக்கினாலொத்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணையுடைய சிறிய ஆய்த்தியராய் நீ மயக்கிக் கூறுஞ் சொல்லிடத்தே மயங்குவார்க்கு அம்மொழிகளைக் கூறி, யான் அதற்கு மருளேன், நீதான் பல பசுக்களையுந் தெவிட்டாமற் கூடும் ஏறுபோல நாடோறும் பதின்மனை ஒருவரைப்போலே விருப்பமுற்று அவர்மேற் செல்வாய்; ஒருகட்குத்தியாகிய கள்வனாதலால் நீ பிறர்க்கு என்ன நன்மை செய்வாய்? இத்தன்மையையுடைய நினக்கு யாம் என்ன நன்மை செய்வேமென்றாள் ; எ - று.

கட்குத்திக்கள்வன் என்றது "விழித்திருக்க மின்னுடையைக் கொள்வான்" என்னும் பழமொழி. ஓ அசை. நீ அம்மகளிரையும் அவர் கருத்து முற்ற நுகராது அவர் வருந்த நீங்குவையென்பது தோன்ற நீ எவன்செய்தி என்றாள். யாமெவன்செய்துமென்றது எம்மிடத்து நீங்காத அன்புடையையல்லை என்பது தோன்ற நின்றது.

கொலையுண்கட் * * * சூள்—எ-து, அதுகேட்டு அவன் கொலைத்தொழிலையுடையகண்ணினையுங் கூரிய எயிற்றினையுங் கொய்யப்படுந் தளிர்போலும் நிறத்தினையுங் கண்டார் விருந்தும் அழகினையுமுடைய மாயோளே! யான்விரும்புதற்கு உரியாராய்நின்னிற்காட்டிற் சிறந்தமகளிர் மண்ணுலகத்தில் இல்லாமையை நீதானே தெளிவாய், இனி நீ நினைத்த தவறுகளின்றென்று யான் தெளிவித்தற்கு நீ அணுக வருவாய்; மார்பு மலையோடு ஒப்பமைந்த திருமாலடியைத் தலையினாலே வணங்கிக் கையினாற் தொட்டுச் சூளுற்றேன் என்றான்; எ - று.

ஆங்குணர்வார் * * * குறி—எ-து, அதுகேட்டு அவள் அப்படியை மெய்யென்று உணரும் அறியாமகளிர் கூட்டத்திற்கு உடன்படுவார், அச்சூளுறவு பொய்க்குமவன் நீ, நின்கருத்தத்தை ஆராய்ந்து பார்க்கில் அதற்கு உடன்படுதலே வேண்டுதலின் எம்முடைய புழைக்கடையிற் காஞ்சிமரத்தின் கீழே குறியிடஞ்செய்தேம்; ஆண்டு

வருங்காற், தேனைத் தன்னிடத்தே கொண்ட பொதியின்மலையை யுடையவனுடைய சிறுகுடியில் வாழும் எம் ஆயர் அவ்வேந்தன் இனிதிருந்து வாழ்வதற்கு அந்நிலத்திற் தெய்வத்திற்கு மடைகொடுக்கும் ஆரவாரத்தாலே வந்த நின்னுடைய பெண்டிர் நின்னைக் காணுமற், காஞ்சிப்பூவின் தாது உதிர்ந்தாற் போன்ற தாதாகிய எருவையுடைய மன்றத்திடத்து ஆடுங் குரவைக்கூத்திடத்து வந்த நின்னுடைய பெண்டிர் கேளாமல், நீ செய்யுங் குறியை ஆம்பலென்னும் பண்ணையுடைய குழலாலே குறிசெய்து வருவாயாக என்றாள் ; எ - று.

இதனால் இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகைபிறந்தது. இதனுட் தலைவன் வினைவலபாங்கினனுயவாறு காண்க. இது கைக்கிளை.

இது தரவுஞ் சொற்சீரடியும் நெடுவெண்பாட்டுஞ் சொற்சீரடியுங் கொச்சகமுந் தனிச்சொல்லுஞ் சொற்சீரடியும் நெடுவெண்பாட்டுந் தனிச்சொல்லும் ஒருதாழிசையும் ஐஞ்சீரடியானொன்றுங் கொச்சகமுந் தனிச்சொல்லும் நெடுவெண்பாட்டுஞ் சொற்சீரடியும் நெடுவெண்பாட்டும் மூச்சீரானொன்றும் நெடுவெண்பாட்டும் வெள்ளைச் சுரிதகமும் பெற்று வந்த கொச்சகக்கலி. (௬)

௧௦௧. காரார்ப் பெய்த கடிகொள் வியன்புலத்துப்
பேராது சென்று பெரும்பதவப் புன்மாந்தி
நீரார் நிழல குடஞ்சுட் டினத்துள்ளும்
போரார்ரா வேற்றின் பொருநா கிளம்பாண்டி
நேரிரச் செம்மாந் ததுபோன் மதைஇனள்
பேருருஞ் சிற்றூருங் கெளவை யெடுப்பவள்போன்
மோரோடு வந்தா டகைகண்டை யாரோடுஞ்
சொல்லியா ளன்றே வனப்பு ;

பண்ணித் தமர்தந் தொருபுறந் தைஇய
கண்ணி யெடுக்கல்லாக் கோடேந் தகல்குறிப்
புண்ணில்லார் புண்ணுக நோக்கு முழுமெய்யுங்
கண்ணளோ வாய மகள் ;

இவடான், திருந்தாச் சுமட்டின ளேனைத்தோள் வீசி
வரிக்கூழை வட்டி தழீஇ யரிக்குழை

யாடற் றகையள் கழுத்தினும் வாலிது
நுண்ணிதாய்த் தோன்று நுசுப்பு ;
இடைதெரியா வேள ரிருவருந் தத்த
முடையவனப் பெல்லா மிவட்கீத்தார் கொல்லோ
படையிடுவான் மற்கண்டீர் காமன் மடையடும்
பாலொடு கோட்டம் புகின் ;
இவட்டான், வருந்தநோய் செய்திறப்பி னல்லான் மருந்தல்லள்
யார்க்கு மணங்காதல் சான்றோளென் றார்ப்பெண்டிர்
மாங்காய் நறுங்கடி கூட்டுவேம் யாங்கு
மெழுகின் கிளையொடு போவென்று தத்தங்
கொழுநரைப் போகாமற் காத்து முழுநாளும்
வாயில டைப்ப வரும்.

இது வினைவலபாங்கிற் றலைவியைக் கண்ட வினைவலபாங்கிற் றலைவன் "காமஞ் சாலா விளமை யோள்வயி - னேமஞ் சாலா விடும்பை யெய்திக்" கூறியது.

(இ - ள்.) காராரப் * * * வனப்பு—எ-து, மழைநிறையப் பெய்த விளக்கங்கொண்ட அகற்சியையுடைய நிலத்தேசென்று நின்று அவ்விடத்தே நின்ற பெரிய அறுகாகிய புல்லை நிறையத்தின்று நீர்நிறைந்த நிழலிடத்தனவாய் இன்னதனைக்குடம்பால் போதுமென்று கருதப்படும் பசுத்திரளில் வைத்துக்கொண்டு ஏனையவற்றிற்கு ஒப்புச்சொல்லப்படும் நாகு போர்த்தொழில் அமையாத ஏற்றினுக்கீன்ற இளைய எருது கொல்லர் வண்டியை ஊராநிற்க இளமையால் இறுமாக்குமாறுபோலத் தலையில் மோர்ப்பானையுடனே அழகாலும் இளமையாலும் மிகுதியையுடையவளாய்ப் பெரிய ஊர்களையுஞ் சிறிய ஊர்களையும் ஆரவாரத்தை உண்டாக்குவாள்போலே மோரோடே வந்தவள் அழகை நெஞ்சே காண்பாயாக; இவள்தான் மிக்க வனப்புடைய மகளிரெல்லாரொடுந் தன் அழகு ஒவ்வாமை சொல்லப்பட்டவள்; எ-று.

இது சினைவினை முதலொடு முடிந்தது.

பண்ணித் * * * மகள்—எ-து, சுற்றத்தார் கட்டிக்கொண்டு வந்து மயிர்முடியில் ஒருபுறத்தே சொருகிவைத்த கண்ணியைச் சுமக்கமாட்டாத பக்கம் ஏந்தின அகன்ற குறியினையுடைய இவ்வாயர்

மகள் மனத்திற் காமவேட்கையில்லாத இருடிகளுக்கும் புண்பட்டு நெஞ்சு வருந்தும்படி பார்க்கும்; அதுவேயன்றி மெய்முழுதுங் கண்ணையுடையளோ; எ - று.

என்பது, கண்கள் செய்கின்ற வருத்தம்போல மெய்ம்முழுதும் வருத்துதலின் மெய்ம்முழுதுங் கண்ணளோ என்றதாயிற்று.

இவடான் * * * நுசுப்பு—எ-து, இவள்தான் பலநிறத்தையுடைய நெல்லையுடையவாகிய வட்டியை ஒருகையால் அணைத்து மற்றைத்தோளை இளமைச் செருக்குத்தோன்ற வீசித் தன் அழகிற்குத் திருத்தியிராத சுமையினையுடையளாய் மெய்க்கட் பூண்டனவன்றிக் கழுத்திடத்திலும் அழகையுடைய மகரக்குழையாடுதலுண்டான அழகையுடையவள்; அதுவேயன்றி நகிலமுந் தோளுஞ் சுமந்து இளைத்த நுசுப்புக் கண்ணியெடுக்கலா மென்மைக்கேற்ப நுண்ணிதாய் நன்றாய்த் தோன்றாநிற்கும்; எ - று.

இடைதெரியா * * * புகின்—எ-து, தம்மில் வேறுபெயர் விளங்கி அழகையுடையராகிய உருப்பசியுந் திலோத்தமையுந் தம்முடைய தம்முடைய அழகையெல்லாம் இவட்குக் கொடுத்தாரோ கொல்லோ? அது தெரிந்ததில்லை; அவள் தெய்வத்திற்குப் பலியாகச் சமைக்கும் பாலோடே காமன் கோயிலிலே செல்லில் அக்காமனும் நெஞ்சழிந்து தன்கையிற் படையை மிகவும் போடுவன்; எ - று.

காமன் மாயோன்மகனாதலின் அவனும் அந்நிலத்திற்குத் தெய்வமாதல் "அவ்வகைபிறவும்" என்றவழி வகை என்றதனாற் கொள்ளப்பட்டது. தெரியா என்பது செய்தெனெச்சம். இருவர் திருமகளும் பூமகளுமெனினுமாம். கண்டீர் வினவொடு சிவணிநின்ற அசை.

இவடான் என்று நெஞ்சொடு விளம்பினான்.

வருந்தநோய் * * * வரும்—எ-து, அதுவேயுமன்றித் தன்னை நோக்கினரொல்லார்க்கும் வருத்தமாதல் அமைந்தவளென்று கருதி இவ்வூர்களிற் பெண்டிரொல்லாரும் மோருக்கு மாறாக மாங்காயை நறிய ஊறுகாயாகக் கூட்டு-நுகரக்கடவேம் நீ எவ்விடத்தும் போய் நும் மோர்முதலியன விற்றுத்திரியும் நின் சுற்றத்தாருடனே போவாயாக என்று கூறித் தம்முடைய கணவரைப் புறத்துப் போகாமற் காத்துக்கொண்டு இவள் வருங்காலமேயன்றி ஒருநாள் முழுதும் வாயிலை இடையிட்டுக்கொண்டு நிற்கும்படியாக வாராநிற்கும்; இவள்

தான் மனம்வருந்தும்படி நோயைச்செய்து போவதன்றி அந் நோய் தீர்க்கும் மருந்தல்லள் ; எ - று.

மருந்தல்லளென்றது காமஞ்சாலா இளமையோளென்றது.

மேனோர்விற்கின்றமை கூற வினைவலபாங்கினளாயிற்று.

இஃது இவடானெனை ஐஞ்சீர் அடுக்கிய சுரிதகத்தான் இற்ற கலிவெண்பாட்டு. (௬)

௧௧௦. கடிகொ ளிருங்காப்பிற் புல்லினத் தாயர்
குடிதொறு நல்லாரை வேண்டுதி யெல்லா
விடுதேள் மருந்தோநின் வேட்கை தொடுதரத்
துன்னித்தந் தாங்கே நகைகுறித் தெம்மைத்
தினைத்தற் கெளியமாக் கண்டை யனைக்கெளியாள்
வெண்ணெய்க்கு மன்னனைக்கொண்டா யொண்
லாங்குநீ கூறி னனைத்தாக நீங்குக ; [ணுதா

அச்சத்தான் மாறி யசைவினாற் போத்தந்து
நிச்சந் தடுமாறு மெல்லிய லாயமகன்
மத்தம் பிணித்த கயிறுபோ னின்னலஞ்
சுற்றிச் சுழலுமென் னெஞ்சு ;

விடிந்த பொழுதினு மில்வயிற் போகாது
கொடுந்தொழுவி னுட்பட்ட கன்றிற்குச் சூழுங்
கடுஞ்சூலா நாகுபோ னிற்கண்டு நாளு
நடுங்க ளுற்றதென் னெஞ்சு ;

எவ்வ மிகுதர வெந்திறத் தெஞ்ஞான்று
நெய்கடை பாலிற் பயன்யாது மின்றாகிக்
கைதோயன் மாத்திரை யல்லது செய்தி
யறியா தளித்தெ னுயிர் ;

அன்னையோ, மன்றத்துக் கண்டாங்கே சான்றார் மகளி
யின்றி யமையேனென் றின்னவுஞ் சொல்லுவாய் [ளை
நின்றாய்நீ சென்றி யெமர்காண்பர் நாளையெங்
கன்றொடு சேறும் புலத்து.

இது வினைவலபாங்கினால் வெண்ணெய் நொடைக்குச் சென்ற தலைவியைக்கண்டு வினைவலபாங்கிற் றலைவன் மெய்தீண்டித் தன்து ஆற்றாமையை அறிவித்தழி, அவள் ஈண்டுப் பிறர் அறிவர், நாளைக் கன்றொடு சேறுமென இடங்கூறியது.

(இ - ள்.) கடிசொ * * * நீங்குக—எ-து, ஏடா! வளைவு கொண்ட பெரிய குறும்பிடத்தே இருக்கின்ற ஆட்டிடையருடைய குடிதோறுமுள்ள மகளிரை விரும்பாநின்றாய்; நினது காம வேட்கை எறிந்த தேளுக்குக் கடுப்பற இப்பொழுதே இட்டுத் தீர்க்கும் மருந்துபோல வேட்கைதோன்றியபொழுதே கூடத்தீர்க்க வேண்டுவதொன்றோ? அல்லவே! நின்னோடு ஓர்நகைசெய்தலைக் குறித்து நீ என் மெய்யைத் தீண்டுதற்கு யான் நின்னை அணைந்து மெய்யைத் தந்த ப்பொழுதே, எம்மையைப் புணர்ச்சிக்கும் எளியேமாதல் நீ மனத்தாலே கண்டாய்; அங்ஙனங் கண்டது, மோரை வேண்டினார்க்குச் சிறிது மோரை வார்த்து எளியாளாயவள் ஒருத்தி வெண்ணெய்யை வேண்டினார்க்கு வெண்ணெய்யை இட்டு எளியளாயிருப்பள் என்று நெஞ்சாலே கருதினாற்போலே இருந்ததென்றாள்; அதுகேட்டு தலைவன் ஒள்ளிய நுதலினையுடையாய்! அங்ஙனம் நீ கூட்டத்தை மறுத்துக் கூறுவையாயின், அக்கூட்டம் இல்லையாவதாக; இனி நின்னைவிட்டு நீங்குக என்றான்; எ - று.

அச்சத்தான் * * * நெஞ்சு—எ-து, மெல்லிய இயல்பினையுடைய ஆயச்சாதியிற் பிறந்த மகள் மத்தைச் சுற்றிய கயிறுபோல நின்னுடைய நலத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டு சுழன்றுதிரிகின்ற என்னுடைய நெஞ்சு நீ கூறிய கூற்றினாற் றனக்கு உண்டாகிய அச்சத்தினாலே நின்னிடத்துநின்று மீண்டு தான் நிலைபெறமாட்டாது பின்னரும் அசைகின்ற அசைவாலே என்னிடத்தினின்றும் புறப்பட்டு நாடோறும் மீளத் தடுமாறாநிற்கும் என்றான்; எ - று.

விடிந்த * * * னெஞ்சு—எ-து, என்று பின்னும் முதற்சூல் கொண்ட பசு இல்லிடத்தினின்றுந் தூரிய இடத்தில் இடப்படாத வளைந்த தொழுவினுள்ளே கட்டிவைத்த தன்கன்றிற்குப், பொழுது விடிந்த காலத்திலும் மேயப்போகாது சூழ்ந்துதிரியும்; அதுபோலே நின்னைக் கண்டு என் நெஞ்சு நாடோறும் நடுங்குகின்ற வருத்தத்தை உற்றதுகாண் என்றான்; எ - று.

நாகு ஈண்டு இளமை.

எவ்வ * * * னுயிர்—எ-து, என்று பின்னரும் என்னிடத்து எந்நாளும் வருத்தம் மிகுகையினாலே அளித்தக்க என்னுடைய உயிர் மருந்தையிட்டு நெய்யைக் கடைந்து வாங்கின பாலிடத்து அதனை வார்க்குச் சிறிதும் பயன்படுதலில்லையாய் அவர் கைசென்று தோய்ந்துவிடுகின்ற அளவாய்விட்டது; அதுவும் ஒழிய மேற் தான் செய்வதோர் செயலையும் அறியாதேனென்றான்; எ - று.

என்றதனால், நீ என் உயிரிடத்துள்ள நன்மையை ஒருவழியாலே வாங்கிக்கொண்டு விட்டாயென்றும் அது பின்னர் நீ பயன் கொள்ளுங்காலத்து நினக்கு ஓர் இன்பந் தருதல் ஆற்றாதென்றுங் கூறினானாயிற்று.

அன்னையோ * * * புலந்து—எ-து, அதுகேட்டு அவள் நீ அத்தன்மையையுடையையோ ஏனை அருள்செய்து, பலருந் திரிகின்ற மன்றத்திலே எதிர்ப்பட்ட அப்பொழுதே நின்னைப்போலன்றி அமைதியையுடையோர் மகளிரை இவ்விடத்துப் புணர்ச்சியின்றுயின் உயிர்வாழேனென்று நின்றாய்; இவ்விடத்து நின்றால் எம்முடையசுற்றத்தார் காண்பர்; இனி இன்றேயன்றி நாளையும், புலத்திலே கன்றுமேய்த்தற்குப் போவேம்; ஆண்டு வந்து இத்தன்மையன உற்றவை மேற் சொல்லுவாய்; நீதான் இனி ஈண்டு நில்லாமற்போ என இடங்கூறினாள்; எ - று.

இதனால் இருவர்க்கும் புணர்ச்சிவேட்கை பிறந்தது.

இது நெடுவெண்பாட்டும் பின்னர் மூன்று வெண்பாட்டுந் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் பெற்ற அகப்புறக்கலிவெண்பாட்டு. (௧௦)

௧௧௧. தீம்பால் கறந்த கலமாற்றிக் கன்றெல்லாந்
தாம்பிற் பிணித்து மனைநிரீஇ யாய்தந்த
பூங்கரை நீலம் புடைதாழ மெய்யசைஇப் பாங்கரு
முல்லையுந் தாய பாட்டங்காற் றோழிநம்
புல்லினத் தாயர் மகளிரோ டெல்லா
மொருங்கு விளையாட வவ்வழி வந்த
குருந்தம்பூங் கண்ணிப் பொதுவன்மற் றென்னை
முற்றிழை யேஎர் மடநல்லாய் நீயாடுஞ்
சிற்றில் புனைகோ சிறிதென்றா னெல்லாநீ

பெற்றேம்யா மென்று பிறர்செய்த வில்லிருப்பாய்
கற்ற திலைமன்ற காணென்றேன் முற்றிய
தாதுசூழ் கூந்த றகைபெறத் தைஇய
கோதை புனைகோ நினக்கென்றா னெல்லாநீ
யேதிலார் தந்தபூக் கொள்வாய் நனிமிகப்
பேதையை மன்ற பெரிதென்றே னாயிழா
யைய பிதிர்ந்த சுணங்கணி மென்முலைமேற்
றொய்யி லெழுதுகோ மற்றென்றான் யாம்பிறர்
செய்புற நோக்கி யிருத்துமோ நீபெரிது
மையலை மாதோ விடுகென்றேன் றையலாய்
சொல்லிய வாறெல்லா மாறுமா றியான்பெயர்ப்ப
வல்லாந்தான் போலப் பெயர்ந்தா னவனைநீ
யாயர் மகளி ரியல்புரைத் தெந்தையும்
யாயு மறிய வுரைத்தியின் யானுற்ற
நோயுங் களைகுவை மன்.

இது தலைவி ஆயத்திடைத் தலைவனைக் கண்டவாறும் அவனைக் கூறியனவுங் கூறித், தோழியைத் தலைவனை வரைவுகடாவி யாய்க்கு அறத்தொடுநிற்கவேண்டுமென்றது.

(இ - ள்.) தோழீ! இனியபாலைக் கறந்த கலங்களை அவ்விடத்துநின்றும் எடுத்துவைத்துக் கன்றுகளையெல்லாந் தாம்பாற் கட்டி மனைக்கண்ணே நிறுத்தித் தாய் தந்த பூத்தொழிலினையுங் கரையினையுமுடைய நீலத்தையுடைய ஆடை பக்கத்தே தாழாநிற்க மெய்யை அசைத்துப் பாங்கர்க்கொடியும் முல்லைக்கொடியும் பரந்த முற்றூட்டாகிய தோட்டத்திடத்தே நம்முடைய ஆட்டினத்தையுடைய ஆயர்மகளிரோடே மற்றை இருகூற்றில் ஆயர்மகளிரெல்லாருஞ் சேர விளையாடாநிற்ப அவ்விடத்தே வந்த குருந்தம்பூவாற் செய்த கண்ணியையுடைய பொதுவன் பின்னை என்னைநோக்கிச் சூழ்ந்த அணிகலங்களையும் அழகினையும் மடப்பத்தையுமுடைய நல்லாய்! நீ இழைத்து விளையாடுஞ் சிற்றிலை யானுஞ் சிறிது புனைவேனோ என்றான்; யான் அதற்கு எடா! வரைந்துகொண்டு எமக்கு ஓரில்லை அமைத்தலறியாயாய்த் தன் சுற்றத்தார் எடுத்த இல்லிலே இவள் இருக்க யாம் பெற்றேமென்று நினைத்திருக்குமவன் நீ ஆதலால் உறுதியாக நீ உலகியலிற் கற்றதொன்றும் இல்லைக்காணென்றேன்; அதன்பின்பு

கட்டின மாலையை நினக்கு முற்றின தாதுசூழ்ந்த கூந்தலிலே அழகு பெறப் புனைவேனோ என்றான்; யான் அதற்கு ஏடா! நீ வரைந்துகொண்டு, விடாமற் கோதை புனைதல் அறியாயாய், என் சுற்றத்தார் மிகக் கொண்டுவந்து சூட்டின பூவை மிகப் பூவென்றுகொள்ளுமவன் நீ ஆதலால் உலகில் உறுதியாகப் பெரிதும் பேதைத்தன்மையையுடையை என்றேன்; அதன்பின்பு ஆயிழாய்! வியக்கத்தக்க சிதறின சுணங்கு அணிந்த மெல்லிய முலைமேலே தொய்யில் எழுதுங் குழம்பால் எழுதுவேனோ என்றான்; யான் அதற்கு நீ வரைந்துகொண்டு வெளியாக எழுதுதல் நின் மனத்து இல்லை, யாம் எப்பொழுதும் என்சுற்றத்தார் கோலஞ்செய்து எழுதுங் காலம்பார்த்திருப்பேமோ? இனி இங்ஙனம் இருத்தலாற்றேம், இங்ஙனங் கூறுதலின் நீ பெரிதும் மயக்கத்தையுடையை, இங்ஙனம் அன்புள்ளார்போலக் கூறுகின்றாய், அவற்றைத் தவிர் என்று கூறினேன்; தையலாய்! அவற்றின்பின்னர் அவன் சொன்ன நெறிகளெல்லாவற்றையும் இங்ஙனம் மாறாய் மாறாய் யான் மறுக்க, இனிக் களவு நிகழாதென்று அலமந்தான்போலே மீண்டு போயினான்; அவனை நீ ஆயர்மகளிரை வரைந்துகொள்ளும் இலக்கணத்தை அறிவித்துப், பின்னர் என்னுடைய தந்தையும் யாயும் இக்களவொழுக்கம் அறியும்படி அறத்தொடு நிலைவகையால் உரைப்பையாயின், அவன் உற்ற நோயன்றி யான் உற்ற நோயையும் மிகப் போக்குவை; இதனைக் குறிக்கொள் என்றாள்; எ - று.

இதனாற் தலைவிக்கு அசைவு பிறந்தது.

இது பன்னீரடியின் இகந்து தளையும் விரவி ஐஞ்சீரடியும் வந்து ஒருபொருணுதலாது வந்த கலிவெண்பாட்டு. (௧௧)

௧௧௨. யாரிவ னென்னை விலக்குவா னீருளர்
பூந்தா மரைப்போது தந்த விரவுத்தார்க்
கல்லாப் பொதுவனை நீமாறு நின்னொடு
சொல்லலோம் பெண்டு ரெமர்;

எல்லா, கடாஅய கண்ணாற் கலைஇய நோய்செய்யு
நடாஅக் கரும்பமன்ற தோளாரைக் காணின்
விடாஅலோம் பெண்டு ரெமர்;

கடாஅயார், நல்லாரைக் காணின் விலக்கி நயந்தவர்
பல்லித ழுண்கண்ணுந் தோளும் புகழ்பாட

நல்லது கற்பித்தா ரமன்ற நுமர்பெரிதும்
வல்ல ரெமர்கட் செயல்;

ஓஒ, வழங்காப் பொழுதுநீ கன்றுமேய்ப் பாய்போல்
வழங்க லறிவா ருரையாரோ வென்னை
யிகழ்ந்தாரோ வன்றோ வெமர்;

ஒக்கும், அறிவல்யா னெல்லா விடு;

விடேன்யா, னென்னீ குறித்த திருங்கூந்தா
லின்னையென் முன்னின்று
சொல்லலோம் பென்றமை யன்றி யவனைநீ
புல்லலோம் பென்றது டையரோ மெல்ல
முயங்குநின் முள்ளெயி றுண்டு மெவன்கொலோ
மாயப் பொதுவ னுரைத்த வுரையெல்லாம்
வாயாவ தாயிற் றலைப்பட்டாம் பொய்யாயின்
சாயலின் மார்பிற் கமழ்தார் குழைத்தநின்
ஞையித ழுண்கண் பசப்பத் தடமென்றோள்
சாயினு மேஎ ருடைத்து.

இது வினைவலபாங்கிற் தலைவியை ஆற்றிடைக் கண்டு வினைவலபாங்கிற் தலைவன் விலக்கி நகையாடி இருவருஞ் சிலமொழி கூறியவழி அவள் கூட்டத்திற்கு உடம்பட்டது. இது கைக்கிளை.

(இ - ள்.) யாரிவ * * * ரெமர்—எ-து, என்னை விலக்குவானாகிய இவன் எமக்கு என்ன உறவுடையனென முன்னிலைப் புறமொழியாகப் புலந்துகூறிப், பின்னர் அவனைநோக்கி நீரிலே அசைகின்ற பொலிவையுடைய தாமரையினது பூவை எமக்கு விளையாடத் தந்த, பலமலர் விரவுதலையுடைத்தாகிய தாரினையுடைய, நினது *சாதித்தன்மை கல்லாத வடிவு இயல்பாகப்பட்ட இடையனுந் தன்மையையுடையை; இவ்வொழுக்கம் அறிந்தாரைப்போல எம்முடைய சுற்றத்தார் நின்னோடு சிலசொல்லுதலைப் பாதுகார்த்துக்கொள் என்றார்; ஆதலான் நீ ஈண்டு நில்லாது போ என்றாள்; எ - று.

†"எங்கில மருங்கிற் பூவும்" என்பதனாற் தாமரை கூறினார்.

---

* தாக்கு அல்லா எனப் பிரிதலுச் சாதித்தன்மைக்கு அல்லாத எனவும் ஒன்று.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௧௯-ம் சூத்.

எல்லா * * * ரெமர்—எ-து, அதுகேட்டு அவன் ஏடீ! வேட்கைசெலுத்தின கண்ணாலே மனத்தைக் கலக்கின காமநோயை உண்டாக்கும் எழுதுகரும்பு நெருங்கின தோளினையுடைய மகளிரைக் கண்டாயாயிற் போகவிடாதே கொள்; அவர் செய்த நோயை அவரைக் கொண்டே பரிகரித்துக்கொள்ளென்று கூறினார் எம்முடைய சுற்றத்தார் என்றான்; எ - று.

கடாஅயார் * * * செயல்—எ-து, அதுகேட்டு அவள் அங்ஙனம் பரிகரித்துக்கொள்ளென்று கூறினவர்கள் அதுவேயன்றி நல்ல மகளிரைக் கண்டாயாயிற் போகாமற் தடுத்து விரும்பி அவருடைய பல பூக்களையும் போலுங் கண்ணையும் புகழ்ப்படுந் தோளையும் பாடும்படியாக நல்லதொரு தொழில்கற்பித்தார்; அவர்தாம் அறுதியாக; எம்முடைய சுற்றத்தாரிடத்தவர் வரைவுநேர்தற்குச் செய்யுஞ் செயலை நம்முடைய சுற்றத்தார் பெரிதும் வல்லராயிருந்தாரொன்றாள்; எ-று.

இஃது இகழ்ச்சி.

ஓஓ, * * * வெமர்—எ-து, அதுகேட்டு அவன் தன் மனத்தே ஓஒ! என வியந்து, பின்னர் வெயில்வெம்மையால் ஒருவரும் வழங்காத உச்சிக்காலத்தே நீ கன்றுமேய்ப்பாய்போலே பிறர்க்கு நோயைச் செய்து திரிகின்ற தன்மையை அறிந்திருக்கின்றவர்கள் இப்படித் திரிகின்றாளென்று எனக்கு உரையாதிருப்பராயில் எம்முடைய சுற்றத்தார் எம்மை இகழ்ந்தாரோயல்லவோ என்றான்; எ-று.

ஒக்கும் * * * * விடு—எ-து, அதுகேட்டு அவள் நீ கூறியது ஒக்கும்; ஏடா! இது பொய்யென்று யான் அறியவேண்டா; இக்கூற்றைக் கைவிடென்றாள்; எ-று.

விடேன்யா * * * ருடைத்து—எ-து, அதுகேட்டு அவன் யான் நின்னை விடேன், கரிய கூந்தலையுடையாய்! யான் கூறிய கூற்றை நீ பொய்யாகக் குறித்ததென்? யான் பொய்கூறிற்றிலேன்; அது நிற்க, நின் சுற்றத்தார் நின்னை என்முன்னே நின்று சில சொல்லுந்தலைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளென்று சொன்னமையன்றி அவனை நீ புல்லுந்தலைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளென்ற வார்த்தையை அவர் உடையரோ? இல்லையன்றே! ஆதலால் நீ மெத்தென முயங்குவாய், அப்பொழுது யான் நின் கூரிய எயிற்றை உண்பேனென்றான்; அதுகேட்டு அவள் இவன் கூறியது எத்தன்மைத்தோவென நெஞ்சொடு உசாவிப், பின்னுந் தன் நெஞ்சைநோக்கிப் பொய்யை வல்ல

பொதுவன் கூறிய கூற்றெல்லாம் மெய்யாயிருப்பதோர் வார்த்தை யாயில் அவனிடத்து மனைவாழ்க்கையிலே பட்டேமாகின்றேம்; அன்றி அது பொய்யாயிற்றேல் மென்மை இனிதாகிய மார்பிற் கமழ்கின்ற மாலை வருத்தின நின்னுடைய அழகிய இதழ்போலுங் கண்கள் பசலைநிறங் கொள்ளப் பெருமையையுடைய மெல்லிய தோள் பின்னர் மெலியினும் நின் மேனி இப்பொழுது பெறுகின்ற அழகையுடைத்துக்காண் எனக் கூட்டத்திற்கு உடம்பட்டுக் கூறினாள்; எ-று.

குழைத்த என்னும் பெயரெச்சம் நின் என்னும் பெயரொடு முடிந்தது. கன்று மேய்ப்பாய்போலென்பதனால் வினைவலபாங்காயிற்று. *"நோயு மின்பமும்" என்னுஞ் சூத்திரத்து "உறுப்புடை யது போ லுணர்வுடை யதுபோன் - மறுத்துரைப் பதுபோ னெஞ்சொடு புணர்த்தும்" என்பதனால் உறுப்புடைத்தாகக் கூறினாள்.

இதனால் இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இது முச்சீரடியும் இருசீரடியும் இடையேவந்த ஒ...ச்சகக்கலி.

நலமிக நந்திய நயவரு தடமென்றோ
ளலமர லமருண்க ணங்கல்லாய் நீயுறீஇ
யுலமர லுயவுநோய்க் குய்யுமா றுரைத்துச்செல்;

பேரேமுற் றார்போல முன்னின்று விலக்குவா
யூரொல்லா நின்னை யறிந்ததூஉ மில்வழி;

தள்ரியா லென்னறிதல் வேண்டிற் பகையஞ்சாப்
புல்லினத் தாயர் மகனேன் மற்றியான்;

ஒக்கும், புல்லினத் தாயனை நீ யாயிற் குடஞ்சுட்டு
நல்லினத் தாய ரெமர்;

எல்லா, நின்னொடு சொல்லி னேதமோ வில்லைமன்;

ஏதமன், றென்னை வருவான் விடு;

விடேன், உடம்பட்டு நீப்பார் கிளவி மடம்பட்டு
மெல்லிய வாக லறியினு மெல்லியா

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், உ-ம் சூத்.

னின்மொழிகொண் டியானோ விடுவேன்மற் *றென்மொ
டென்னெஞ்ச மேவல் செயின்; [ழிகொண்

நெஞ்சேவல் செய்யா தெனநின்றாய்க் கெஞ்சிய
காதல்கொள் காமங் கலக்குற வேதிலார்
பொய்ம்மொழி தேறுவ தென் ;

தெளிந்தேன் றெரியிழாய் யான்;

பல்கால்யாங் கான்யாற் றவிர்மணற் றண்பொழி
லல்க லகலறை யாயமொ டாடி
முல்லை குருந்தொடு முச்சிவேய்ந் தெல்லை
யிரவுற்ற தின்னங் கழிப்பி யரவுற்
றுருமி னதிருங் குரல்போற் பொருமுர
ணல்லேறு நாகுட னின்றன
பல்ல்.ர னினநிரை நாமுடன் செலற்கே.

இது வினைவலபாங்கிற் றலைவியை ஆற்றிடைக் கண்டு அவளை வினைவலபாங்கிற் றலைவன் விலக்கி அவளோடு சிறிது கூறியவழி அவள் கூட உடம்பட்டாளாக அவன் கூறியது. இது கைக்கிளை.

(இ - ள்.) நலமிக * * * றுரைத்துச்செல்—எ-து, நன்மை மிகப் பெருகிய விருப்பம் வருகின்ற பெருமையையுடைய மெல்லிய தோளினையுஞ் சுழலுதலுடைய முகத்தோடு பொருந்தின கண்ணினையும் அழகினையும் உடைய நல்லாளே! நீ உற்றதனால் உழத்தலையுடைய வருந்துநோய்க்கு உய்யும் நெறியைக் கூறிப் பின்பு போ என விலக்கினான்; எ - று.

பேரேமுற் * * * மில்வழி—எ-து, அதுகேட்டு அவள் எடா! நின்னை முன்பு கண்டு அறிந்ததூஉமில்லாத என்னிடத்தே பெரிய பித்தேறினானைப் போல முன்னே நின்று விலக்குகின்ற நீ யார்தான் என்றாள்; எ - று.

தினரியால் * * * மற்றியான்—எ-து, அதுகேட்டு அவன் என்னை நீ அறிதலை விரும்பின் மனந்தளர்கின்ற இயல்பினையுடையாய்! யான் பகைக்கு அஞ்சாத ஆட்டினத்தையுடைய ஆயரானவர்க்கு ஒரு மகனாதலுளேனென்று தன்செல்வக்குடிப்பிறப்பு உணர்த்தினான்; எ-று.

ஒக்கும் * * * ரொமர்—எ-து, அதுகேட்டு அவள் அது மிகவும் ஒக்குமென அதற்கு உடம்பட்டுப், பின்னர், நீ ஆட்டினத்தையுடைய ஆயனுந் தன்மையையுடையையாயின் எம்முடைய சுற்றத்தார் நும் இனத்திற் சிறந்த இன்னதனைக்கும் பால் போதுமென்று கருதப்படும் பசுவினத்தையுடைய இடையரெனத் தன் செல்வக்குடிப்பிறப்பு உணர்த்தினாள்; எ-று.

எல்லா * * * வில்லைமன்—எ-து, அதுகேட்டு அவன் ஏடீ! இங்ஙனஞ் சிறந்த நின்னோடே சில மொழி கூறின் மிகக் குற்றமோ இல்லை என்றான்; எ-று.

ஏதமன் * * * விடு—எ-து, அதுகேட்டு அவள் இருவரும் ஒத்த குடியாயிற் பின்னைச் சில கூறிக் குற்றமென்? யான் நாளை வருதற்கு இப்பொழுது போக விடு என்றாள்; எ-று.

விடேன் * * * செய்ன்—எ-து, அதுகேட்டு அவன் யான்விடேனென்று கூறிப், பின்னரும் என்னுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு என் நெஞ்சம் அறியாமையிலே புகுந்து எனக்கு ஏவலைச்செய்யுமாயின், உலகத்தில் ஒரு காரியக்கூற்றால் உடன்பட்டு மனத்தால் உடன்படாதார் கூற்றுச் செவிக்கு மெத்தென்றிருத்தலை அறிந்திருந்தேனாயினும் மெல்லிய இயல்பினையுடையாய்! நின்னுடைய வஞ்சமானமொழியை உண்மையாகக்கொண்டு யானோ போகவிடுவேன்! அதனாற் பெற்றதென்? அஃது ஏவல்செய்யாதாயிற்றே என்றான்; எ-று.

நெஞ்சேவல் * * * தென்—எ-து, நின்னைக் கைகடந்து நின்று காதலைக் கொண்ட காமங் கலக்குதலுறுகையினாலே என் நெஞ்சு எனக்கு ஏவலைச்செய்யாதெனச் சொல்லி நின்ற உனக்கு ஏதிலார் கூறிய பொய்யாகிய வார்த்தையைத் தெளியுந்தன்மை எங்ஙனே உண்டாயிற்று என்றாள்; எ-று.

ஏதிலாரென்றது, தான் ஏதிலேனல்லேனென்னும் பொருண்மை குறிப்பாற் தோன்றக் கூறியது. பொய்ம்மொழியென்றது தான் உண்மை கூறவும், பொய்யாகக் கொண்டானென்பது தோன்றக் கூறியது.

தெளிந்தேன் * * * யான்—எ-து, அதுகேட்டு அவன் தெரிந்த இழையினையுடையாய்! நீ இப்பொழுது கூறிய கூற்றால் நீ முன்னர் 'வருவான் விடு' என்றது உண்மையென்று யான் தெளிந்தேன் என்றான்; எ-று.

பல்கால்யாங் * * * செலற்கே—எ-து, என்று பின்னர் யாம் முல்லைப்பூவைக் குருந்தம்பூவோடே முடியிலே சூடிப் பலகாலுங் காட்டாற்றில் விளங்குகின்ற மணலையுடைய குளிர்ந்த பொழிலிடத்து யாம் முன்பு தங்கும் அகன்ற பாறையிலே ஆயத்தோடே விளையாடுகையினாலே பகற்பொழுது போய் இராப்பொழுது வந்து தோன்றிற்று; அது வருவதற்குமுன்னர்ப் போகாமற் றாழ்க்கின் நம்மைக் கோபிப்பார்கள்; அதனை உணராது நீ இன்னங் காலங்கழியாநின்றாய்; பல பசுவினத்தினுடைய திரளுக்குள்ளே பாம்பு சேர்கையினாலே அதிரும் உருமினுடைய குரல்போல அதிரும் பொருகின்ற மாறுபாட்டினையுடைய நல்ல ஏறு நாகுடனே தம்மிற் கூடிநின்றன; அவைபோல நாமுங் கூடிச் சேரப்போதற்குக் கூட்டத்திற்கு உடம்படுவோயாக என்றான்; எ - று.

"ஓங்குசினைத் தொடுத்த *பூசலம் பாப்போன்-முழுமுத றமிய வருமெறிந் தன்றே" என்றார் பிறரும். யாங் கூட ஆயத்தோடு ஆடியெனத் தானுங் கூட ஆடினானென்றதனானும், பொழுது வைகிற் போதற்குந் தாந் தமக்குரியரல்லரென்றமையானும், ஏறும் நாகுங் கூடப் போமாறுபோல நாமுங் கூடப் போக என்றமையானும், வினைவலபாங்கினராயிற்று. அரவுறவெனத் திரிக்க.

இதனால் இருவர்க்கும் புணர்ச்சிவேட்கை பிறந்தது.

இது தரவும் இரண்டடியான் இரண்டுகொச்சகமுந் தனிச்சொல்லுங் குறுவெண்பாட்டுந் தனிச்சொல்லும் ஓரடியான் இரண்டுந் தனிச்சொல்லும் நெடுவெண்பாட்டுங் குறுவெண்பாட்டுஞ் சிந்தடியோரடியானென்றும் ஐஞ்சீரும் வந்து போக்கிலக்கணமில்வழி ஆசிரியச்சுரிதகமும் பெற்ற உறழ்கலி. (௧௩)

௧௧௪. வாரி நெறிப்பட் டிரும்புறந் தாஅழ்ந்த
ஓரிப் புதல்வ னழுதன னென்பவோ வோரும்
புதுவ மலர்தைஇ யெமரென் பெயரால்
வதுவை யயர்வாரைக் கண்டு மதியறியா
வேழையை யென்றகல நக்குவந் தீயாய்நீ
தோழி யவனுழைச் சென்று;

* அசைப்பட்ட பிரதிகளெல்லாம் பூசலமென்றிருக்கின்றது.

சென்றியா னறிவேன் கூறுக மாற்றினி ;

சொல்லறியாப் பேதை மடவைமற் றெல்லா
நினக்கொரூஉ மற்றென் றகலகல நீடின்று
நினக்கு வருவதாக் காண்பா யனைத்தாகச்
சொல்லிய சொல்லும் வியங்கொளக் கூறு ;

தருமணற் றொழப்பெய் தில்பூவ லூட்டி
யெருமைப் பெடையோ டெமரீங் கயரும்
பெருமண மெல்லாந் தனித்தே யொழிய
வரிமணன் முன்றுறைச் சிற்றில் புனைந்த
திருநுத லாயத்தார் தம்முட் புணர்ந்த
வொருமணந் தானறியு மாயி னெனைத்துந்
தெருமரல் கைவிட் டிருக்கோ வலர்ந்த
விரிநீ ருடுக்கை யுலகம் பெறினு
மருநெறி யாயர் மகளிர்க்
கிருமனங் கூடுத லில்லியல் பன்றே.

இஃது *"ஆங்கதன் புறத்துப் புரைபட வந்த மறுத்தலொடு தொகைஇ என்பது, அவன் வரைவுவேண்டின் இடத்து அவ்வரைவு புறத்ததாகியவழித் தலைவி தன்னுயர்வு உண்டாகத் தோன்றிய மறுத்தலோடே முற்கூறியவற்றைத் தொகுத்து" என்று பொருள் கூறி, "அஃதுயர்புறமெனவே அதற்கு அயலாகிய நொதுமலர்வரைவாயிற்று" என்றும்; உயர்வு குடிப்பிறப்புங் கற்பும்; அதற்கேற்பப் பிறர்வரைவு மறுத்துத் தலைவன் வரையுமாறு நீ கூறெனத் தோழிக்குக்கூறியது.

(இ - ள்.) வாரி * * * சென்று—எ-து, தோழீ! புதியனவாகிய மலர்களைச் சூடி எம்முடைய சுற்றத்தார் என்பெயரைச் சொல்லிப் பெண்பிள்ளைக்கலியாணஞ் செய்கின்றவர்களைக் கண்டு வைத்துங் கோதி நெறித்தற்றொழிலிலேபட்டுப் பெரிய முதுகிலே தாழ்ந்துகிடக்கின்ற மயிரினையுடைய புதல்வன் அழுதனனென்பேனோ? அங்ஙனங் கூறுவர்களாயின் நீ அவனிடத்தே சென்று இவ்வருவை நின்னைவிட்டு அகலாநிற்க அது நின்னிடத்தே ஆம்படி வரைந்துகொள்ளும் மதியை அறியாத ஏழைத்தன்மையயுடையையென்று சிரித்துவாராயென்றாள் ; எ - று.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், கக-ம். சூத்.

கோதி நெறித்த முதுகிலே கிடக்கின்ற மயிரினையுடைய புதல்வனென்றதனாற் பயன், மயிர்முடி கூடி இளமை முதிர்ந்து காமச்செவ்வி அறிந்து களவொழுக்கத்திற்கு உரியனாயுந் தான் வரைந்துகொள்ளுந் தன்மை அறியாமல் இருமுதுகுரவர்கீழே நிற்கின்ற பிள்ளையாயிருக்கின்றவனென்பது உணர்த்திற்று.

அழுதனனென்பவோ என்றது நொதுமலர்வரைவு வந்துழியுந் தான் வரைவின்முயலாது வருந்தினானென்று ஊரிலுள்ளார் கூறுவர்களோ என்றவாறு. இஃது அழுகையென்னும் மெய்ப்பாடு. பெயராலென்பது உருபுமயக்கம்.

சென்றியா * * * மாற்றினி—எ-து, அதுகேட்ட தோழி ஆண்டுச்சென்று அவன் நிலையை அறிவேன், பின்னை அவற்குக் கூறுவனவற்றை இனிக் கூறுவாயாக என்றாள்; எ - று.

சொல்லறியாப் * * * கூறு—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி மடவாய்! நீ அவனிடத்தே சென்று ஏடா! நின்குரவரை நோக்கி இவ்வதுவை என்னிடத்தேயாகவேண்டுமென்றுசொல்லுஞ் சொல்லை அறியாத பேதையாகையினாலே இவ்வதுவை நினக்குரித்தன்றி அகலும் அவ்வகற்சிதான் நீட்டித்தலில்லை; அது நொதுமலர்க்கின்றி நினக்குவருவதாக நெஞ்சாலே காண்பாய்; அங்ஙனங் காணாயாயின் அது நின்னை ஒருவுமென்று நீங்கு; அங்ஙனம் நீங்கும்பொழுது இவ்வதுவை தனக்குரித்தாக முயலும்படி நீ சொல்லிய சொற்றானும் முன்பு வரைவுகடாயவுஞ் சொல்லாத அவன் நினையாமல் நின் ஏவலை ஆயன் மனங்காரியமென்றே கொள்ளும்படி கூறுவாயாக என்றாள், எ-று.

மடவாயென்றாள் ஆண்டுக் கூறுவனவற்றைத் தான் அறியாள்போலத் தன்னை வினாயினமைபற்றி.

தருமணற் * * * பன்றே—எ-து, என்று பின்னுந் தோழியை நோக்கி, ஆராய்ந்துபார்க்கில், அறலினையுடைத்தாகிய மணலினையுடைய துறையின்முன்னே சிற்றிலிழைத்து விளையாடிய அழகிய நுதலினையுடைய ஆயத்தார் தம்முள்ளே நின்று யான் தனியே நீங்கினேனாக அவன் புணர்ந்த ஒருமணத்தை நம்முடைய நெஞ்சுதான் அறியும்; அங்ஙனம் அறிந்திராநிற்கவுங், கொண்டுவந்து குவித்த மணலைத் தங்கப் பரப்பி இல்லைச் செம்மண்ணைப்பூசித் தெய்வமாக வைத்த எருமையாகிய பேட்டின் கொம்போடே எம்முடைய.

சுற்றத்தார் இவ்விடத்து நடத்தும் பெண்பிள்ளைக் கல்லியாணமெல்லாம் அவனையின்றி வேறுசிலரிடத்தே தங்குதையினாலே இருமணம் உண்டாகாநின்றது; இவ்விருமணம் பரந்த திரை விரிகின்ற கடலை உடுக்கையாகவுடைய உலகத்தைப் பெறினும் அரிய நெறியையுடைய ஆயர்மகளிர்க்கு உண்டாதல் குடிப்பிறப்பிற்கு இயல்பன்றென்று யான் தெருமருதலைச் சிறிது கைவிட்டிருக்கவோ? கைவிட்டிருக்கிற் குடிப்பழுதுமாய்க் கற்பும் நீங்குமன்றோ என்றாள்; எ-று.

இனி, இருமணங்கூடுதல் இயல்பன்றாயிருக்க ஒருமணந்தான் அறியுமாயிற் பெருமணமெல்லாந் தனித்தே ஒழியச்செய்தே தெருமரல் கைவிட்டிருக்கோ என்றாற் பொருண்முடியாமை காண்க.

இதனாற் றலைவிக்குத் தம் மறையால் அச்சமே தோன்றிற்று.

எருமைப்பெடையென்றது *"பேடையும்பெடையும்" என்னுஞ் சூத்திரத்து நாடினென்றதனால் அமைத்தாம்.

இது வெள்ளைக்கொச்சகமும் ஓரடியானென்றுங் கொச்சகமும் போக்கிலக்கணமில்லா ஆசிரியச்சுரிதகமும் பெற்ற உறழ்கலி. (௧௪)

௧௧௫. தோழிநாங், காணாமையுண்ட கடுங்கள்ளைமெய்கூர
நாணாது சென்று நடுங்க வுரைத்தாங்குக்
கரந்ததூஉங் கையொடு கோட்பட்டாங் கண்டாய்நம்
புல்லினத் தாய மகன்சூடி வந்ததோர்
முல்லை யொருகாழுங் கண்ணியு மெல்லியால்
கூந்தலுட் பெய்து முடித்தேன்மற் றோழியாய்
வெண்ணெ யுரைஇ விரித்த கதுப்போடே
யன்னையு மத்தனு மில்லரா யாய்நாண
வன்னைமுன் வீழ்ந்தன்றப் பூ;

அதனை, வினவலுஞ் செய்யாள் சினவலுஞ் செய்யா
ணெருப்புக்கை தொட்டவர் போல விதிர்த்திட்டு
நீங்கிப் புறங்கடைப் போயினாள் யானுமென்
சாந்துளர் கூழை முடியா நிலந்தாழ்ந்த
பூங்கரை நீலந் தழீஇத் தளர்பொல்கிப்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௫௪-ம் சூத்.

பாங்கருங் கானத் தொளித்தே னதற்கெல்லா
வீங்கெவ னஞ்சு வது;

அஞ்சல், அவன்கண்ணி நீபுனைந்தா யாயி னமரு
மவன்க ணடைசூழ்ந்தார் நின்னை யகன்கண்
வரைப்பின் மணநீருழப் பெய்து திரைப்பில்.
வதுவையு மீங்கே யயர்வ ரதுவேயா
மல்கலுஞ் சூழ்ந்த வினை.

இது தலைவி களவு வெளிப்பட்டதென்று அஞ்சித் தோழிக்குச் சொல்ல எமர் நின்னை அவர்க்கே கொடுக்கச் சூழ்ந்தாரெனச் சொல்லி அச்சம் நீக்கியது.

(இ - ள்.) தோழிநாங் * * * பூ—எ-து, மெல்லிய இயல்பினையுடையாய்! நம்மாட்டினத்தையுடைய ஆயர்மகன் சூடிவந்ததொரு முல்லைத்தொடையினையும் அதனுற்செயததோர் கண்ணியையுங் கூந்தலிலேயிட்டு மிகவும் முடித்தேன்; அப்பூச்செவிலித்தாய் வெண்ணெய்தேய்க்க விரித்த மயிரோடே நற்றாயுந் தந்தை முதலியோரும் இல்லிடத்தேயிராநிற்க நற்றாயுங் கெட்டநாணும்படியாகச் செவிலிமுன்னே வீழ்ந்தது; ஆகையினாலே தோழீ! பிறர் காணாமையுண்ட கள்ளின்களிப்பு மெய்யிடத்தே தோன்றி மிகுகையினாலே பின்னை நாணுமற்சென்று பிறர் நடுங்கும்படி அக்கடுங்களைத் தாமுண்டபடியை உரைத்தாற்போலே நாங் கரந்த களவொழுக்கமுங் கையோடே பிடித்துக்கொள்ளப்பட்டேங் காணென்றாள்; எ - று.

அதனை * * * வது—எ-து, பின்னரும் அப்பூவை இது வந்தபடி என்னென்று கேட்டலுஞ் செய்யாளாய்ச் சினத்தலுஞ் செய்யாளாய் நெருப்பைக் கையாலே தீண்டினவர்கள் தங்கையைப் பிதிர்க்குமாறுபோலக் கையைப் பிதிர்த்து நீங்கிப் புறமாகிய புறத்தே போனாள்; அவள் போன பின்பு யானும் என்னுடைய மயிர்ச்சந்தனமும் பூசி உலர்த்தின மயிரை முடித்து நிலத்தே தாழ்ந்த பூத்தொழிலையுடைத்தாகிய கரையினையுடைய நீல ஆடையைக் கையாலே சிறிதேறத் தழுவிக்கொண்டு அச்சத்தாற் றளர்ந்து நடந்து பக்கத்திலுண்டான செல்லுதற்கரிய கானத்திலே சென்று ஒளித்தேனென்றாள்; அதுகேட்ட தோழி வடீ! அப்பூவீழ்ந்ததற்கு நீ அவ்விடத்து அஞ்சுவது என்னகாரியத்திற்கென்றாள்; எ - று.

அஞ்சல் * * * வினை—எ-து, என்று, பின்னும் நின் த
லைவன் கண்ணியை நீ சூடினையாயின் அதற்கேற்ப நம்முடைய சுற்
றத்தாரும் நின்னை அவனிடத்தே அடுத்தலைச் சூழ்ந்தார்; அதுவே
யன்றி அகன்ற இடத்தையுடைய முற்றத்தே மணலைத் தங்கப்பெய்து
திரையிட்டுக் கல்யாணமும் 'இப்பொழுதே செய்வார்கள்; பகலே
யன்றிப் போன இரவிலும் ஆராய்ந்த காரியம் அக்காரியமேயாம்;'
நீ அஞ்சாதேகொள்ளென்றாள்; எ - று.

இதனாற் றலைவிக்குப் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இஃது ஐஞ்சீரடுக்கி வந்த தரவும் பாட்டுஞ் சுரிதகமும்
பெற்ற கலிவெண்பா. (கரு)

கககூ. பாங்கரும் பாட்டங்காற் கன்றொடு செல்வேமெந்
தாம்பி னொருதலை பற்றினை யீங்கெம்மை
முன்னைநின் றாங்கே விலக்கிய வெல்லாநீ
யென்னேமுற் றாஅய் விடு;

விடேன், தொடீஇய செல்வார்த் துமித்தெதிர் மண்டுங்
கடுவய நாகுபோ னோக்கிக் கொடுமையா
னீங்கிச் சினவுவாய் மற்று;

நீநீங்கு, தன்கன்று சேர்ந்தார்கட் கதவிற்றாய் சென்று
வீங்கண்ண ளாய்வர லோம்பு; [ங்கு

யாய்வருக வொன்றோ பிறர்வருக மற்றுநின்
கோவரினு மிங்கே வருக தளரேன்யா
னீயருளி நல்கப் பெறின்;

நினைஇயான் சொல்லினவும் பேணாய் நினைஇக்
கனைபெய லேற்றிற் றலைசாய்த் தெனையதூஉ
மாறெதிர் கூறி மயக்குப் படுகுவாய்
கலத்தொடியாஞ் செல்வுழி நாடிப் புலத்தும்
வருவையா ணணிலி நீ.

இது வினைவலபாங்கிற் றலைவியை ஆற்றிடைக்கண்டு விலக்
கிய தலைவனோடு அவள் சில மொழிகூறிக் குறியிடங் கூறியது.

(இ - ள்.) பாங்கரும் * * * விடு—எ-து, மனைப்பக்கத்திற், பிறர் சேருதற்கரிய, நாம் பயிர் செய்யுந், தோட்டத்திடத்தே கன்றோடு போகாநின்றேம்; அங்ஙனம் போகின்ற எம்முடைய கையிற் றாம்பின் ஒரு தலையைப் பிடித்தனையாய் எம்மை இவ்விடத்தே முன் பேயும் ஒருத்தர் நின்று விலக்கினாய்போலே விலக்குதற்கு ஏடா! நீ என்ன பித்தேறினாய்? நீ என்னைப் போகவிடு என்றாள்; எ-று.

விடேன் * * * மற்று—எ-து, அதுகேட்டு அவன் யான் நின்னைப் போகவிடேன்; தன்னைத் தீண்டுதற்குச் செல்லும் அவர்களை இடையே விலக்கி எதிரே மிக்குச்செல்லுங் கடிய வலியினையுடைய நாகுபோலே செறுத்து நோக்கித் தொழுவின் வாயிலினின்றும் போர்த்து நின்று பின்னைச் சினப்பாயென்றான்; எ - று.

நீநீங்கு * * * லோம்பு—எ-து, அதுகேட்டு அவள் நீ இவ்விடத்துநின்றும் போ; அதுவென்னெனில் தன்னுடைய கன்றைச் சேர்ந்தார்மேலே கோபத்தையுடைய புனிற்றாச் சென்றாற்போல நீ என்மேலே வந்தது காணில் யாய் தறுகண்மையையுடையளாய் வந்து சீறுதலுமுண்டு காண், அவ்வரவை நீ பேணிக்கொள்வாய்; எ - று.

யாய்வருக * * * பெறின்—எ-து, அதுகேட்டு அவன் நீ அருள்செய்து என்னைக் கூடப்பெறின், அவ்விடத்தே ஒன்று தாய் வருக, ஒன்று அயலார் வருக, அவர்களேயன்றிப் பின்னை நின் தந்தை தான் வரினும் வருக, அதற்கு யான் வருந்தேனென்றான்; எ-று.

நின்னையான் * * * நீ—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி நின்னை யான் எத்தன்மையவாகவுஞ் சொன்ன வார்த்தைகளைப் பரிகரியாயாய்க் கூட்டத்தையே நினைந்து செறிந்த மழையிடத்து ஏறுபோலே தலையைச் சாய்த்து யான் கூறியவற்றிற்கு எதிராகச் சில சொற்களைக் கூறி இங்ஙனம் மயக்கமுறுகின்றவனே! நாணமில்லாதவனே! நீ கறவைக்கலத்தோடே யாஞ் செல்லும் பசுமேய்க்கின்ற இடத்தையும் நாடி என் தமையன்மார் நிற்கும் புலத்திலே வருவையாயிருந்தாய்; ஆண்டுக் கூடுதுமெனக் குறியிடங் கூறினாள்; எ - று.

இதனால் இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இஃது ஐஞ்சீரடுக்கிவந்த கலிவெண்பாட்டு. (௧௬)

௧௧எ. மாண வுருக்கிய நன்பொன் மணியுமிழிப்
பேணித் துடைத்தன்ன மேனியாய் கோங்கின்
முதிரா விளமுகை யொப்ப வெதிரிய
தொய்யில் பொறித்த வனமுலையாய் மற்றுநின்
கைய தெவன்மற் றுரை ;

கையதை, சேரிக் கிழவன் மகளேன்யான் மற்றிஃதோர்
மாதர்ப் புலைத்தி விலையாகச் செய்ததோர்
போழிற் புனைந்த வரிப்புட்டில் புட்டிலு ளென்னுள
காண்டக்கா யெற்காட்டிக் காண் ;

காணினி, தோட்டார் கதுப்பினென் றோழி யவரொடு
காட்டுச்சார்க் கொய்த் சிறுமுல்லை மற்றிவை
முல்லை யிவையாயின் முற்றிய கூழையா
யெல்லிற்றுப் போழ்தாயி னீத்தொளிக் கல்மட்டுஞற்
செல்லென்று நின்னை விடுவென்யான் மற்றெனக்கு
மெல்லிய தோரா வறிவு.

இஃது ஆற்றிடைத் தலைவன் தலைவியைக் கையது வினவிச் சேர்ந்தது.

(இ - ள்.) மாண * * * றுரை—எ-து, மாட்சிமைப்பட உருக்கி ஓடவைத்த நல்ல பொன்னிலே நீலமணியை அழுத்திப் பேணி ஒப்பமிட்டாற்போன்ற கரிய நிறத்தையுடையாய் ! முதிராத கோங்கினது இளைய முகையையொப்பத் தோன்றின தொய்யிலெழுதின வனமுலையையுடையாய் ! பின்னை நின் கையிடத்தது யாதுதான் உரையென்றான் ; எ - று.

கையதை * * * காண்—எ-து, அதுகேட்டு அவள் என் கையிடத்தது, இச்சேரிக்குரிய இடையர்மகளாயிருப்பேன் யான், பின்னை என் கையில் இருக்கின்ற இது காதலையுடைய புலைத்தி விற்கப்படுவதொன்றாக முடைந்ததொரு புட்டில் ; அதுதான் பின்பு பனங்குருத்தின் வகிராற் பொத்தின தொழிலையுடைய புட்டிலென்றாள் ; அது கேட்டு அவன் காட்சிதக்கவளே ! இப்புட்டிலுள் என்னபண்டங்களுள ? அவற்றை எனக்குக் காட்டிக்காணென்றான் ; எ - று.

காணினி * * * வறிவு—எ-து, அதுகேட்டு அவள் இனிக் காண்பாயாக; பின்னை இவை இதழாலே நிறையப்பட்ட மயிரினையுடைய என் தோழி ஆயத்தாருடனே காட்டிடத்தே பறித்த சிறுமுல்லையென்றாள்; அதுகேட்டு அவன் முடிகூடின மயிரினையுடையாய்! யான் தனியே இவ்விடத்தே கண்டேனாயிருந்த இவை முல்லைப்பூவாயின், இவை தொடுத்துமுடித்து நாங் கூடுதற்குப் பொழுதாயின், ஒளி இத்தன்மைத்தாயிராநின்றது; நின் நினைவு போக்கிலேயாகில் யான் போவென்று விடுவதுஞ் செய்வேன்; பின்னை எனக்கு நின்னைப் போகவிடுதலை ஓராது இவண் என் அறிவு இளைத்திராநின்றது; இனி இக்கூட்டத்திற்கு உடம்பட நில்லென்றான்; எ - று.

இது ஒளி ஈதொளியெனச் சுட்டு நீண்டு நின்றது. இது சுட்டுமுதலாகிய இகரவீற்று வல்லெழுத்து மிக்கு நின்றது.

இதனால் இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இது கொச்சகக்கலி.

முல்லைக்கலி முற்றும்.

ஐந்தாவது நெய்தற்கலி.

கக௮. வெல்புகழ் மன்னவன் விளங்கிய வொழுக்கத்தா
னல்லாற்றி, னுயிர்காத்து நடுக்கறத் தான்செய்த [போற்
தொல்வினைப் பயன்றுய்ப்பத் துறக்கம்வேட் டெழுந்தாற்
பல்கதிர் ஞாயிறு பகலாற்றி மலைசேர
வானாது கலுழ்கொண்ட வுலகத்து மற்றவ
னேனையா னளிப்பான்போ லிகலிருண் மதிசீப்பக்
குடைநிழ லாண்டாற்கு மாளிய வருவாற்கு
மிடைநின்ற காலம்போ லிறுத்தந்த மருண்மாலை ;

மாலைநீ, தாவறத் துறந்தாரை நினைத்தலிற் கயம்பூத்த
போதுபோற் குவிந்தவென் னெழினல மெள்ளுவா
யாய்சிறை வண்டார்ப்பச் சினைப்பூப்போற் றளைவிட்ட
காதலர்ப் புணர்ந்தவர் காரிகை கடிகல்லாய் ;

மாலைநீ, தையெனக் கோவலர் தனிக்குழ லிசைகேட்டுப்
பையென்ற நெஞ்சத்தேம் பக்கம்பா ராட்டுவாய்
செவ்வழியாழ் நரம்பன்ன கிளவியார் பாராட்டும்
பொய்தீர்ந்த புணர்ச்சியுட் புதுநலங் கடிகல்லாய் ;

மாலைநீ, தகைமிக்க தாழ்சினைப் பதிசேர்ந்து புள்ளார்ப்பப்
பகைமிக்க நெஞ்சத்தேம் புன்மைபா ராட்டுவாய்
தகைமிக்க புணர்ச்சியார் தாழ்கொடி நறுமுல்லை
முகைமுகந் திறந்தன்ன முறுவலுங் கடிகல்லாய் ;

எனவாங்கு,

மாலையு மலர்நோனா தெம்வயி
னெஞ்சமு மெஞ்சுமற் றில்ல வெஞ்சி
யுள்ளா தமைந்தோ ருள்ளு
முள்ளி லுள்ள முள்ளு ளுவந்தே.

இது பிரிவிடையாற்றாத தலைவி மாலைப்பொழுது கண்டு அத னோடு புலம்பித் தோழிகேட்ப அதனோடு புலந்தது.

(இ - ள்.) வெல்புகழ் * * * மருண்மாலை—எ-து, பகைவரிடத்துப் போர்த்தொழில் நிகழ்த்த வல்ல விளங்கிய ஒழுக்கத்தாலே வெல்கின்ற புகழையுடைய அரசன் நல்ல தருமநூல்நெறியாலே பல்லுயிர்களையும் பாதுகாத்துத் தீவினையால் உளதான நடுக்கம் மனத்திலில்லையாம்படி தான்செய்த பழவினையின்பயனை நுகர்தற்குச் சுவர்க்கத்தை விரும்பிப் போனாற்போலப், பலகதிரையுடைய ஞாயிறு தனக்குப் பகையாகிய இருளைக் கெடுத்து உலகத்திற்குப் பகற்பொழுதை முறைமையாற் செலுத்தி மலையிலே சென்று சேராநிற்க, அமையாதே கலக்கங்கொண்ட உலகத்தினிடத்தே பின்னை அவ்வரசனுக்குப் பகைவனாகிய அரசன் வந்து அவ்வுலகைச் சிறிதே அளிப்பான்போலத், தனக்கு மாறுபாட்டையுடைய இருளை மதி போக்காநிற்க, அந்தக்குடையால் நிழல்செய்து ஆண்ட அரசனுக்கும் அவ்வுலகை ஆளவரும் அரசனுக்கும் நடுவுநின்ற வருத்தந்தருகின்ற காலம்போல வந்துவிட்ட மாலாய்! நீ மருட்சியையுடைய மாலையாய் இருந்தாயென்றாள்; எ - று.

மாலைநீ * * * கடிகல்லாய்—எ-து, அதற்குக் காரணம் என்னெனில் நமக்கு வலியில்லையாம்படி நம்மைத் துறந்தவரை நினைக்கையினாலே பயங்கள்பூத்த போதுபோலே நின்னைக்கண்டு மனங்குவிந்த என்னுடைய அழகினையுடைய நலத்தை இகழ்கின்ற நீ அழகிய சிறகினையுடைய வண்டுகள் ஆரவாரிக்கும்படி முறுக்குநெகிழ்ந்த கோட்டுப்பூப்போலே மனநெகிழ்ந்து காதலரைக் கூடியிருக்கின்ற மகளிருடைய அழகைப் போக்கமாட்டாயென்று அதன் மருட்சி கூறினாள்; எ - று.

இதனால் நீ வருத்தினவர்களை வருத்தியே விடுவையென்றும் மகிழ்ந்தவர்களை மகிழப்பண்ணியே விடுவையென்றும் அதன் அருளின்மைநோக்கி மருட்சியையுடைய மாலையாய் இருந்தாயென்றாள்.

இறுத்தந்தமாலாய்! நீ மருண்மாலையாய் இருந்தாயென மேல்வரும் 'மாலைநீ' 'மாலைநீ' என்பனவற்றையும் இங்ஙனங் கூட்டிப் பொருள்கூறிக்கொள்க.

மாலைநீ * * * கடிகல்லாய்—எ-து, கோவலருடைய தனித்தகுழலோசை தையென்னும் ஓசைப்பட ஒலிப்ப அதுகேட்டுக் குறைந்த நெஞ்சத்தையுடையேம் பக்கத்தேநின்று உயிரைக்கொள்ளாதே வினோதித்துப் பாராட்டுகின்ற நீ தங்கணவர் பிரிந்த காலத்

தச் செவ்வழியென்னும் பண்ணையுடைய யாழினது நரம்போசை போல வருந்திக்கூறும் மொழியினையுடைய மகளிர் அக்கணவர் வருந்தின் எம்போற் கனவிற்புணர்ச்சியின்றிப் பாராட்டப்படும் நனவிற் புணர்ச்சியிற்பெற்ற புதியநலத்தைக் கடியமாட்டாய்; எ-று.

மாலைநீ * * * கடிகல்லாய்—எ-து, அழகு மிக்க தாழ்ந்த சினைகளிற் தமக்கிருப்பிடத்தே பேடுஞ்சேவலுமாகச் சேர்ந்து பறவைகள் ஆரவாரியாநிற்க, மற்றுள்ள பகைகளாலும் வருத்தமிக்க நெஞ்சத்தினையுடையேம் புன்மையை யாங்கள் இறந்துபடாதபடி பண்ணி விநோதித்துப் பாராட்டுகின்ற நீ அழகு மிக்க கூட்டத்தையுடைய மகளிரது தாழ்ந்த கொடியினையுடைய நறிய முல்லையினுடைய முகையின் முகத்தை வண்டுகள் திறந்தாற்போல ஆடவராற் திறக்கப்படும் முறுவலையுங் கடிய மாட்டாய்; எ - று.

ஏனவாங்கு அசை.

மாலையு * * * னுவந்தே—எ-து, நம்மைப் பிரிந்து உள்ளில்லாத உள்ளத்தாலே நம்மை நினையாமல் அமைந்திருந்தோனை உள்ளே உள்ளே உவந்து உள்ளும் நம்முடைய நெஞ்சமும் இம்மாலையையும் ஊரார் கூறும் அலரையும்பொருதே நம்மைவிட்டுப் போகின்றது; இனி என்செய்வேமென வருந்திக் கூறினாள்; எ-று.

இதனாற் தலைவிக்கு இழிவு பிறந்தது.

இது *"நடைநவின் றொழுகு மாங்கென் கிளவி" என்ற இலக்கணஞ் சிதைய இடையிடை சொற்சீரடி வருதலின் ஒத்தாழிசையாகாது எண்ணிடையிட்டுச் சின்னங்குன்றிய கொச்சகமாயிற்று.

இது முதலிய மூன்றுபாட்டும் மாலைக்காலத்தைக் கூறினமையின் †"காருமாலையுமுல்லை" என்னும் பொதுவிதிபற்றி முல்லையுட்கோத்தல்வேண்டுமெனின், அது பெரும்பான்மைபற்றிக்கூறியது; மாலை எற்பாட்டின் பின் நிகழுங் காலமாதலின் அதற்கியைபுபட்டு நெய்தற்கும் உரித்தாயிற்று. அது ‡"திணைமயக்குறுதலும்" என்னுஞ் சூத்திரத்து "நிலனொருங்குமயங்குதலின்று" என்றதனாற் காலமொருங்கு மயங்குமென்றது கொண்டு சான்றோர்பலருஞ் செய்யுள்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௧௬௯-ம் சூத்.
† தொல்காப்பியம், „ அகத்திணையியல், ௬-ம் „
‡ „ „ „ ௧௨-ம் „

செய்தார். "கானன்மாலைக்கழிப்பூக்கூம்பும்" என்னும் அகப்பாட்டு நெய்தற்கண் மாலைவந்தது. "தொல்லூழிதடுமாறி" என்னும் நெய்தற் கலியுட் கங்குலும் மாலையும் முன்பனியும் வந்தவாறுகாண்க. இந் நிலத்து மாலைவந்த் பாட்டுக்கள் பலவுமுள. பிற சான்றோர் செய் யுட்களுட் காலம் மயங்குமாறு பலவுங் கண்டுகொள்க. (க)

கககூ. அகன்ஞாலம் விளக்குந்தன் பல்கதிர் வாயாகப்
பகனுங்கி யதுபோலப் படுசுடர் கல்சேர
விகன்மிகு நேமியா னிறம்போல விருள்வர
நிலவுக்காண் பதுபோல வணிமதி போதரக்
கண்பாயல் பெற்றபோற் கணைக்கா லலர்கூம்பத்
தம்புகழ் கேட்டார்போற் றலைசாய்த்து மரந்துஞ்ச
முறுவல்கொள் பவைபோல முகையவிழ்பு புதனந்தச்
சிறுவெதிர்ங் குழல்போலச் சுரும்பிமிர்ந் திம்மெனப்
பறவைதம் பார்ப்புள்ளக் கறவைதம் பதிவயிற்
கன்றமர் விருப்பொடு மன்றுநிறை புகுதர
மாவதி சேர மாலை வாள்கொளா
வந்தி யந்தண ரெதிர்கொள வயர்ந்து
செந்தீச் செவ்வழ லொடங்க வந்ததை
வாணிழை மகளி ருயிர்போதி யவிழ்க்குங்
காலை யாவ தறியார்
மாலை யென்மனார் மயங்கி யோரே.

இது பிரிவிடை மாலைப்பொழுதுகண்டு ஆற்றாத தலைவி தோழிக்கு உரைத்தது.

(இ-ள்.) அகன்ற உலகத்தை எவ்வுயிர்க்குந் தோற்றுவிக் குந் தன்னுடைய பலகிரணங்களைத் தனக்கு வாயாகக் கொண்டு கான்ற பகற்காலத்தை மீண்டும் அவ்வாயாலே விழுங்கினாற்போல அவற்றைச் சுருக்கிக்கொண்டு படுகின்ற சுடர் அத்தகிரியைச் சேர் கையினாலே போரின்கண் மிகுகின்ற சக்கரப்படையையுடைய மா யோன் நிறம்போல இயல்பாகவுள்ள இருள் பரந்துவாராநிற்க, அத னைப் பொறாதே தன் நிலவாலே ஓட்டிப் புறங்காண்பானைப்போ லே அழகினையுடைய மதிதோன்றக், கணவனைக் கூடித் துயிலைப் பெற்ற கண்கள் போலே திரண்ட தண்டுகளையுடையவாகிய தாம

ஆம்பல் முதலியன குவியத், தம் புகழ்களைக் கேட்ட சான்றோரைப்போலே தலையைச் சாய்த்து மரங்கள் துயிலச், சிறுதூறுகள் பிரிந்த மகளிரை இகழ்ந்து சிரிப்பனவைபோலே முகைகள் அவிழ்ந்து விளங்கச், சிறிய மூங்கிலாகிய குழல்போலச் சுரும்புகள் ஆர்ப்பரவஞ்செய்து பாடப், புட்கள் தம் பார்ப்புக்களை நினைத்துக் குடம்பையைச்சேரப், பசுக்கள் தாம் தங்கும் ஊர்களிடத்திற் கன்றின்மேல் அமர்ந்த விருப்பத்தோடே மன்றுகணிறையப் புகுதலைச்செய்ய, மாக்கள் தாந் தங்குமிடத்தே சென்று தங்க, அந்தணர் தாஞ் செய்யுந் தொழில்களைச் செய்து அந்திக்காலத்தை எதிர்கொள்ள, மகளிர் செந்தீயால் உண்டான விளக்கை ஏற்றத் தொடங்க, மாலை விளக்கங்கொள்ள வந்ததனை அறிவுகெட்டோர் வாலிய இழையினையுடைய மகளிர் உயிரை அதனைப் பொதிந்துநின்ற உடலினின்றும் போக்குங் காலத்தினது இயல்பாவதறியாராய் மாலைக்காலம் என்று அதுவும் ஒருகாலமாகக் கூறுநிற்பரென ஆற்றாளாய்த் தோழிக்குக் கூறினாள்; எ-று.

கல்சேர்கையினாலே இருள்வாராநிற்க அது பொறாது மதி தோன்ற என ஒருவினையாகமுடிக்க. "பகல்கான் றெழுதரும் பல்கதிர்ப் பரிதி" என்றார் பிறரும்.

மதிபோதர என்பது முதலிய செயவெனெச்சங்கள் எல்லாம் நிகழ்காலமுணர்த்திநின்று மாலைவாள்கொளா என்னுஞ் செய்யாவெனெச்சத்தோடு முடிந்தன. அது பின் வந்ததை என்னுந் தொழிற்பெயர்த் திரிசொல்லோடு முடிந்தது.

மயங்கியோர் என்றது தோழியைக்கருதி. *"திணைமயங்குறுதலும்" என்றதனாற் கருப்பொருண்மயங்குதலும் அமைத்தாம்.

இனி மாலைவாய்கொளவென்று பாடமாயின் அப்பாடத்திற்கு மாலை தான் வாழ்தல்கொள்ள வந்ததனை என்க.

அளறுடங்க என்பதும் பாடம்.

இதனாற் றலைவிக்கு இழிவுபிறந்தது.

இஃது அடக்கியலின்றி அடிநிமிர்ந்தோடிய கொச்சகவொருபோகின் பகுதியாய்த் தனிச்சொல்லும் அடக்கியலுமின்றிச் சுரிதகம் பெற்று அடிநிமிர்ந்தோடிய அகநிலைக்கொச்சகம். (௨)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௪௨-ம் சூத்.

கஉ0. அருடீர்ந்தகாட்சியானறனோக்கானயஞ்செய்யான்
வெருவுற வுய்த்தவ னெஞ்சம்போற் பைபய
விருடூர்பு புலம்பூரக் கனைசுடர் கல்சேர
வுரவுத்தகை மழுங்கித்தன் னிடும்பையா லொருவனை
யிரப்பவ னெஞ்சம்போற் புல்லென்று புறமாறிக்
கரப்பவ னெஞ்சம்போன் மரமெல்லா மிலைகூம்பத்
தோற்றஞ்சால் செக்கருட் பிறைநுதி யெயிறாக
நாற்றிசையு நடுக்குறூஉ மடங்கற் காலைக்
கூற்றுநக் கதுபோலு முட்குவரு கடுமாலை ;

மாலைநீ, உள்ளங்கொண் டகன்றவர் துணைத்தாராப்பொ
ழுதின்கண் [ன்போ
வெள்ளமா னிறநோக்கிக் கணைதொடுக்குங் கொடியா
லல்லற்பட் டிருந்தாளை யயர்ப்பிய வந்தாயோ;

மாலைநீ, ஈரமில் காதல ரிகந்தருளா விடனோக்கிப்
போர்தொலைந் திருந்தாரைப் பாடெள்ளி நகுவார்போ
லாரஞ ருற்றாரை யணங்கிய வந்தாயோ;

மாலைநீ, கந்தாதல்சான்றவர்களை தாராப்பொழுதின்கண்
வெந்ததோர்புண்ணின்கண் வேல்கொண்டு நுழைப்பான்
காய்ந்தநோ யுழப்பாளைக் கலக்கிய வந்தாயோ; [போற்

எனவாங்கு,

இடனின் றலைத்தரு மின்னுசெய் மாலை
துனிகொ டுயர்தீரக் காதலர் துனைதர
மெல்லியான் பருவத்து மேனின்ற கடும்பகை
யொல்லென நீக்கி யொருவாது காத்தோம்பு
நல்லிறை தோன்றக் கெட்டாங்
கில்லா கின்று விருளகத் தொளித்தே.

இது பிரிவிடையாற்றாத தலைவி மாலைப்பொழுதுகண்டு கழிய ஆற்றாளாயின இடத்துத் தலைவன் வரவும் அவளது அகமலர்ச்சியுங் கண்டார் கூறியது.

(இ - ள்.) அருளுற்ந்த * * * கடுமாலை—எ-து, அருள் ஒருகாலத்தும் இல்லையான அறிவாலே, அறஞ்செய்தல் இருமைக்கும் பயன்றரும் என்று கருதானாய்ப், பண்புஞ் செய்யானாய், எல்லாரும் வெருவுதலுறும்படி தனக்குள்ள நாளைப் பயன்படாமற் செலுத்தினவனுடைய நெஞ்சின் மருட்சிபோலே, மெத்தென மெத்தென இருளாலே உலகம் நிறைந்து கணவனைப் பிரிந்தோர்க்குத் தனிமை மேலிடும்படி செறிந்த சுடரையுடைய ஞாயிறு அத்தகிரியைச் சேர, மிடியாலே இரத்தற்கஞ்சினவன் வலியின் தகைமை கெட்டுச்சென்று ஒருவனை வேண்டுகின்றவனுடைய நெஞ்சுபோலே, மரமெல்லாம் முதற் பொலிவழிந்து, பின்பு அம்மரமெல்லாம் இரப்பாரைக்கண்டு இருந்தவிடத்தினின்றும் எழுந்திருந்து போய் மறைகின்றவனெஞ்சு கலங்குறுவது குவியுமாறுபோல, இலைகள் எல்லாங் குவிய, வருகின்ற மாலாய்! நீதான் நாலு திக்குஞ்சேர நடுக்கமுறும் ஊழிமுடிவாகிய காலத்திலே கூற்றுவன் விளக்கம் அமைந்த செக்கர்வானிடத்துத் தோன்றின நுதியையுடைய பிறை தனக்கெயிறாகக் கொண்டு பல்லுயிரையுஞ் சேரக் கோடற்கு நக்காற்போலும் உட்குதலையுடைய கடியமாலையாய் இருந்தாய்; எ - று.

முன்னர் நின்ற மாலை உட்குதலையுடைய மாலையெனப் பின்னர் வந்த மாலை விசேடித்து நின்றது.

மாலைநீ * * * வந்தாயோ—எ-து, இங்ஙனங் கடிய நீ என் நெஞ்சைத் தம்மிடத்தே கொண்டு நீங்கினவர் எனக்குத் துணையாந்தன்மையைத் தாராத காலத்திலே வெள்ளத்திலே அகப்பட்டுக் கரையேற மாட்டாத மாணினது மருமத்தைப் பார்த்து அம்பைத் தொடுக்குங் கொடியவனைப்போலே அல்லலிலே அழுந்தியிருந்த என்னைக் கையறவெய்துவிக்க வந்தாயோ? எ - று.

மாலை நீ என வருகின்றவற்றையுந் தரவொடு கூட்டி முற்கூறியவாறே பொருளுரைக்க.

மாலைநீ * * * வந்தாயோ—எ-து, இங்ஙனங் கடிய நீ அருளில்லாத காதலர் விட்டுநீங்கி அருளாதிருந்த காலத்தைப்பார்த்துப் போரிலே தோற்றிருந்தவர்களை அவர்கள்பட்ட தோல்வியை இகழ்ந்து சிரிப்பாரைப்போலே பொறுத்தற்கரிய வருத்தமுற்ற என்னை வருத்துவிக்க வந்தாயோ? எ - று.

போர்தொலைந்திருந்தார் தொழிலின்றெழில் தொழிலுடைய தன்மேல் நின்றது.

மாலைநீ * * * வந்தாயோ—எ-து, இங்ஙனங் கடியை நீ எனக்குப் பற்றுக்கோடாதலை அமைந்தவர் என் வருத்தத்தைப் போக்குதலைச்செய்யாத காலத்தே முன்பே வெந்ததொருபுண்ணிலே பின்பு ஒருவேலைக்கொண்டு சொருகுவாரைப்போலே மெய்வெதும்புதற்குக் காரணமான காமநோயிலே அழுந்துகின்ற என்னை உள்ளி உள்ள அறிவையுங் கலங்குவிக்க வந்தாயோ? எ - று.

எனவாங்கு—எ-து, என்று அவள் கூறும்படியாக, எ-று.

ஆங்கு அசை.

இடனின் * * * தொளித்தே—எ-து, ஆற்றுதற்கோரிடமின்றாக அலைத்தலைச்செய்யும் பொல்லாங்கே செய்யும் மாலைக்காலத்தாலே வெறுப்புக்கொண்ட வருந்தந் திரும்படி காதலர் விரைந்து வருகையினாலே, அம்மாலை இராக்காலத்திடத்தே சென்றொளித்து, நாற்படையாலே இளைத்த அரசன் இளைத்த பருவத்தே அவனுக்கு மேலாய்வந்த கடியபகையானது அந்தப் பகைமையைய விரையப் போக்கி நீங்காமல் நின்று காத்து நடத்தும் நல்ல இறைவன் வந்து தோன்றக் கெட்டுப்போனாற்போலே, இல்லையாகாநின்றதெனக் கண்டோர் கூறினார்; எ - று.

பகைகெட்டாங்கு மாலை ஒளித்து இல்லாகின்றதென்க.

இதனாற் கண்டோர்க்கு ஆக்கம்பற்றிய மருட்கை பிறந்தது.

இஃது இடையிடை சொற்சீரடிவந்து எண்ணிடையிட்டுச் சின்னங்குன்றிய கொச்சகம். (௫)

௧௨௧. ஒண்சுடர் கல்சேர வுலகூருந் தகையது
தெண்கட லழுவத்துத் திரைநீக்கா வெழுதரூஉந்
தண்கதிர் மதியத் தணிநிலா நிறைத்தரப்
புள்ளின மிரைமாந்திப் புகல்சேர வொலிபொன்று
வள்ளிதழ் கூம்பிய மணிமரு ளிருங்கழி
பள்ளிபுக் கதுபோலும் பரப்புநீர்த் தண்சேர்ப்ப;

தாங்கருங் காமத்தைத் தணந்துநீ புறமாறத்
தூங்குநீ ரிமிழ்திரை துணையாகி யொலிக்குமே

யுறையொடு வைகிய போதுபோ லொய்யென
நிறையாற்றா திழிதரூஉ நீர்நீந்து கண்ணாட்கு;

வாராய்நீ புறமாற வருந்திய மேனியாட்
காரிருட் டுணையாகி யசைவளி யலைக்குமே
கமழ்தண்டா துதிர்ந்துக வூழுற்ற கோடல்வீ
யிதழ்சோருங் குலைபோல விறைநீவு வளையாட்கு;

இன்றுணை நீநீப்ப விரவினுட் டுணையாகித்
தன்றுணைப் பிரிந்தயா அந் தனிக்குரு குசவுமே
யொண்சுடர் ஞாயிற்று விளக்கத்தா னொளிசாம்பு
நண்பகன் மதியம்போ னலஞ்சாய்ந்த வணியாட்கு;

எனவாங்கு,

எறிதிரை தந்திட விழிந்தமீ னின்றுறை
மறிதிரை வருந்தாமற் கொண்டாங்கு நெறிதாழ்ந்து
சாயினள் வருந்தியா ளிடும்பை
பாய்பரிக் கடுந்திண்டேர் களையினோ விடனே.

இது தலைவன் ஒருவழித் தணந்தவிடத்துத் தலைவி ஆற்றுமைகூறி வரையக் கருதினையாயின் இஃதிடமெனச்சொல்லியது.

(இ - ள்.) ஒண்சுடர் * * * நண்சேர்ப்ப—எ-து, ஒள்ளிய ஞாயிறு அத்தகிரியைச் சேர்தலானும் உலகெல்லாந் தன் ஒளிபரக்குந் தன்மையதாகித் தெளிந்த கடற்பரப்பிற் றிரையைநீக்கித் தோன்றுந் தண்ணியதாகிய கதிரையுடைய மதியத்தினது அழகையுடைய நிலா மிகுதலைச் செய்கையினானும் பறவைகள் இரையை நிறையத் தின்று தாந்தங்கும் புகல்களைச் சேர்கையினாலே தன்னிடத்து ஆரவாரம் அடங்கப்பட்டு வளவிய இதழ்களுங் குவிந்த நீலமணியென்று மருளும் பெரிய கழி துயில்கொண்ட தன்மையையொக்குங் கடலையுடைய குளிர்ந்த சேர்ப்பனே ; எ - று.

" திரையதாகி எழுதரும் மதி. ஞாயிறு படுதலும் மதியந்தோன்றுதலும் பறவைகள் புகல்சேர்தற்குக் காரணமென்றுகொள்க.

அவை சேர்கையினாலே ஒலியவிந்து பொய்கை பள்ளிபுக்காற்போலே இருந்ததென்றது தன்குறிப்பைத் தன்மேலேற்றிக்

கூறியதோர் உவமவிசேடம். இஃது *"ஒரீஇக் கூறலு மரீஇய பண்பே" என்னும் உவமவியற் சூத்திரத்தில் அடக்கினும். இதழ் கூம்புதலுந் துயிற்கு அடையாய் நின்றது.

ஞாயிறு—கல்சேர்ந்ததனைத் தலைவன் இட்டுப்பிரிந்து தன் மனையிலே சேர்ந்திருத்தலிற் களவு புலப்படாத தன்மையாகவும் மதியத்தின் நிலாப் பரந்ததனை அவ்விடத்துக் காவலின் விளக்க மாகவும் பறவைகளின் ஆரவாரங் கெட்டதனை இவ்விரண்டினாலும் அலர்தூற்றுகின்ற மகளிரொலி அவிந்து இவ்வூர் துயில்கின்றாற் போலிருந்த தன்மையாகவும் உள்ளுறை உவமங் கூறுக.

தாங்கருங் * * * கண்ணாட்கு—எ-து, நீ இட்டுவைத்துப் பிரிந்த நின்னூரிடத்தே உறைந்து முன்பு நின் நெஞ்சிற் தாங்குதற்கரிதாய்ப் போந்த காமத்தை நின்னிடத்தினின்றுங் கைவிடுகையினாலே துளியோடே தங்கின பூப்போலே நிறுக்குமளவில் அமையாதே விளைய விழும் நீரிலே கிடந்து நீந்துகின்ற கண்ணையுடையவட்கு அசைகின்ற கடலிலே எழுந்து முழங்குகின்ற திரை தான் துணையாகி நின்று ஆரவாரியாநிற்கும்; எ - று.

வருத்துகின்ற திரை தான் துணையாக ஒலிக்குமென்று அஃது இறந்துபடுத்தாது நின்றமைபற்றிக் கூறினாள்.

வாராய்நீ * * * வளையாட்கு—எ-து, நீ ஈண்டு வாராயாய் நின்மனையிடத்தே இருந்து வருந்திய மேனியையுடையவட்கு நீ வைத்த வேட்கை நின்னிடத்தினின்றுங் கைவிடுகையினாலே கமழ்கின்ற தண்ணியதாது உதிர்ந்து சிந்தும்படி முறைமையுற்று இதழ்கள் வீழுங் குலையினையுடைய கோடல்வீபோல இறையினின்றுங் கழலும் வளையினையுடையாட்கு நிறைந்த இராக்காலத்தே அசைந்துவருகின்ற காற்றுத் தான் துணையாகிநின்று வருத்தாநிற்கும்; எ - று.

இனி மேனியாட்குவருந்தியநீவாராயாய்ப்புறமாற என்றுமாம்.

இன்றுணை * * * வணியாட்கு—எ-து, இனிய துணையாகிய நீ கைவிட்டு உன்மனையிடத்தே இருக்கையினாலே ஒள்ளிய சுடரையுடைய ஞாயிற்றினது மிக்க ஒளியாலே தன் ஒளி கெடுகின்ற உச்சிக்காலத்து மதிபோலே நன்மைகெட்ட முகத்தினையுடையாட்கு இராக்காலத்திடத்தே தன் சேவலைப் பிரிந்து வருந்துந் தனிக்குருகு தான் துணையாகி உசாவாநிற்கும்; எ - று.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், ௧௧-ம் சூத்.

எனவாங்கு அசை.

எறிதிரை * * * விடனே—எ-து, இனிய துறையிடத்தே எறிகின்ற திரை ஏறக்கொண்டுவந்து போடுகையினாலே எக்கரிலே கிடந்த மீனை மீள்கின்ற அத்திரை வருந்தாதபடி கைக்கொண்டு போன தன்மைபோலே நீ முன்பு நடத்தின நெறிதாழ்கையினாலே மெலிந்தனளாய் வருந்தினவளுடைய வருத்தத்தைப் பாய்ந்துசெல்லும் பரிபூண்ட கடிய திண்ணிய தேர் வெளியாக வரைவோடே வந்து களையுமாயின் நல்லகாலமென வரைவுகடாயினாள்; எ - று.

இதனாற் றலைவற்கு அசைவு பிறந்தது.

இஃது ஒத்தாழிசைக்கலி. (ச)

கஉஉ. கோதை யாயமு மன்னையு மறிவுறப்
போதெழி லுண்கண் புகழ்நல னிழப்பக்
காதல்செய் தருளாது துறந்தார்மாட் டேதின்றிச்
சிறிய துனித்தனை துன்னுசெய் தமர்ந்தனை
பலவுநீ றடுக்கினை யினைபேங்கி யழுதனை
யலவலை யுடையை யென்றி தோழீ;

கேளினி

மாணெழின் மாதர் மகளிரோ டமைந்தவன்
காணும்பண் பிலனாத லறிவென்மன் னறியினும்
பேணி யவன்சிறி தளித்தக் காலென்
னாணி னெஞ்ச நெகிழ்தலுங் காண்பல்;

இருளுற ழிருங்கூந்தன் மகளிரோ டமைந்தவன்
றெருளும்பண் பிலனாத லறிவென்மன் னறியினு
மருளி யவன்சிறி தளித்தக் காலென்
மருளி னெஞ்ச மகிழ்தலுங் காண்பல்,

ஒள்ளிழை மாதர் மகளிரோ டமைந்தவ
னுள்ளும்பண் பிலனாத லறிவென்மன் னறியினும்
புல்லி யவன்சிறி தளித்தக் காலென்
னல்ல னெஞ்ச மடங்கலுங் காண்பல்;

அதனால்,

யாம நடுநாட் டுயில்கொண் டொளித்த
காம நோயிறக் கழீஇய நெஞ்சந்
தாமவர் பாற்பட்ட தாயி
னுமுயிர் வாழ்தலோ நகைநனி யுடைத்தே.

இது காமஞ்சாலா இளமையோள்வயிற் பின் களவொழுக்கம் ஒழுகிய தலைவன் இடையிட்டுப் பிரிந்து தொன்முறை மனைவியரொடு புணர்ச்சியெய்தி இருந்தானாக, அதனையறிந்து ஆற்றாளாய தலைவி ஆற்றாமைகண்டு வினாய தோழிக்கு அத்தலைவி அவனொழுகுகின்றவாறுந் தன்னெஞ்சு அவன்வயத்ததாயவாறுங் கூறியது.

*"மறையின் வந்த மனையோள் செய்வினை - பொறையின்று பெருகிய பருவரற் கண்ணும்" என்பதனானும் †"பின்முறை யாக்கிய பெரும்பொருள் வதுவை" என்னுஞ் சூத்திரத்தானும் உணர்க.

(இ-ள்.) கோதை * * * கேளினி—எ-து, கோதைபோல ஒழுங்குவிட்டு விளையாடும் ஆயத்தாருந் தாயும் அறிதலுறும்படி பூவினது அழகையுடைய கண்கள் புகழ்ந்த நலத்தை இழக்கும்படி முன்னர் நம்மிடத்தே மிக்க காதலை நிகழ்த்திப் பின்னர் நமக்கு அருளாதே ஒருகாரணமின்றி நம்மைத் துறந்தாரிடத்தே முன்னர்ச் சிறியவாக வெறுத்தனை; பின்னர் அவர் நமக்குப் பொருந்தாக் குறைகளைச் செய்கையினாலே அக்குறைகள் பல நூறுமாக அடுக்கிக்கூறி அதிலே அமர்ந்தனை; அதுவேயுமன்றி வருந்தி ஏங்கி அழுவதுஞ்செய்தாய்; ஆகலான் நீ அலமருதலையுடையையாய் இருந்தாயென்று சொல்லாநின்றாய்; தோழீ! இனி அலமரலைக் கேளென்றாள்; எ-று.

ஏது வடமொழி திரிந்து விகாரமாய் நின்றது.

மாணெழின் * * * காண்பல்—எ-து, மாட்சிமையையுடைய அழகினையுங் காதலையுமுடைய மனைவியரோடே அவன் பொருந்தி நம்வருத்தத்தைப் பார்க்குங் குணமிலனாயிருத்தலை மிகவும் அறிவேன்; அறிந்திருப்பினும் அவன் வந்து என்னைப் பேணிச் சிறிதாக அளிக்க என்னுடைய நாணமில்லாத நெஞ்சம் என்வயத்தன்றி அவனிடத்தே நெகிழ்ந்து செல்லுதலையுங் கண்டிருப்பேன்; எ-று.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல் ௪0-ம் சூத்.
† ,, ,, ,, ௧௧-ம் ,,

இருளற * * * காண்பல்—எ-து, இருளோடே மாறு படுகின்ற கரிய கூந்தலையுடைய தொன்முறை மனைவியரோடே அவன் பொருந்தி நம் வருத்தத்தைத் தெளியுங் குணமிலனையிருத்தலை மிகவும் அறிவேன்; அறிந்திருப்பினும் ஒருகால் அருள்பண்ணி அவன் சிறிதாக அளிக்க என்னுடைய மருளியாகிய நெஞ்சம் அதற்கு மகிழ்தலையுங் கண்டிருப்பேன்; எ - று.

ஒள்ளிழை * * * காண்பல்—எ-து, ஒள்ளிய இழையினையுங் காதலையுமுடைய தொன்முறை மனைவியரோடே அவன் பொருந்தி நம்மை நினைக்குங் குணமிலனாதலை மிகவும் அறிவேன்; அறிந்திருப்பினும் அவன் சிறிதாகப்புல்லி அளிக்க என்னுடைய வருத்தத்தையுடைய நெஞ்சம் வருத்தம் மீளுதலுங் கண்டிருப்பேன்; எ - று.

அதனால் * * * யுடைத்தே—எ-து, ஆகையினாலே காமநோயாலே மிக்க நெஞ்சந்தான் நடுநாள்யாமத்தில் நாங்கொள்ளுந் துயிலைவாங்கிக்கொண்டு ஒளித்தவர்பகுதியிலே பட்டுவிட்டதாயின் இனி நாம் இருந்து உயிர்வாழ்கையோ மிகப் பிறர் சிரித்தலையுடைத் தென்று தோழி வரைவுகடாவுதற்குக் கூறினாள்; எ-று.

இதனாற்றன்வயினுரிமையும்அவன்வயிற்பரத்தையுங்கூறினாள்

இதனாற் றலைவிக்கு இழிவு பிறந்தது.

இது கேளினி எனச் சொற்சீரடிவந்தமையிற் கொச்சகம். (௫)

௧௨௫. நருங்கோட்டுநறும்புன்னைமலர்சினைமிசைதொறுஞ்
சுரும்பார்க்குங் குரலினோ டிருந்தும்பி யியைபூத
வொருங்குட னிம்மெள விமிர்தலிற் பாடலோ
டரும்பொருண் மரபின்மால் யாழ்கேளாக் கிடந்தான்போற்
பெருங்கட றுயில்கொள்ளும் வண்டிமிர் நறுங்கானல்;

கரைமை யிருள்பரப்பிக் கையற்ற கங்குலான்
மாணாநோய் செய்தான்கட் சென்றாய்மற் றவனைநீ
காணவும் பெற்றாயோ காணாயோ மடநெஞ்சே;

கொல்லேற்றுச் சுறவினங் கடிகொண்ட மருண்மாலை
யல்லனோய் செய்தான்கட் சென்றாய்மற் றவனைநீ
புல்லவும் பெற்றாயோ புல்லாயோ மடநெஞ்சே;

பொறிகொண்ட புள்ளினம் வதிசேரும் பொழுதினுற்
செறிவளை நெகிழ்த்தான்கட் சென்றாய்மற் றவனைநீ
யறியவும் பெற்றாயோ வறியாயோ மடநெஞ்சே;

எனவாங்கு,

எல்லையு மிரவுந் துயிறுறந்து பல்லூ
ழுரும்பட ரவலநோய் செய்தான்கட் பெறனசைஇ
யிருங்கழி யோதம்போற் றடுமாறி
வருந்திளை யளியவென் மடங்கெழு நெஞ்சே.

இது காப்புமிகுதிக்கண் ஆற்றாத தலைவி தலைவன்பாற்சென்ற நெஞ்சினை நோக்கி அழிந்து கூறியது.

(இ - ள்.) கருங்கோட்டு, * * * நறுங்கானல்—எ-து, கரியகொம்பினையுடைய புன்னையின் சிறியசினையில் நறியதாகிய மலர் தோறும் மலருஞ்செவ்வி பார்த்து நுகருதற்குச் சுரும்பினம் ஆரவாரிக்கும் ஓசையோடே கரிதாகிய தும்பிகளும் ஒருங்கியைந்து ஊத எழுந்த குரலுஞ் சேர இம்மெனும் ஓசைபட ஒலிக்கையினாலே அவற்றைக்கேட்டு யாவராலும் பெறுதற்கரியபொருளாகிய முறைமையினையுடைய திருமால் பாட்டோடே யாழையுங்கேட்டுப் பள்ளிகொண்டவனைப்போலப் பெரிதாகிய கடலும் ஒலியவிந்து உறங்கும்; எ - று.

வண்டு ஒலிக்கின்ற கானலின்கண்ணே நெஞ்சே சென்றாய் என மேலேகூட்டுக.

ஓதம் வடிந்தகாலத்து மிக்க ஒலியின்மை பற்றிக் கூறிற்று.

புன்னை மலருஞ் செவ்விபார்த்து அவற்றை நுகர்தற்குரியன நுகர்கின்றமையுங் கண்டு யாமுங் காமச்செவ்வி அறிந்து நந் தலைவர் நுகரப்பெற்றிலேமேயென்று வருந்தியும், பாட்டையும் யாழையும்போலும் ஓசைகேட்டுக் கடலுட்படத் துயில்கின்ற கானலிலே யாமும் அவற்றைக் கேட்டுத் தலைவனிடத்தே துயிலப் பெறுகின்றிலேமேயென்று வருந்தியும், நெஞ்சுசென்றதென மேலே வருகின்ற இரங்கற்பொருட்கு முன்னின்ற கருப்பொருள் இறைச்சிப்பொருளாய் நின்று உபகாரப்பட்டு நின்றது. இஃது *"இறைச்சி தானே பொருட்புறத் ததுவே" என்பதனான் உணர்க.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ௨௧-ம் சூத்.

காணாமை * * * மடநெஞ்சே—எ-து, அறியாமையையுடைய நெஞ்சே! கானலின்கண்ணே பொருள்களைக் கண்கள் காணாதபடி இருளைத் தான் பரப்பி உயிர்களெல்லாஞ் செயலறுதற்குக் காரணமான கங்குலிடத்தே ஒரு மருந்தாலும் மாட்சிமைப்படாத காமநோயைச் செய்தவனிடத்தே போனாய்; போன நீ பின்னை அவனைக் கண்ணாற் காண என்கின்ற அவ்வளவுதானும் பெற்றாயோ அவனைக் காணாதிருந்தாயோ கூறென்றாள்; எ-று.

உம்மை இழிவுசிறப்பு. இனிக் காணப்பெற்றாயோ இல்லையோ என ஓகாரத்தை ஐயமாக்கி உரைத்ததுநிற்க, நீ அவனாற் காணப்பட்டாயெனக்கூறி ஓகாரத்தினை இரக்கமாகக் கூறலுமாம்.

இது நடுயாமத்துச் சென்றமை கூறினாள்.

கொல்லேற்றுச் * * * மடநெஞ்சே—எ-து, மடநெஞ்சே! கானலின்கண்ணே கொல்கின்ற ஏறுகிய சுறவினுடைய திரள் போவாரைப் போகாமற் காத்தலைக்கொண்ட மயக்கத்தையுடைய மாலைக்காலத்தே வருத்தத்தையுடைய காமநோயைச் செய்தவனிடத்தே போனாய்; போன நீ பின்னை அவனைப் புல்ல என்கின்ற அவ்வளவுதானும் பெற்றாயோ புல்லாதிருந்தாயோ கூறென்றாள்; எ-று.

இனிப் புல்லப்பெற்றாயோ இல்லையோ என ஓகாரத்தை ஐயமாக்கி உரைத்ததுநிற்க, நீ அவனாற் புல்லப்பட்டாயெனக்கூறி ஓகாரத்தினை இரக்கமாக்கிக் கூறலுமாம்.

நெறிகொண்ட * * * மடநெஞ்சே—எ-து, மடநெஞ்சே! அக்கானலின்கண்ணே ஒழுங்குகொண்ட பறவைத்திரள் தாந் தங்கும் இடத்தே சென்றுசேரும் மாலைக்காலத்தே முன்பு செறிந்த வளை கழலப்பண்ணினானிடத்தே போனாய்; போன நீ பின்னை அவனை மனத்தினை அறிய என்கின்ற அவ்வளவுதானும் பெற்றாயோ அதுதானும் அறியாதிருந்தாயோ கூறென்றாள்; எ-று.

இனி அறியப் பெற்றாயோ இல்லையோ என ஓகாரத்தை ஐயமாக்கி உரைத்ததுநிற்க, நீதான் அவனாலறியப்பட்டாயென உரைத்து ஓகாரத்தை இரக்கமாக்கலுமாம்.

எனவாங்கு அசை.

எல்லையு * * * நெஞ்சே—எ-து, அது கூறாமையிற் பின்னும் அறியாமை பொருந்திய அளிக்கத்தக்க என் நெஞ்சே! பொ

றுத்தற்கரிய வருத்தத்தையுடைய காமநோயைச் செய்தவனிடத்தே பகலுமிரவுந் துயிலைக் கைவிட்டுக் கரியகழியில் ஓதம்போவதுவருவதாய்த் தடுமாறுந்தன்மைபோல நீயும் பலமுறைமையாகச் சென்றும் வந்துந் தடுமாறி அவனைப் பெறுதல் நச்சி முடிவில் வருந்திவிட்டாய்; ஈதன்றோ நீபெற்றதென நெஞ்சினைநோக்கி அழிந்துகூறினாள்; எ-று.

இஃது *"உறுப்புடை யதுபோ லுணர்வுடை யதுபோன்-மறுத்துரைப்பதுபோ னெஞ்சொடுபுணர்த்தும்" என்பதனாற் கூறியது.

இதனாற் றலைவிக்கு இழிவு தோன்றிற்று.

இஃது ஒத்தாழிசைக்கலி. (௬)

௧௨௪. ஞாலமூன் றடித்தாய முதல்வற்கு முதுமுறைப்
பாலன்ன மேனியா னணிபெறத் தைஇய
நீலநீ ருடைபோலத் தகைபெற்ற வெண்டிரை
வாலெக்கர் வாய்சூழும் வயங்குநீர்த் தண்சேர்ப்ப;

ஊரல ரெடுத்தரற்ற வுள்ளாய்நீ துறத்தலிற்
கூருந்த னெவ்வநோ யென்னையு மறைத்தாண்மற்
காரிகை பெற்றதன் கவின்வாடக் கலுழ்பாங்கே
பீரல ரணிகொண்ட பிறைநுத லல்லாக்கால்;
இணைபிவ்வூ ரலர்தூற்ற வெய்யாய்நீ துறத்தலிற்
புணையில்லா வெவ்வநோ யென்னையு மறைத்தாண்மற்
றுணையாருட் டகைபெறத் தொன்னல மிழந்தினி
யணிவனப் பிழந்தத னணைமென்றோ ளல்லாக்கால்;
இன்றிவ்வூ ரலர்தூற்ற வெய்யாய் நீதுறத்தலி
னின்றதன் னெவ்வநோ யென்னையு மறைத்தாண்மன்
வென்றவே லுதியேய்க்கும் விறனல னிழந்தினி
நின்றநீ ருகக்கலுழு நெடும்பெருங்க ணல்லாக்கால்;

அதனால்,

பிரிவில்லாய் போலநீ தெய்வத்திற் றெளித்தக்கா
லரிதென்னா டுணிந்தவ ளாய்நலம் பெயர்தரப்
புரியுளைக் கலிமான்றேர் கடவுபு
விரிதண்டார் வியன்மார்ப் விரைகநின் செலவே.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், உ-ம் ௫௩.

இது *"வெளிப்பட வரைதல் படாமை வரைதலென் - றாயி ரண் டென்ப வரைதலாறே" என்பதனுற் களவு வெளிப்பட்டபின் வரையாது பொருள்வயிற் பிரிந்துவந்தானைத் தோழி எதிர்ப்பட்டு நின்று தலைவியது ஆற்றாமை கூறி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்.) ஞாலமூன், * * * தண்சேர்ப்ப—எ-து, உலகம் மூன்றையுந் தன்திருவடியாலே அளந்த எப்பொருட்கும் அடியாயிருக்கின்றவனுக்கு மூத்த முறைமையினையுடைய நம்பி மூத்தபிரான் அழகுபெற உடுத்த நீலத்தினது நீர்மையையுடைய ஆடையை ஒக்கும்படி அழகைப்பெற்ற வெண்டிரையினையுடைய கடல் வெண்மையையுடைய இடுமணலிடத்தே வந்து சூழ்ந்து விளங்குகின்ற திரையையுடைய தண்ணிய சேர்ப்பனே ; எ - று.

'வெண்மை திரைக்கு அடையாய்த் திரை ஆகுபெயராய் நின்றது, நீல ஆடைக்கு வெண்மை ஒப்பன்மையின்.

கடல் தன்கரையை இகவாமை நிற்கின்ற சேர்ப்பனென்றதனுன் நீயுங் குடிப்பிறந்தார்க்கு வரைந்துகொண்டு இல்லறநிகழ்த்த வேண்டுமென்றுகூறிக், கரையைக் கடவாமல் வரைந்து கோடல் வேண்டுமென்ற உள்ளுறையுவமங்கொள்க.

ஊரல * * * லல்லாக்கால்—எ-து, காரிகைபெற்ற தன் அழகு கெடும்படி மனங்கலங்குதலாலே அப்பொழுதே பீர்க்கினது பூவினது அழகைத் தன்னிடத்தேகொண்ட பிறைபோலும் நுதலல்லாத இடத்து, இவ்வூரிலுள்ளார் அலரை உயர்த்துக் கூப்பிடும்படி நீ இவளைக் கைவிடுகையினாலே மிகுகின்ற தன்னுடைய வருத்தத்தையுடைய காமநோயை என்னையும் உட்பட மறைத்தாள்; அதனாற் பெற்றதென்? நுதல் புலப்படுத்தாநின்றதே ; எ - று.

காரிகைபெற்ற தன் கவின், பிறர் இவள் அழகைப் பெறுதற்குக் காரணமான தன் அழகு; என்றது பிற மகளுக்கு ஒப்புக் கூறுமிடத்து இவள் உவமையாய் நிற்பளென்பதாம்.

இணைபிவ்வூ * * * ளல்லாக்கால்—எ-து, தோழியர் தோள்களில் அழகுபெற்ற அவ்வியற்கை நலத்தையும் இப்பொழுது இழந்து, நீ அணிதலாற் பெற்ற செயற்கை நலத்தையும் இழந்து தன்னுடைய அணைபோன்ற மெல்லிய தோளல்லாத இடத்துத்,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், ௪௯-ம் சூத்.

தம்மிற் தம்மிற் கூடி இவ்வூரிலுள்ளார் அலர் தூற்றும்படி இவள் வருத்தத்தை நீ அறியாயாய் நீ துறக்கையினலே உண்டான தனக்கு உவமை கூறவொண்ணுத வருத்தத்தையுடைய காமநோயை என்னையும் உட்பட மறைத்தாள்; அதனாற் பெற்றதென்? தோள் புலப்படுத்தா நின்றதே; எ - று.

இன்றிவ்வூ * * * ணல்லாக்கால்—எ-து, வென்றவேலினது முனையை ஒக்கும் வெற்றியினையுடைய நலத்தை இப்பொழுது இழந்து நீர் நின்று உகும்படியாக அழுத நெடிய பெரிய கண்ணல்லாத இடத்து, இன்று இவ்வூரிலுள்ளார் அலர் தூற்றும்படி இவள் வருத்தத்தை அறியாயாய் நீ துறக்கையினலே தன்னிடத்தே நின்ற எவ்வநோயை என்னையும் உட்பட மறைத்தாள்; அதனாற் பெற்றதென்? கண் புலப்படுத்தாநின்றதே; எ - று.

அதனால் * * * செலவே—எ-து, அலர்ந்த குளிர்ந்த மாலையினையுடைய அகற்சியையுடைய மார்பனே! அவ்வருத்தத்தாலே பிரிவில்லாதாரைப்போலே நீ இயற்கைப் புணர்ச்சிப் பின்னர்த் தெய்வத்தாலே பிரியேனென்று தெளிவிக்க அப்பிரிவின்மை அரிதென்று கருதானாய் அதனை உண்மை என்று துணிந்தவளுடைய கெட்ட நலம் பண்டுபோலே நன்றும்படி நின்னெஞ்சிலே புரிந்த உளையினையுடைய கலிமாப் பூண்ட தேரைச் செலுத்தாநின்று எம்மனையிடத்துச் செல்லும் நின்செலவை விரைவாயாகவென வரைவுகடாயினள்; எ - று.

அதனால்விரைகவென்க. ஆய்நலம் நுணுகியநயம்.

இதனாற் தலைவற்குப் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இது நான்கடியே நான்கடித் தரவிற்கு மரபென்றதனாற் கொண்ட நான்கடித்தாழிசையும் நடைநவிலாது பொருள்பெற்ற தனிச்சொல்லுந் தரவியலொத்திறுதிநிலையுரைத்த சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (எ)

கஉ௫. கண்டவ ரில்லென வுலகத்து ளுணராதார்
தங்காது தகைவின்றித் தாஞ்செய்யும் வினைகளு
ணெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்பினு மறிபவர்
நெஞ்சத்துக் குறுகிய கரியில்லை யாகலின்
வண்பரி நவின்ற வயமான் செல்வ

நன்கதை யறியினு நயனில்லா நாட்டத்தா
லன்பிலை யெனவந்து கழறுவ லையகேள்;

மகிழ்செய் தேமொழித் தொய்யில்சூ ழிளமுலை
முகிழ்செய மூழ்கிய தொடர்பவ ளுண்க
ணவிழ்பனி யுறைப்பவு நல்காது விடுவா
யிமிழ்திரைக் கொண்க கொடியை காணீ;

இலங்கே ரெல்வளை யேர்தழை தைஇ
நலஞ்செல நல்கிய தொடர்பவள் சாஅய்ப்
புலந்தழப் புல்லாது விடுவா
யிலங்குநீர்ச் சேர்ப்ப கொடியை காணீ;

இன்மணிச் சிலம்பிற் சின்மொழி யைம்பாற்
பின்னொடு கெழீஇய தட்பர வாக
நுண்ணெழில் வாட வாராது விடுவாய்
தண்ணந் துறைவ தகாஅய் காணீ;

எனவாங்கு,

அனையளென் றளிமதி பெரும நின்னின்
றிறைவளை நில்லா வளையு ளிவட்கினிப்
பிறையேர் சுடர்நுதற் பசலை
மறையச் செல்லுநீ மணந்தனை விடினே.

இது வரைவுநீட ஆற்ருத தலைவிநிலைமை தலைவற்குத் தோழி கூறி அவனை நெருங்கி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்.) கண்டவ * * * லையகேள்—எ-து, அறியாதவர்கள் தம் மனம் இது செயலாகாதென்று மீளாதே வேறு விலக்குவாரும் இன்றி உலகத்திற் கண்டவர்களும் இல்லையென்று கருதித் தாஞ் செய்யுந் தீவினைகளுள் தாம் நெஞ்சறியவே செய்த கொடிய தீவினைகளைப் பின்பு பிறர் அறியாமல் மறைத்தார்களாயினுந் தாஞ் செய்தமையை அறிந்திருக்கின்றவர்கள் தம்முடைய நெஞ்சத்திற்காட்டில் அணுகிய சான்று வேறில்லை; ஆகையினாலே வளவிய பரியிலேபயின்ற வலியினையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய செல்வனே! நின்னை யான் கழறவேண்டுவதில்லை. 'அக்கழற

வேண்டாமையை நன்றாக அறிந்தேனாயினும் நின்னோடு யான்கொண்ட நலம்பாடில்லாத ஆராய்ச்சியாலே நீ அன்புடையையல்லையென்று சொல்லிவந்து நின்னைக்கழறுவேன்; ஐயனே! அதனைக்கேள்; எ-று.

நயன் உறவு.

மகிழ்செய் * * * காணீ—எ-து, மகிழ்ச்சியைச் செய்கின்ற இனிமையையுடைத்தாகிய மொழியினையுடையாளுடைய தொய்யில் எழுதின இளையமுலை தோன்றுதலைச் செய்யாநின்ற இளமைப் பருவத்தே நீ கூடிய தொடர்ச்சியை இவள் கண் தோற்றுவித்த நீர் துளியாக விழவும் அதுகண்டு நல்காது விடுகின்றவனே! ஒலிக்கின்ற திரையையுடைய கொண்கனே! நீ மிகக் கொடியைகாண்; எ-று.

இலங்கே * * * காணீ—எ-து, எல்வளையினையுடையாளது அழகையுடைய தழையை உடுத்து இலங்குகின்ற இளமைப்பருவத்து எழுச்சியினுடைய நலம் மேன்மேல் வளர்ந்து செல்லும்படி நீ நல்கிய தொடர்ச்சியை அவள்மேனி சாய்ந்து நின்னைவெறுத்து அழாநிற்க அது கண்டும் பொருந்நாதே கைவிடுகின்றவனே! இலங்குகின்ற நீரையுடைய சேர்ப்பனே! நீ மிகக்கொடியை காண்; எ-று.

இன்மணிச் * * * காணீ—எ-து, இனிதாகிய உள்ளீடு மணியையுடைத்தாகிய சிலம்பினையுடைய சிலவாகிய மொழியினையுடையாளுடைய மயிரைப் பின்னிமுடிக்கின்ற இளமைப் பருவத்தே வந்து பொருந்தின உறவின்பெருமை இடையறாது வாராநிற்க அவள் மேனியின் நுண்ணிய அழகு வாடும்படி அவள்பால் வாராமல் அவளைக் கைவிடுகின்றவனே! தண்ணந்துறைவனே! நீ இனித் தகுதிப்பாடுண்டாகாய் காண்; எ-று.

எனவாங்கு அசை.

அனையளென் * * * விடினே—எ-து, பெரும! அவளை யான் கூறிய அத்தன்மையையுடையளென்று உட்கொண்டு அளிப்பாய்; அளித்துவரைந்து தோள்மணந்தனையாய்விடின் நின்னையின்றி இறையினெல்லை நில்லாமற் கழன்ற வளையினையுடைய இவட்கு இனிப் பிறையை ஒக்கும் திருநுதலிற் தோன்றிய பசலை ஒரு காலமும் வாராமல் மறைபும்படியாகப் போமென வரைவுகடாயினள்; எ-று.

இதனாற் தலைவற்குப் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இது * "பரத்தைமறுத்தல்வேண்டியும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் கைகோளிரண்டற்கும் பொதுவாகப் பொருள்கூறவும் பெறும்.

இது தாழிசையல்லா இடைநிலைப்பாட்டுப்பெற்றுப் புல்லாதுவிடுவாயெனக்குறைந்துவருதலின் யாப்பின்வேறுபட்டகொச்சகம். (அ)

௧௨௬. பொன்மலை சுடர்சேரப் புலம்பிய விடநோக்கித்
தன்மலைந் துலகேத்தத் தகைமதி யேர்தரச்
செக்கர்கொள் பொழுதினா லொலிநீவி யினநாரை
முக்கோல்கொ ளந்தணர் முதுமொழி நினைவார்போ
லெக்கர்மே லிறைகொள்ளு மிலங்குநீர்த் தண்சேர்ப்ப ;

அணிச்சிறை யினக்குருகு கொலிக்குங்கா னின்றிண்டேர்
மணிக்குர லெனவிவண் மதிக்குமன் மதித்தாங்கே
யுள்ளான்ற வொலியவர் யிருப்பக்கண் டவைகானற்
புள்ளென வுணர்ந்துபிற் புலம்புகொண் டினையுமே ;

நீர்நீவிக் கஞன்றபூக் கமழுங்கா னின்மார்பிற்
றார்நாற்ற மெனவிவண் மதிக்குமன் மதித்தாங்கே
யலர்பதத் தசைவளி வந்தொல்கக் கழிப்பூத்த
மலரென வுணர்ந்துபின் மம்மர்கொண் டினையுமே ;

நீணகர் நிறையாற்று ணினையுநள் வதிந்தக்காற்
றோன்மேலா யெனநின்னை மதிக்குமன் மதித்தாங்கே
நனவெனப் புல்லுங்காற் காணளாய்க் கண்டது
கனவென வுணர்ந்துபிற் கையற்றுக் கலங்குமே ;

எனவாங்கு,

பலநினைந் தினையும் பைத னெஞ்சி
னலமரா னோவு ளுழக்குமென் றோழி
மதிமருள் வாண்முகம் விளங்கப்
புதுநல மேர்தரப் பூண்கநின் றேரே.

இது தோழி தலைவியது ஆற்றாமை கூறித் தலைவனை வரைவுகடாயது.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௪௩-ம் சூத்.

(இ - ள்.) பொன்மலை * * * தண்சேர்ப்ப—எ-து, பொன்னையுடைய அத்தகிரியிலே ஞாயிறு சென்றுசேர, அஞ்ஞாயிறு உடனேபட, ஞாயிறின்றி வருந்தின உலகைநோக்கி உலகங் கொண்டாடும்படியாகத் தகைமையினையுடைய மதி எழாநிற்கச், செக்கர்வானத்தைக் கொண்ட அந்திக்காலத்தின்கண்ணே, முக்கோலைக் கையிலே கொண்ட அந்தணர் முதியமொழியை நினைக்கின்றவர்களைப்போலே, இனமான நாரைகள் ஆரவாரத்தைக் கைவிட்டு இடுமணன்மேலே இருந்தலைச் செய்யும் இலங்குகின்ற நீரையுடைய சேர்ப்பனே ; எ - று.

அந்தணர், காஷாயம் போர்த்த குழாங்கள். முதுமொழி, பிரணவம்.

பெரியநாரை சிறகுசிவந்திருத்தலானும் மூக்குத் தரையிலே சென்றூருத்துதலானும் அதனை மூக்கோலை ஊன்றியிருந்த அந்தணரோடு ஒப்புரைத்தார்.

நாரை பகற்பொழுதெல்லாம் பல்லுயிர்க்கும் வருத்தஞ்செய்து இரைகவர்ந்து அந்திக்காலத்து ஓர் ஆரவாரமின்றித் தீங்குசெய்யாதாரைப் போலே குவிந்திருக்குஞ் சேர்ப்பன் என்றதனான் இந்நாட்டின் மகளிர் பிரிந்திருந்தார் உயிர்போதற்கு வேண்டுந் தீங்குகளைப் பகற்பொழுதெல்லாங் கூறி அந்திக்காலத்து ஆரவாரத்தைத் தவிர்ந்து நல்ல மகளிரைப் போலே ஒடுங்கி உறைகின்றூர் என உள்ளுறை உவமங் கூறியவாறு உணர்க.

அணிச்சிறை * * * டினையுமே—எ-து, அழகினையுடைத்தாகிய சிறகினையுடைய குருகுகள் இராக்காலத்து ஒருகால் ஒலிக்குமிடத்து நின்னுடைய திண்ணிய தேரின் மணியின் ஓசையென்று இவள் மிகவுந் துணியாநிற்கும்; துணிந்த அப்பொழுதே அப்பறவைகள் உள்ளடங்கிய ஒலியையுடையவாய் ஆரவாரியாதிருக்க, அதனைத் தன் மனத்தாலே தேர்மணி ஒலியல்லவென்று கண்டு, பின்னர் அவ்வொலியைக் கானலிடத்துப் பறவைகள் ஒலியென்று உணர்ந்து, பின்பு தனிமைகொண்டு வருந்தாநிற்கும்; எ - று.

நீர்நீவிக் * * * டினையுமே—எ-து, நீரைக் கைவிட்டு மேலாய் நெருங்கின பூ அலர்ந்து நாறுமிடத்து நின் மார்பிற் கிடந்த மாலையினது நாற்றமென்று இவள் மிகவுந் துணியாநிற்கும்; துணிந்த அப்பொழுதே அப்பூக்கள் அலருஞ்செவ்வியிடத்து அவற்றை அசைத்

த காற்றுவந்து தன்மேற்பட, அதனைக் கழியிற்பூத்த மலரினது மண மென்று உணர்ந்து, பின்பு மயக்கங்கொண்டு வருந்தாநிற்கும்; எ-று.

நீணகர் * * * கலங்குமே—எ-து, உயர்ந்த மனையிலே மணத்தை நிறுத்துதலைமாட்டாளாய் நின்னை நினைத்தவசத்தாற் சிறிது துயின்றவிடத்துத் தன் தோண்மேற் கிடந்தாயாக நின்னை மிகவுந் தணியும்; தணிந்த அப்பொழுதே மெய்யென்று கருதித் தழுவுமிடத்து உன்வடிவைக் காணாளாய்த் தான்கண்டது கனவாயிருந்ததென்று அறிந்து பின்பு செயலற்றுக் கலங்காநிற்கும்; எ-று.

எனவாங்கு—எ-து, என்று; எ-று. ஆங்கு, அசை.

பல்நினைந் * * * றேரோ—எ-து, பலவற்றையும் நினைத்து வருந்தும் நோயையுடைய நெஞ்சாலே சுழலுதலையுடைய சாமநோயிலே அழுந்தும் என் தோழியுடைய மதியென்று மருளும் ஒளியினையுடைய முகம் விளங்கும்படி புதிய நலம் எழுதலைச் செய்ய நின் தேர் குதிரையைப் பூண்பதாகவென வரைவுகடாயினாள்; எ-று.

இதனாற் றலைவற்குப் புணர்ச்சி உவகை பிறந்தது.

இஃது ஒத்தாழிசைக்கலி. (௬)

௧௨௭. தெரியிணர் ஞாழலுந் தேங்கமழ் புன்னையும்
புரியவிழ் பூவின் கைதையுஞ் செருந்தியும்
வரிஞிமி றிமிர்ந்தார்ப்ப விருந்தும்பி யியைபூதச்
செருமிகு நேமியான் றார்போலப் பெருங்கடல்
வரிமணல் வாய்சூழும் வயங்குநீர்த் தண்சேர்ப்ப;

கொடுங்கழி வளைஇய குன்றுபோல் வாலெக்கர்
நடுங்குநோய் தீரநின் குறிவாய்த்தா ளென்பதோ
கடும்பனி யறலுகு கயலேர்கண் பனிமல்க
விடும்பையோ டினைபேங்க விவளைநீ துறந்ததை;

குறியின்றிப் பன்னாணின் கடுந்திண்டேர் வருபதங்கண்
டெறிதிரை யிமிழ்கான லெதிர்கொண்டா ளென்பதோ
வறிவஞ ருழந்தேங்கி யாய்நலம் வறிதாகச்
செறிவளை தோளூர விவளைநீ துறந்ததை;

காண்வர வியன்றவிக் கவின்பெறு பனித்துறை
யாமத்து வந்துநின் குறிவாய்த்தா ளென்பதோ
வேய்நல மிழந்ததோள் விளங்கிழை பொறையாற்றாள்
வாணுதல் பசப்பூர விவளைநீ துறந்ததை ;

அதனால்,

இறைவளை நெகிழ்ந்த வெவ்வநோ யிவடர
வுரவுக்கதிர் தெறுமென வோங்குதிரை விரைபுதன்
கரையம லடும்பளித் தாஅங்
குரவுநீர்ச் சேர்ப்ப வருளினை யளியே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) தெரியிணர் * * * தண்சேர்ப்ப—எ-து, போரின்கண் மிகுகின்ற சக்கரத்தையுடைய திருமால் திருத்தோளிற் சேர்ந்த மாலைபோலே பெரிதாகிய கடற்கரையில் அறலையுடைய மணலிடத்தே விளங்குகின்ற கொத்தினையுடைய ஞாழற்பூவும் தேன் நாறுகின்ற புன்னைப்பூவும் தலையவிழ்ந்த பூக்களையுடையனவாகிய தாழம்பூவும் தலையவிழ்ந்த பூக்களையுடையனவாகிய செருந்திப்பூவும் வரியினையுடைய மிஞிறு சிறிதே ஒலித்து மிக ஆரவாரிப்பக் கரியதாகிய தும்பிகள் தம்மில் இயைந்து தேனையூதச் சூழ்ந்துகிடக்கும் விளங்குகின்ற நீரையுடைய சேர்ப்பனே ! எ - று.

கடலினது புலால் நாற்றமாகிய தீங்கினைப் பூக்களின் மணம் போக்கின அதனை அக்கடல் அறியாதிருக்கின்ற சேர்ப்பன் என்றதனான் நின்வருத்தத்தைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று கருதி அவள் நின்னிடத்தே வந்து தீர்த்தநிலையை நீயறிந்திலையென மேல்வருகின்ற தாழிசைப்பொருளையுள்ளுறுத்து உள்ளுறையுவமந் தந்தவாறுகாண்க.

கொடுங்கழி * * * துறந்ததை—எ-து, முன்னர்க்கொடியதாகிய நீர் பின்னர்ச் சுவறுதலின் அறுதியையுடைத்தாய் விழுகின்ற கயலையொத்த கண் நீரற்று மல்குகின்ற அளவாய் நிற்க வருத்தத்தோடே கெட்டு அழும்படி இவளை நீ துறந்தது நின் மனம் நடுங்குதற்குக் காரணமாகிய காமநோய் தீரும்படியாகச் சுறவு முதலியனவற்றையுடைமையாற் கொடியதாகிய கழிகள் சூழ்ந்த மலைபோல் உயர்ந்த வெண்மையையுடைய இடுமணலிடத்து நீ செய்த குறியிடத்தே தப்பாமல் வந்தாள் என்பதோ? எ - று.

என்பதோ என்றது என்று சொல்லப்படுவதோவென்னும் பொருடந்துநில்லாது வாய்த்தாளென்னுஞ் சொல்லுணர்த்திய செய்ந்நின்றியைத் தானும் உணர்த்திப் பிரிவிலசைநிலையாய் நின்றது. இஃது *"ஆக வாக வென்ப ,தென்னு - மாவயின் மூன்றும் பிரிவி லசை நிலை" என்னுஞ் சூத்திரத்து ஏன்ப என்பதற்கு உதாரணமாகக்காட்டினும்; அதனானுணர்க. ஏனையவும் இவ்வாறேகொள்க.

குறியின்றிப் * * * துறந்ததை—எ-து, தன்னறிவு வருத்தத்தே அழுந்தி அழுது ஆராய்ந்த நலஞ்சிறிதாகையினாலே முன்பு செறிந்த வளை தோளினின்றுங் கழன்று விழும்படி இவளை நீ துறந்தது எறிகின்ற திரையொலிக்கின்ற கடற்கரையிலே நின்னுடைய கடியதாகிய தேர் இன்ன காலத்தே வரும் என்னுங் குறிப்பின்றிப் பலநாளும் வருங்காலத்தை மனத்தாலே நோக்கி எதிர்கொண்டாள் என்பதோ? எ - று.

திரையொலியாற் தேரொலி கேட்டற்கு அரிதாகவும் அவ்வொலிகேட்டு எதிர்கொண்டாளென்றாள்.

கானவர * * * துறந்ததை—எ-து, மூங்கில் தன் நலன் இழத்தற்குக் காரணமான தோள்களிற் கிடந்து விளங்குகின்ற பூண்களை அத்தோள் பொறுத்தலைச் செய்யாமல் மெலிந்து வாணுதல் பசப்புப்பரக்கும்படி இவளை நீ துறந்தது நோக்கினார்க்குக் காட்சி வரும்படியாகப் பண்ணினதோர் அழகைத் தான்பெறுகின்ற இப்பனித்துறையிலே நடுயாமத்தே நீ வந்து செய்த நின் வரவு உணர்த்திய குறியிலே தப்பாமல் வந்தாள் என்பதோ? எ - று.

தன்மெலிவு தோள்பொறாமைக்குக் காரணமாய் நின்றது. ஆற்றாளாயென்னும் முதல்வினை நுதல்பசப்பூரவென்னுஞ் சினைவினையோடு முடிந்தது. இவளையென்றது இங்ஙனம் நன்மை செய்தவளையென்றும், நீயென்றது அங்ஙனங் குறைந்துநின்ற நீயென்றும் பொருள் தந்தன.

தாழிசை மூன்றும் பொச்சாப்பென்னும் மெய்ப்பாடு பயந்தன.

அதனால் * * * யளியே—எ-து, வலியினையுடைத்தாகிய நீரையுடைய சேர்ப்பனே! நினக்குச் செய்ந்நன்றிக்கேடு உண்டாம், ஆகையினாலே அதுநீர வலியினையுடைய ஞாயிறு சுடுமென்று கரு

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், இடையியல், ௩௨-ம் சூ.

தி ஓங்குகின்ற திரை தன் கரையில் நெருங்கின அடும்பை வினாந் தளித்தாற்போல இவளுடைய இறையில்வளை கழன்ற வருத்தத் தையுடைய நோய்தீரும்படி அருளினையாய் வரைந்துகொள்ளென வரைவுகடாயினாள்; எ - று.

வளைகழல்தல் வெளியாக வருத்தத்தை விளக்குதல்பற்றிச் சுரிதகத்து வளைநெகிழ்தலைக்கூறினாள்.

இதனாற் தலைவற்கு அசைவு பிறந்தது.

இஃது ஒத்தாழிசைக்கலி. (௬0)

கஉ௮. தோடுறந் தருளா தவர்போ னின்று
வாடை *தூக்க வணங்கிய தாழை
யாடுகோட் டிருந்த வசைநடை நாரை
களியிருங் கங்கு லாந்துயி றறியா
தளியின்று பிணியின்று விளியாது நரலுங்
கானலஞ் சேர்ப்பனைக் கண்டாய் போலப்
புதுவது கவினினை யென்றி யாயி
னனவின் வாரா நயனி லாளனைக்
கனவிற் கண்டியான் செய்தது கேளினி;

அலந்தாங் கமையலெ னென்றானைப் பற்றியென்
னலந்தாரா யோவெனத் தொடுப்பேன் போலவுங்
கலந்தாங் கேயென் கவின்பெற முயங்கிப்
புலம்ப லோம்பென வளிப்பான் போலவும்;

முலையிடைத் துயிலு மறந்தீத் தோயென
நிலையழி நெஞ்சத்தே னழுவேன் போலவும்
வலையுறு மயிலின் வருந்தினை பெரிதெனத்
தலையுற முன்னடிப் பணிவான் போலவும்;

கோதை கோலா விறைஞ்சி நின்ற
ஊதையஞ் சேர்ப்பனை யலைப்பேன் போலவும்
யாதென் பிழைப்பென நடுங்கி யாங்கே
பேதையை பெரிதெனத் தெளிப்பான் போலவும்;

* வாடை தூக்க என்றும் பாடம்.

ஆங்கு,

கனவினாற் கண்டேன் றோழி காண்டகக்
கனவின் வந்த கானலஞ் சேர்ப்ப
னனவின் வருதலு முண்டென
வவன்வரா நின்றதென் னரும்பெற லுயிரே.

இது வரைவிடையாற்றாளாய்ச் செல்கின்ற தலைவியது கவின் கண்டு வினயதோழிக்கு அவள் தான்கண்ட கனவுநிலையுரைத்தது.

(இ - ள்.) தோழிநந் * * * கேளினி—எ-து, வாடைக் காற்று அசைக்கையினாலே வளைந்த தாழையின் அசைகின்ற கொம் பிலே இருந்த அசைந்த நடையினையுடைய நாரை நந்தோளைத் து றந்து நமக்கு அருளாதவரைப்போலே நின்று பெருமையையுடைய கங்குலிடத்து நந் துயரை அறியாமல் நம்மேலளித்தலின்றாய்த் தன க்குக் காமநோயாலே வருத்தமின்றாய் மாறாமற் கூப்பிடுங் கானலை யுடைய அழகிய சேர்ப்பினையுடையவனைக் கண்டு கூடினாற்போலே புதிதாக ஓர் அறிவினையுடையையானாயென்று கூறுகின்றாயாயின் வெளியாக வாராத உறவில்லாதவனைக் கனவிடத்தே கண்டு யான் செய்த காரியத்தை இப்பொழுது கேள்; எ - று.

அலர்தாங் * * * போலவும்—எ-து, நின்னைப் பிரிந்த இடத்து வருந்தி உயிர்வாழேனென்று கூறினவனைப் பிடித்துக் கொண்டு நீகொண்ட என் நலத்தை இனித் தாராயென்று வலிந்து கைக்கொள்வேன் போலேயும் அவ்விடத்தே என்னுடைய கழிந்த அழகை யான் பெறும்படி புல்லிக் கூடி இனி வருந்தாதேகொள் ளென்று கூறி என்னையும் அளிப்பான்போலேயும்; எ - று.

முலையிடைத் * * * போலவும்—எ-து, என்னை மறத்தலையன்றிப் பின்னர் அவசத்தான் முலையிடையிற் றுயிலுந் துயிலையும் மறந்தாயென்றுகூறிப் பழைய தன்மைகெட்ட நெஞ்சத்தையுடையேன் அழுவேன்போலேயும் ஏதுகண்டு வலையிலே அகப்பட்ட மயில்போலே காவலிலே அகப்பட்டுப் பெரிதும் வருந்தினையேயென்றுகூறி அடிமுன்னே தன் தலையுறும்படி வணங்குவான் போலேயும்; எ - று.

கோதை * * * போலவும்—எ-து, அங்ஙனம் வணங்குகின்ற வண்டைக்காற்றையுடைய சேர்ப்பனை மாலையே கோலாகக்கொண்டு

அடிப்பேன்போலேயும் அவ்விடத்தே யான் செய்த தப்பு யாதென்று கூறி நடுங்கி நீ பெரிதும் அறியாமையையுடையையென்று தெளிவிப்பான் போலேயும்; எ - று.

இத்தாழிசைகளுள் நெஞ்சினை உறுப்பும் உணர்வும் மறுத்தலுமுடையவாகக் கூறி, எதிர்பெய்துகொண்ட தலைவனுருவும் அம்மூன்றுமுடையவாய்ச் செய்யாமரபின செய்தனவாகக் கூறி, உயர்திணையாகக் கூறியவாறும் பிறவும் உணர்க.

* "கனவு மரித்தா லவ்விடத் தான" என்பதனாற் கனவு கொள்க. முன்னடிப்பணிவான் போலவும் அலைப்பேன் போலவும் என்றாள் முன்னே தன்மனத்து நிகழ்தலுடைமையின். இதுவும் † "மனைவி யுயர்வுங் கிழவோன் பணிவு - நினையுங் காலைப் புலவியு ளுரிய" என்பதனாற்கொள்க.

ஆங்கு, அசை.

கனவினாற் * * * னுயிரோ—எ-து, தோழீ! கனவிடத்தே கண்டேன்; அதனாலே என்னுடைய பெறுதற்கரிய உயிர் எனக்குத் தரும்படி கனவிலே வந்த கானலையுடைய அழகிய சேர்ப்பன் வெளியிலே வந்து கூடுதலும் உண்டென்று கருதி அவன் அருளும் எல்லைக்கண்ணே அது நகையாக நின்றது காணெனக் கனவில் நிகழ்ந்தது கூறினாள்; எ - று.

இதனாற் கனவொடுமயங்கலென்னும் மெய்ப்பாடு தலைவிக்குத் தோன்றிற்று.

இஃது ‡ "இடைநிலைப்பாட்டு" என்றதனாற் கூறும்பட்ட ஓசையின்றி வந்த இடைநிலைப்பாட்டுப்பெற்று வந்த ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (கக)

கஉ௯. தொல்லூழி தடுமாறித் தொகல்வேண்டும் பருவத்தாற் [போ
பல்வயி னுயிரெல்லாம் படைத்தான்கட் பெயர்ப்பான்
மெல்லூறு தெறுகதிர் மடங்கித்தன் கதிர்மாய
நல்லற நெறிநிறீஇ யுலகாண்ட வரசன்பி
னல்லது மலைந்திருந் தறநெறி நிறுக்கல்லா

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ௬-ம் சூத்.
† ,, ,, ,, ௧௧-ம் ,,
‡ ,, ,, செய்யுளியல், ௧௩௨-ம் ,,

மெல்லியான் பருவம்போன் மயங்கிரு டலைவர
வெல்லைக்கு வரம்பாய விடும்பைகூர் மருண்மாலை;

பாய்திரை பாடோவாப் பரப்புநீர்ப் பனிக்கட
றூவறத் துறந்தனன் றுறைவனென் றவன்றிற
நோய்தெற வுழப்பார்க ணிமிழ்தியோ வெம்போலக்
காதல்செய் தகன்றாரை யுடையையோ நீ;

மன்றிரும் பெண்ணை மடல்சே ரன்றி
னன்றறை கொன்றன ரவரெனக் கலங்கிய
வென்றுய ரறிந்தனை நரறியோ வெம்போல
வின்றுணைப் பிரிந்தாரை யுடையையோ நீ;

பனியிருள் சூழ்தரப் பைதலஞ் சிறுகுழ
லினிவரி னுயருமற் பழியெனக் கலங்கிய
தனியவ ரிடும்பைகண் டினைதியோ வெம்போல
வினியசெய் தகன்றாரை யுடையையோ நீ;

எனவாங்கு,

அழிந்தய லறிந்த வெவ்வ மேற்படப்
பெரும்பே துறுதல் களைமதி பெரும
வருந்திய செல்ல றீரத் திறனறி யொருவன்
மருந்தறை கோடலிற் கொடிதே யாழநின்
னருந்தியோர் நெஞ்ச மழிந்துக விடினே.

இது "தன்னுட் கையா றெய்திடு கிளவி" யாற் றலைவி ஆற்றா ளாயினவாறு தோழி தலைவற்குக் கூறியது.

(இ - ள்.) தொல்லூழி * * * மருண்மாலை—எ-து, பல உலகங்களில் உயிர்களெல்லாம் பழைதாகிய ஊழிக்காலத்தே பிறந் திறந்து தடுமாறித் திரியும்படி அயனாய்நின்று படைத்த முதல்வன் அரனாய் அவ்வுயிரெல்லாந் தன்னிடத்தே வந்து தொகுதலைத் தான் விரும்பும் ஊழி முடிந்த காலத்திலே தன்னிடத்தே மீட்டு ஒடுக்கிக் கொள்கின்றவனைப்போலே ஞாயிறு பகற்பொழுது வந்துசேர்தற் குக் காரணமான தன்னுடைய தெறுகின்ற கிரணங்களைத் தன்னி டத்தே மீட்டுக்கொண்டு மறைகையினாலே நல்ல நீதிநூல் வழியாலே

உலகை நெறியிலே நிறுத்தி உலகை ஆண்ட அரசன்போய்ப் பின்னர் நீதியல்லதனை ஏறட்டுக் கொண்டிருந்து அறநெறியை உலகத்து நிறுத்தமாட்டாத குறுநில மன்னன்காலம்போலே மயங்கின இருள் உலகிடத்தே வரும்படி பகற்பொழுதிற்கு ஓரெல்லையாகிய, வருத்தம்மிகுதற்குக் காரணமான, மயக்கத்தையுடைய மாலைக்கண்ணே; எ - று.

மடக்கி மடங்கியென விகாரமாயிற்று.

மெல்லியான், படைமுதலியன இன்றி இளைத்தவன்.

எல்லை மரணகாலமுமாம்.

பாய்திரை * * * நீ—எ-து, பரக்கின்ற திரை ஒலித்தல் மாறாத பரத்தலையுடைத்தாகிய நீரையுடைய பனிக்கடலே! துறைவன் எமக்கு வலியில்லையாம்படி துறந்தானென்று அவன் கூற்றாலே உண்டான காமநோய்சுட அதன்கண் அழுந்துவாரிடத்தே நின்று வருத்தவேண்டி முழங்குகின்றாயோ? அன்றியே முன்னர்க் காதல் செய்து பின்பு நீங்கினாரை எம்மைப்போலே நீயும் உடையையாய் வருந்துகின்றாயோ? எ - று.

மன்றிரும் * * * நீ—எ-து, மன்றிலே நின்ற கரியதாகிய பனையின்மடலைச் சேர்ந்திருக்கும் அன்றிலே! நந்தலைவர் தாஞ்செய்த நன்றுகளை யான் இருந்து சொல்லுதலைக் கெடுத்துவிட்டாரென்று கலங்கிய என் வருத்தத்தை அறிந்தனையாய் மிகவும்வருத்தவேண்டி ஆரவாரிக்கின்றாயோ? அன்றியே முன்பு இனிய துணையாய்ப் பின்பு பிரிந்தாரை எம்மைப்போலே நீயும் உடையையாய் வருந்துகின்றாயோ? எ - று.

நன்றறைசொன்றனர் என்றதனாற் றீங்கே செய்தமை கூறினாள். இனி மிகவும் மறைந்துநின்ற களவை வெளிப்படுத்தினாரும் என்பாரும் உளர்.

பனியிருள் * * * நீ—எ-து, வருத்தத்தினையுடைய அழகினையுடைய சிறியதாகிய குழலே! இக்காலத்தே வருவாராயிற் றாஞ்செய்த பழி மிகவும்போமென்று கருதிப் பனியோடு கூடிய இருள்சூழ்ந்து வருகையினாலே கலங்கின தனித்தவருடைய வருத்தத்தைக்கண்டு நீயும் வருந்துகின்றாயோ? அன்றியே முன்பு இனியனவற்றைச் செய்து பின்பு நீங்கினாரை எம்மைப்போலே நீயும் உடையையாய் வருந்துகின்றாயோ? எ - று.

உயிர்தல், நோன்புயிர்தல்போல நீக்கத்தின்கணின்றது.

கூடலும் அன்றிலுங் குழலும் உற்ற பிணியைத் தம்பிணிக்கு வருந்தினவாகச்சேர்த்தி உயர்திணையாக்கி உவமவாயிற்படுத்தவாறு காண்க. இஃது "அவரவ ருறுபிணி தம்போலச் சேர்த்தியது".

எனவாங்கு—எ-து, என்றுசொல்லி; எ - று. ஆங்கு, அசை.

அழிந்தய * * * விடினே—எ-து, நெஞ்சழிந்து, அய லிலுள்ளார் அறிந்தவருத்தம் மேலிட்டுவருகையினாலே பெரியதாகிய பித்தேறுதலைப் பெரும! வரைந்துகொண்டு போக்குவாய்; அங்ஙனம் போக்குங்கால் நின்னை நுகர்ந்தோருடைய நெஞ்சம் அழிந்து கெட்டுப்போம்படியாக அவளைக் கைவிடுவையாயின், அது வருந்தியவருத்தத்தைப் போக்கும் மருந்தின்திறத்தை அறிந்த ஒருவன் அம்மருந்தை அறியேன் என்று வஞ்சித்து அம்மருந்தின் காரியத்தைக் கெடுக்குமதிலுங் கொடிதுகாணென அவள் ஆற்றாமையைத் தோழி கூறி வரைவுகடாயினாள்; எ - று.

இது *"காமஞ்சிறப்பினும்" என்பதனாற்கொள்க.

இதனாற் தலைவற்குச் சூழ்ச்சி பிறந்தது.

இதுவுங் காலம் மயங்கிற்று. செல்லநீர்திறனறியொருவன் என்பதும் பாடம்.

இது நீநீ என ஓரசைச்சீர் வந்து ஐஞ்சீரடிவந்த மண்டில வாசிரியத்தானிற்று யாப்பின்வேறுபட்ட கொச்சகம். (கஉ)

கஙஉ. நயனும் வாய்மையு நன்னர் நடுவு
மிவனிற் றோன்றிய விவையென விரங்கப்
புரைதவ நாடிப் பொய்தபுத் தினிதாண்ட
வரசனோ டொழிமாய்ந்த நல்லூழிச் செல்வம்போ
னிரைகதிர்க் கனலி பாடொடு பகல்செலக்
கல்லாது முதிர்ந்தவன் கண்ணில்லா நெஞ்சம்போற்
புல்லிருள் பரத்தரூஉம் புலம்புகொண் மருண்மாலை;
இம்மாலை
ஐய ரவிரழ லெடுப்ப வரோவென்
கையறு நெஞ்சங் கனன்றுதி மடுக்கும் ;

* தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், களவியல், உO-ம். சூத்.

இம்மாலை,

இருங்கழி மாமலர் கூம்ப வரோவென்
னரும்படர் நெஞ்ச மழிவொடு கூம்பும்;

இம்மாலை,

கோவலர் தீங்குழ லினைய வரோவென்
பூவெழி லுண்கண் புலம்புகொண் டினையும்;

எனவாங்கு,

படுசுடர் மாலையொடு பைதலே யுழப்பாளைக்
குடிபுறங் காத்தோம்புஞ் செங்கோலான் வியன்றானை
விடுவழி விடுவழிச் சென்றாங்கவர்
தொடுவழித் தொடுவழி நீங்கின்றாற் பசப்பே.

இது பிரிவிடையாற்றாத தலைவியது ஆற்றாமை தலைவன் வந்து சார்தலின் நீங்கினமை கண்டு வாயில்கள் தம்முள்ளே கூறியது.

(இ - ள்.) நயனும் * * * மருண்மாலை—எ-து, இவனாலே விளங்கின கலந்த உறவும் உண்மைகூறலும் நன்மையையுடைய நடுவுநிலைமையுமாகிய இவை இனி விளக்கமின்றிப் போயினவென்று தனக்குப்பின்பு உலகத்தார் இரங்கும்படியாக அவற்றிற்கு உயர்ச்சி மிகும்படி ஆராய்ந்து பொய்யைக்கெடுத்து நன்றாக ஆண்ட அரசனோடே சேரக்கெட்ட நல்ல ஊழால் உண்டாகிய செல்வம்போலே நிரைத்த கதிரையுடைய ஞாயிறு படுதலோடே பகற்காலமும் போகப் பின்பு வருத்தங் கோடற்குக் காரணமாகிய மருட்சியையுடைய மாலைக்காலம் ஒன்றையுங் கல்லாமல் மூத்தவனுடைய ஞானக்கண்ணில்லாத நெஞ்சுபோலே புற்கென்ற இருள் உலகிலே பரத்தலைத் தாராநிற்கும்; எ - று.

ஊழ் ஊழி எனத் திரிந்தது.

"நயனு நண்பு நாணுநன் குடைமையும் - பயனும் பண்பும் பாடறிந் தொழுகலும்" என்றாராகலின் பயன் பண்பன்மை உணர்க. இரங்கப் புரைதவ நாடியென்க. அச்செல்வம் அரசனோடு போதல் போலப் பகற்காலமும் ஞாயிற்றோடே போயிற்றென்றுணர்க.

இம்மாலை,

இருங்கழி மாமலர் கூம்ப வரோவென்
னரும்படர் நெஞ்ச மழிவொடு கூம்பும் ;

இம்மாலை,

கோவலர் தீங்குழ லினைய வரோவென்
பூவெழி லுண்கண் புலம்புகொண் டினையும் ;

எனவாங்கு,

படுசுடர் மாலையொடு பைதலே னுழப்பாளைக்
குடிபுறங் காத்தோம்புஞ் செங்கோலான் வியன்றானை
விடுவழி விடுவழிச் சென்றாங்கவர்
தொடுவழித் தொடுவழி நீங்கின்றாற் பசப்பே.

இது பிரிவிடையாற்றாத தலைவியது ஆற்றாமை தலைவன் வந்து சார்தலின் நீங்கினமை கண்டு வாயில்கள் தம்முள்ளே கூறியது.

(இ - ள்.) நயனும் * * * மருண்மாலை—எ-து, இவனாலே விளங்கின கலந்த உறவும் உண்மைகூறலும் நன்மையையுடைய நடுவுநிலைமையுமாகிய இவை இனி விளக்கமின்றிப் போயினவென்று தனக்குப்பின்பு உலகத்தார் இரங்கும்படியாக அவற்றிற்கு உயர்ச்சி மிகும்படி ஆராய்ந்து பொய்யைக்கெடுத்து நன்றாக ஆண்ட அரசனோடே சேரக்கெட்ட நல்ல ஊழால் உண்டாகிய செல்வம்போலே நிறைந்த கதிரையுடைய ஞாயிறு படுதலோடே பகற்காலமும் போகப் பின்பு வருத்தங் கோடற்குக் காரணமாகிய மருட்சியையுடைய மாலைக்காலம் ஒன்றையுங் கல்லாமல் மூத்தவனுடைய ஞானக்கண்ணில்லாத நெஞ்சுபோலே புற்கென்ற இருள் உலகிலே பரந்தலைத் தாராநிற்கும்; எ - று.

ஊழ் ஊழி எனத் திரிந்தது.

"நயனு நண்பு நாணுநன் குடைமையும் - பயனும் பண்பும் பாட்டிற் றொழுகலும்" என்றாராகலின் பயன் பண்பன்மை உணர்க. இரங்கப் புனைதவ நாடியென்க. அச்செல்வம் அரசனொடு போனாற் போலப் பகற்காலமும் ஞாயிற்றோடே போயிற்றென்றுணர்க.

இம்மாலை * * * மடுக்கும்—எ-து, இம்மாலைக்கண்ணே, இருடிகள் விளங்குகின்ற அழலை ஆகுதிபண்ணி எழுப்ப, என் செயலறும் நெஞ்சந் தானுங் கொதித்து எனக்குங் காமத்தீயைக் கொளுத்தும்; எ-று.

இம்மாலை * * * கூம்பும்—எ-து, இம்மாலைக்கண்ணே, கரியதாகிய கழிகளிற் பெருமையையுடைய மலர்கள் குவிய, என் நெஞ்சம் அவனை உள்ளி அழிதலோடே தான் நினைவின்றிக் குவியும்; எ-று.

இம்மாலை * * * டினையும்—எ-து, இம்மாலைக்கண்ணே, கோவலருடைய இனியதாகிய குழலாலே நெஞ்சு வருந்த, எனது பூவினதழகையுடைய உண்கண் தனிமையைக்கொண்டு வருந்தும்; எ-று.

இஃது இன்பத்தைவெறுத்தல். அரோ அசை.

எனவாங்கு—எ-து, எனச் சொல்லி; எ-று. ஆங்கு, அசை.

படுசுடர் * * * பசப்பே—எ-து, படுகின்ற சுடரையுடைய மாலையாலே வருத்தத்தையுடைய காமநோயிலே அழுந்துகின்றவளைக், குடிமக்களைப் பாதுகாத்துப் பின்னர்த் தன்னைப் பாதுகாக்கும் பாண்டியனுடைய அகற்சியையுடைய படை விடவிடப் பகைவர் நீங்கினாற்போலப், பிரிந்தவர்வந்து தீண்டத்தீண்டப் பசப்புநீங்கிற்று; ஈதிருந்தவாறு என்னென வாயில்கள் தம்முட் தம்முட் கூறினர்; எ-று.

"வாயி லுசாவே தம்மு ளுரிய" என்பது விதி. உழப்பாளைத் தொடுவழியென்க. விடுவழி தொடுவழி என்பன செயவெனெச்சக் குறிப்புச்சொல்லாகிய வழி என்னும் வினையெச்சம்.

இதனால் வாயில்கட்குப் பெருமிதம் என்னும் மெய்ப்பாடு பிறந்தது.

இஃது இடையிடை சொற்சீரடி வந்த கொச்சகம். (௧௩௰)

௧௩௧. பெருங்கடற் றெய்வ நீர்நோக்கித் தெளித்தென்
றிருந்திழை மென்றோண் மணந்தவன் செய்த
வருந்துயர் நீக்குவென் போன்மற் பொருந்துபு
பூக்கவின் கொண்ட புகழ்சா லெழிலுண்கண்
ணோக்குங்கா ணோக்கி னணங்காக்குஞ் சாயலாய் தாக்கி